

ੴ

सुखमणी साहिब

अध्यात्मतर्फको यात्रा
नेपाली अनुवाद

अनुक्रमणिका

1. सुखमणी साहिब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	237
3. आत्माको मार्ग -----	242
4. यात्राको लागि दर्शन -----	244
5. महिलाको भूमिका -----	246
6. पगडीको महत्त्व -----	249
7. तपाईंको यात्रामा नम्रता मुख्य सार -----	251

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ईश्वर एक छन्, जसलाई प्रभुको कृपाले पाउन सकिन्छ।

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

म आदि गुरुलाई प्रणाम गर्दछु।

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

म पहिला युगहरूको गुरुलाई प्राणाम गर्दछु।

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

म सतगुरुलाई प्रणाम गर्दछु।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

म श्री गुरुदेवजीलाई प्रणाम गर्दछु।

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी।

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤ ॥

परमात्माको नाम स्मरण गर र नाम स्मरण गरेर सुख प्राप्त गर।

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਧਰਮ ਸ਼ਰੀਰਕਾ ਸਭੈ ਪੀਡਾ ਰ ਕਞ੍ਹਹਰੂ ਹਟਾਉ।

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਕੇਵਲ, ਏਕ ਜਗਤਕੋ ਪਾਲਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਧਰਮਕੋ ਸਮਰਧ ਗਰ।

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥

ਅਸੰਖੰਧ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਅਨੇਕ ਨਾਮਹਰੂਕੋ ਜਪ ਗਰਦੰਢਨ।

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਖਰ ਭਏਕਾ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਤਥਾ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਹਰੂ

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖਰ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮਕੋ ਏਕ ਅਖਰਕੋ ਰਚਨਾ ਹੁਨ।

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਧਕੋ ਅਲਿਕਤਿ ਪਨਿ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮ ਬਾਸ ਗਰਦੰਢਨ, ਉਸਕੋ ਮਹਿਮਾ ਵਧਤ ਗਰਨ ਸਕਿਨ।

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥

ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥

ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ! ਜੁਨ ਮਾਨਿਸ ਤਿਸ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨ ਗਰਨ ਇਚ੍ਛਾ ਗਰਦੰਢਨ, ਉਨਕੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਮਾ ਰਾਖੇਰ ਮ ਨਾਕਨਲਾਓ ਪਨਿ ਉਦ੍ਧਾਰ ਗਰਨਹੋਸ਼॥੧॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥

ਸੁਖਮਣਿ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਸੁਖ ਰਤ੍ਨਰੂਪੀ ਨਾਮ ਅਮ੍ਰਿਤਸਮਾਨ ਹੁਨ੍ਢ।

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੋ ਭਕਤਜਨਕੋ ਮਨਮਾ ਨਿਵਾਸ ਗਞ੍ਨ੍ਰਹਾਉ ।।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਰ੍ਭਮਾ ਆਉਂਦੈਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਦੁःਖ ਏਵਮ੍ ਮ੍ਰਤ੍ਯੁਕੋ ਭਯ ਹਟੇਰ ਜਾਨ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਕਾਲ ਪਨਿ ਟਾਛਾ ਹੁਨ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਟਾਲਿਨ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਕੁਨੈ ਬਾਧਾ ਹੁੰਦੈਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਮਾਨਿਸ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਜਾਗ੍ਰਤ ਰਹਨ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਭਯ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਸਮ੍ਰੋਹ, ਦੁःਖ ਰ ਪੀਡਾਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਅਸਰ ਗਦੈਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ईश्वरको स्मरण गर्नाले सन्तहरूको सङ्गति प्राप्त हुन्छ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

हे नानक! समस्त निधिहरूको ईश्वरको प्राप्तिमा नै निहित छ॥੨॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

प्रभुको स्मरणमा ऋद्धि, सिद्धि तथा निधिहरू छन्।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

प्रभुको स्मरणबाट नै मानिसले ज्ञान, ध्यान, दिव्यदृष्टि तथा बुद्धिका सਾਰ प्राप्त गर्दछ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥

प्रभुको स्मरणमा नै, जप, तपस्या तथा पुजा छ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥

प्रभुको स्मरण गर्नाले द्वੇतभान हराउँदछ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

प्रभुको स्मरण गर्नाले तीर्थ स्नानका फल प्राप्त हुँदछ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥

प्रभुको स्मरण गर्नाले प्राणीलाई उनको दरबारमा मान-सम्मान प्राप्त हुँदछ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

प्रभुको स्मरण गरेर प्राणीले उहाँको इच्छालाई मिਠੋ (असल) ठान्छ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਨਾਲੇ ਮਨੁਸ੍ਯ-ਜਨਮਕੋ ਮਨੋਰਥ ਸਫਲ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥

ਕੇਵਲ ਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਉਹਾਨਾਈ ਯਾਦ ਗਛਨ੍ਹ, ਜਸਲਾਈ ਉਹਾਨੂੰ ਸਵਯੰਲੇ ਸਮਝਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੇਰੀ ਭਕਤਿ ਗੰਨੇ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਹਰੂਕੋ ਚਰਣ ਸਪਰਸ਼ ਗਰਦੱਖੁ॥੩॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿ ਸਭੈਭੰਦਾ ਉਚ ਹੋ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿ ਗਨਾਲੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਉਦ੍ਧਾਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿ ਗਨਾਲੇ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੇਟਿਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿ ਗਨਾਲੇ ਸਭੈ ਕੁਰਾਕੋ ਸਮਾਧਾਨ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਝਨਾ ਗਨਾਲੇ ਧੰਮ (ਮ੍ਰਤ੍ਯੁ) ਕੋ ਭਯ ਹਟ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਨਾਲੇ ਅਭਿਲਾਸਾ ਪੁਰਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਸਮਝਨਾਲੇ ਮਨਕੋ ਫੋਹੋਰ ਹਟ੍ਹ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਰ ਭਗਵਾਨ੍ਕਾ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮ ਹਦਯਮਾ ਰਹਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

ਪੁਜਨੀਯ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸਨ੍ਤ ਪੁਰੁਸ਼ਹਰੁਕੋ ਮਨਮਾ ਨਿਵਾਸ ਗਰਦਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਮ ਗੁਰਮੁਖਹਰੁਕੋ ਦਾਸਹਰੁਕੋ ਦਾਸ ਹੂੰ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਨ੍ਹ, ਧਨਵੰਤੀ ਨੈ ਧਨਵਾਨ੍ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਨ੍ਹ, ਧਨਵੰਤੀ ਨੈ ਮਾਨਨੀਯ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਰਦਨ੍ਹ, ਭਾ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਨ੍ਹ, ਭਾ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਜਗਤਮਾ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਹੁਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਓ ਕਸੈਕੋ ਆਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਓ ਸਬੈਕੋ ਸਮ੍ਰਾਟ ਹੋ

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਰਦਛ, ਓ ਸਸੁਖਮਾ ਨਿਵਾਸ ਗਰਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲਾਓ ਸਮ੍ਰਾਜਨੇਹਰੂ ਅਮਰ ਹੁਨ੍ਹਨ।

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਜਸਮਾਥਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਯਾਲੁ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਕੇਵਲ ਧੀ ਯਕਿਤਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸੇਵਕਹਰੂਕੋ ਚਰਣਧੁਲਿ ਨੈ ਮਾਗਦਛੁ॥੫॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰੇ ਯਕਿਤਿ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਬਨ੍ਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਜੁਨ ਯਕਿਤਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਮ ਤਿਨਮਾ ਸਥੈਵ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਤਿਨਕੋ ਅਨੁਹਾਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਸਮਰਣ ਗਰਦਛ, ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਜੀਵਨ ਸੁਖਪੂਰਵਕ ਘਟਿਤ ਗਰਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਲਾਇ ਜਿਤਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਸਮਰਣ ਗਰਦਛ, ਉਨੀਹਰੂਕੋ ਜੀਵਨ-ਆਚਰਣ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਉਨੀਹਰੂਲਾਇ ਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤਥਾ ਹਰ੍ਥੋਲਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰਦਛ, ਉ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਜਿਕ ਬਾਸ ਗਰਦਛ।

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਉ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਜਾਗਾ ਰਹੰਦਾ।

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁ-ਭਕਿਤਕੋ ਦੇਨ ਭਾਗਯਲੇ ਨੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਨਾਲੇ ਸਮਸਤ ਕਾਰਯ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲਾਓ ਸਮੁੰਦਰ, ਵਿਅਕਤਿ ਕਹਿਲੈ ਚਿੰਤਾ ਰ ਦੁःਖਕੋ ਪ੍ਰਭਾਵਮਾ ਪਦੈਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਮਾਨਿਸ ਭਗਵਾਨਕਾ ਗੁਣਸ੍ਤੁਤਿ ਗਰਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਮਾਨਿਸ ਸਹਜਿਲੈ ਪਰਮਾਤਮਾਮਾ ਲਿਨ ਹੁਨ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਓ ਅਟਲ ਆਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਮਾਨਿਸਕਾ ਹ੍ਰਦਯਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਹੁਨ੍ਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਦਿਵਯ ਭਜਨ ਗੁੰਝਦਛ।

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਸੁਖਕੋ ਕੁਨੈ ਅਨਤ ਵਾ ਅਨਤ੍ਯ ਹੁੰਦੈਨ।

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਤੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਜਸਮਾਥਿ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਰਦਛਨ੍, ਤਿਨੀਹਰੂਲੇ ਤਹਾਕੋ ਭਕਤਿ ਗਰਿਰਹਨ੍ਛਨ੍।

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਝਾ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਕੇਵਲ ਭਾਗਯਮਾਨੀਲੇ ਮਾਤਰ) ਪ੍ਰਭੂਸਮਰਣ ਗਰ੍ਹੇਹਰੂਕੋ ਫ਼ਾਰਣ ਲਿਨ੍ਹਨ੍ ॥੭॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕ੍ਤਿ ਗਰੇਰ ਭਕ੍ਤ ਸੰਸਾਰਮਾ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੁਨ੍ਹ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੈ ਭਕ੍ਤਿਮਾ ਸਮ੍ਮਿਲਿਤ ਭਾਏਰ ਵੇਦ (ਇਤ੍ਯਾਦਿ ਧਾਰ੍ਮਿਕ ਗ੍ਰਨ੍ਥ)ਰਚਨਾ ਗਰਿਏਕੋ ਹੋ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕ੍ਤਿਦ੍ਵਾਰਾ ਨੈ ਮਾਨਿਸ ਸਿਧ, ਬ੍ਰਹ੍ਮਚਾਰੀ ਤਥਾ ਦਾਨਵੀਰ ਬਨ੍ਦਯ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕ੍ਤਿਦ੍ਵਾਰਾ ਨਿਚ ਪੁਰੁਸ਼ ਚਾਰੈ ਦਿਸ਼ਾਮਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਭਏ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕ੍ਤਿਲੇ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਥ੍ਵੀਲਾਇ ਧਾਰਣ ਗਰੇਕੋ ਯ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਹੇ ਜਿਜ਼ਾਸੁ! ਸੰਸਾਰਕੋ ਕਰ੍ਤਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲਾਇ ਸੰਧੈ ਸਮਰਣ ਗਰਿਰਹਨੂ।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂਲੇ ਆਪਨਾ ਭਕ੍ਤਿਕਾ ਲਾਗਿ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗਰੇਕਾ ਹੁਨ੍।

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਜਹਾਨ੍ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਸੁਮਿਰਣ ਹੁਨ੍ਹ, ਤ੍ਯਸ ਸਥਾਨਮਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਵਯੰ ਵਿਦ੍ਯਾਮਾਨ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! भगवानले कृपा गरहेर जसलाई भक्तिको बुद्धि प्रदान गर्दछन्,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

गुरुका माध्यमबाट यस्ता व्यक्तिलाई भगवान्को भक्तिको देन प्राप्त हुन्छ॥८॥१॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

हे गरीबहरूको पीडा र दुःख नष्ट गर्ने प्रभु ! हे हरेक शरीरमा सबैभन्दा महान् मालिक। हे अनाथहरूका परमेश्वर!

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

म तपाईंको शरणमा आएको छु, तपाईं प्रभु मेरो (नानकको) साथमा हुनुहोस्॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी।

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥

जहाँ आमा, बुबा, छोरा, मित्र र भाइ, कोही पनि (सहयोगी) छैनन्,

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥

त्यहाँ छ मेरो मन! ईश्वरको नामले तिमिलाई मदत गर्नेछ।

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥

ਜਹਾँ ਮਹਾ ਭਿਆਨਕ ਧਮਦੂਤਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਕੁਲਿਚਨੇਛ,

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥

ਤਹਾँ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮ ਮਾਤ੍ਰ ਸਾਥਮਾ ਜਾਨੇਛ।

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਜਹਾँ ਧੇਰੈ ਅਘੋਰਾਰੋ ਹੁਨੇਛ,

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਲੇ ਤਪਾਇਲਾਇ ਕ੍ಷਣਭਰਮੈ ਰਕਸ਼ਾ ਗਨੇਛ।

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥

ਧੇਰੈ ਧਾਰਮਿਕ ਕਰਮਹਰੂ ਗਰੇਰ ਪਨਿ ਮਾਨਿਸ ਪਾਪਹਰੂਭਾਟ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੈਨ,

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥

ਤਰ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਲੇ ਕਤੀਰੀਂ ਪਾਪਹਰੂ ਨਾਸ਼ ਗਰਿਦਿਨ੍ਹ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਏ ਮੇਰੋ ਮਨ! ਗੁਰੂਕੋ ਨਜਿਕਮਾ ਰਹੇਰ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਰ।

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਮੀ ਤਿਮੀਲਾਇ ਧੇਰੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੇਛ॥੧॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਕਾ ਰਾਜਾ (ਬਨੇਪਛਿ ਪਨਿ ਮਨੁਸ਼੍ਯ) ਦੁ:ਖੀ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਸੁਖੀ ਹੁन्छ।

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਮਾਨਿਸ ਲਾਖੀਂ ਕਰੋਡੀਂ ਬੰਧਨਮਾ ਫਸੇਕੋ ਭਏ ਤਾਪਨਿ, (ਤਰ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਨਲਿ ਓ ਮੁਕਤ ਹੁਨੇਚ।

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਧਨ-ਦੋਲਤਕੋ ਆਤ੍ਮਾਧਿਕ ਖੁਸ਼ੀਹਰੂਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਤ੍ਵਣਾਲਾਇ ਮੇਟਾਤਨ ਸਕਦੈਨ।(ਤਰ)

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਖਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਖਾਵੈ ॥

ईश्वरਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਨਲਿ ਓ ਤ੍ਵਪਤ ਹੁਨੇਚ।

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਜੂਨ (ਧਮ) ਮਾਰਗਮਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕਲੈ ਜਾਨ੍ਹ,

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਤ੍ਯਹਾँ ईश्वरਕੋ ਨਾਮ ਸੁਖਦਾਯਕ ਹੁन्छ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਏ ਮੇਰੋ ਮਨ! ਧ੍ਯਸ੍ਤੋ ਨਾਮ ਸੰਧੈ ਸਮਰਣ ਗਰ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਨਾਮ-ਸਮਰਣ ਗਨਾਲੇ ਪਰਮਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁन्छ ॥੨॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਜਹਾँ ਲਾਖੀਂ-ਕਰੋਡੀਂ ਹਾਤਹਰੂ ਭਏਰ ਪਨਿ ਮਾਨਿਸਕੋ ਮੁਕਿਤਿ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਤਯਹਾँ ਨਾਮਸਮਰਣ ਗਨਾਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਉਦ੍ਘਾਰ ਹੁन्छ।

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਜਹਾँ ਅਨੇਕ ਵਿਘਨ(ਵਿਪਤਿਹਰੂ) ਆਏਰ ਮਾਨਿਸਲਾਇ ਨਭ ਗਰਿਦਿन्छ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਤਯਹਾँ ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਨਾਮਲੇ ਤਤਕਾਲ ਉਸਕੋ ਰਕਸ਼ਾ ਗਰਦਿन्छ।

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਜੂਨ ਵਯਕਿਤਿ ਅਨੇਕ ਯੋਨਿਹਰੂਮਾ ਜਨਮਿਨ੍ਦੈ ਮਰੈ ਗਰਦਿन्छ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾਮ ॥

ਤਯਹਾँ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਗਨਾਲੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਿन्छ।

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰਲੇ ਮੈਲਾ ਭਏਕੋ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਕਹਿਲੇ ਪਨਿ ਯੋ ਮੈਲਾ ਧੁਨ ਸਕਦੈਨ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

(ਤਰ) ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਲੇ ਕਰੋਡੀਂ ਪਾਪਹਰੂਕੋ ਨਾਸ਼ ਗਰਦਿन्छ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਏਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਯਸਤੋ ਨਾਮਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਵਕ ਸਮਰਣ ਗਰ।

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਪਾਇਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿਮਾ ਨੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਚ ॥੩॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਜੁਨ (ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ) ਮਾਰਗਲਾਇ ਕੋਸ ਇਤ੍ਯਾਦਿਲੇ ਗਨ ਸਕਿਨ੍ਤ੍ਰ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥

ਤ੍ਯਹਾਓ ਲਿਮ੍ਰੋ ਸਾਥਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕਾ ਨਾਮ ਧਨਰਾਸੀ ਹੁਨੇਚ।

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਜੁਨ ਮਾਰਗਮਾ ਘੋਰ ਅਨ੍ਧਕਾਰ ਚ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਤ੍ਯਹਾਓ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਰੂਪੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਿਮ੍ਰੋ ਸਾਥਮਾ ਹੁਨੇਚ।

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਵਾਨੂ ॥

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਵਾਨੂ ॥

ਜੁਨ ਮਾਰਗਮਾ ਤਿਮ੍ਰੋ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਚਿਨਾਜਾਨਾ ਹੁੰਦੈਨ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥

ਤ੍ਯਹਾਓ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਤਿਮੀਸੰਗ ਜਾਨੇ ਸਾਥੀ (ਚਿਨਾਜਾਨਾ) ਹੁਨੇਚ।

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਜਹਾँ ਅत्यधिक गर्मी र धेरै सूर्यको प्रकाश हुन्छ,

उਹ हरि के नाम की तुम ऊपरि ढाम ॥

तह हरि के नाम की तुम ऊपरि छाम ॥

त्यहाँ तिमीसाथि ईश्वरको नामको छाँया हुनेछ।

जहा ड़िखा मन तुझु आकरथै ॥

जहा त्रिखा मन तुझु आकरखै ॥

हे प्राणी! जहाँ(मायाको) तृणाले तिमीलाई खिँच्दछ,

उह नानक हरि हरि अँमृतु बरथै ॥३॥

तह नानक हरि हरि अमृतु बरखै ॥४॥

त्यहाँ हे नानक! हरि-परमेश्वरको नामको अमृतको वर्षा हुन्छ॥४॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ईश्वरका नाम भक्तजनका लागि व्यावहारिक सामग्री हो।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮੁ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮੁ ॥

ईश्वरको नामले सन्तहरूको मनलाई सुख र विश्राम दिन्छ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ईश्वरको नाम उहाँका सेवकको सहारा हो।

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

भगवान् को नाममा करोडौं प्राणीहरूलाई आशीर्वाद दिइएको छ।

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

सन्तजन दिन-रात हरिको स्तुति गरिरहन्छन्।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਸਨ੍ਤਲੇ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਲਾਇ ਆਪਨੋ ਔਖਧਿਕੋ ਰੂਪਮਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਗਰਦਛਨ੍।

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ईश्वरको नाम ईश्वरको सेवकको भण्डार हो।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

पारब्रह्मले उसलाई यो दान दिएका हुन्।

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥

जो मन र तनले एक ईश्वरको प्रेममा रङ्गिएका छन्।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

हे नानक! ती दासहरूको मनोवृत्ति ज्ञानी भएको छ॥੫॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

भगवान्को नाम नै भक्तका लागि मुक्तिको साधन हो।

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

भगवान्का भक्त उनको नाम-भोजनले तृप्त हुन्छन्।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

भगवान्को नाम नै उनका भक्तको सुन्दरता र हर्ष हो।

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

हरि नामु जपत कब परै न भंगु ॥

भगवान्को नामको जप गर्नाले मनुष्यलाई कहिल्यै बाधा आउँदैन।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

हरि का नामु जन की वडिआई ॥

भगवान्को नाम उनको भक्तको इज्जत हो।

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

हरि कै नामि जन सोभा पाई ॥

भगवान्‌को नामद्वारा उनको भक्तलाई संसारमा सौन्दर्य प्राप्त हुन्छ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

हरि का नामु जन कउ भोग जोग ॥

भगवान्को नाम नै भक्तका लागि योग (साधन) तथा गृहस्थीको माया-भोग हो।

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

हरि नामु जपत कछु नाहि बिओगु ॥

भगवान्को नाम जप्दा उसलाई कुनै पनि प्रकारको पीडा वा कष्ट हुँदैन।

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

जनु राता हरि नाम की सेवा ॥

भगवान्‌को भक्त उनको नामको सेवामा नै मग्न रहन्छन्।

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

नानक पूजै हरि हरि देवा ॥६॥

हे नानक! (भक्त सदैव) प्रभुदेवा परमेश्वरको नै पुजा गर्दछन्॥६॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

हरि हरि जन कै मालु खजीना ॥

हरि-परमेश्वरको नाम भक्तका लागि धनको भण्डार हो।

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥

हरि धनु जन कउ आपि प्रभि दीना ॥

हरि नामरूपी धन प्रभु स्वयम्ले आपना भक्तलाई दिएका हुन्।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਈ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਈ ॥

ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਤਨਕਾ ਭਕਤਕਾ ਸਸ਼ਕਤ ਸਹਾਰਾ ਹੋ।

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਹਰਿਕੋ ਮਹਿਮਾਲੇ ਗਦਾ ਭਕਤਹਰੂਲੇ ਅਰੂ ਕਸੈਲਾਓ ਚਿਨ੍ਦੈਨ੍।

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਕਪਡਾਜਸ੍ਤੈ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤ ਹਰਿ-ਰਸਮਾ ਡੁਬਿਰਹਨ੍ਚ।

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਮਾ ਲਿਨ ਭਏਕੋ ਤੁ ਨਾਮ-ਰਸਮਾ ਮਸਤ ਰਹਨ੍ਚ।

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਭਕਤਲੇ ਦਿਨਕੋ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਕੋ ਨੈ ਜਪ ਗਰਿਰਹਨ੍ਚਨ੍।

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਹਰਿਕਾ ਭਕਤ ਸੰਸਾਰਮਾ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੁਨ੍ਚ, ਲੁਕੇਕੋ ਹੁੰਦੈਨ।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕਤਲੇ ਅਨੇਕਾਓਲਾਓ ਮੋਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰਦਨ੍ਚ।

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਭਕਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿਮਾ ਕਤਿਲੇ ਭਵਸਾਗਰ ਪਾਰ ਤਰਦਨ੍ਚਨ੍॥੧॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥

ਹਰਿਕਾ ਨਾਮ ਨੈ ਕਲਪਵ੍ਰੱਖ ਹੋ।

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਹਰਿਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰੁ ਨੈ ਕਾਮਧੇਨੁ ਹੋ।

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਹਰਿਕੋ ਕਥਾ ਸਭੈਮੰਦਾ ਉਤਮ ਹੋ।

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨਾਲੇ ਦੁःਖ-ਪਿਰ ਹਟਦੁਖ।

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮਕੋ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਵਦਯਮਾ ਬਾਸ ਗਰਦੁਖ।

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਤੇਜਪ੍ਰਤਾਪਲੇ ਸਮਸਤ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੁੰਦੁ।

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿ ਸੋਭਾਯਲੇ ਨੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੁ।

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੇਵਾਲੇ ਨਾਮ-ਸਮਰਧਨ ਗਰਿੰਦੁ।

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਬਰਾਬਰ ਅਰੁ ਕੇਹੀ ਹੁੰਦੈ।

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕੁਨੈ ਦੁਰਲੱਭ ਗੁਰਮੁਖਲੇ ਨੈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਛ ॥੮॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

੨ਲੋਕ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥

ਮੈਲੇ ਧੇਰੈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਹਰੂ ਤਥਾ ਧੇਰੈ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਹਰੂ ਦੇਖੇਕੋ ਚੁ ਰ ਤੀ ਸਬੈ (ਠੀਕਸੱਗ) ਅਨੁਸੰਘਾਨ ਗਰੇਕੋ ਚੁ।

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

(ਤਰ) ਯੋ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਕੋ ਬਰਾਬਰੀ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾ ਨਾਮ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ਜਪ, ਤਪਸ੍ਯਾ, ਸੰਪੂਰਨ ਜ਼ਾਨ ਏਵਮ੍ ਧ੍ਯਾਨ,

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ਚ: ਸ਼ਸਤ੍ਰਹਰੂਕੋ ਗ੍ਰੰਥ ਏਵਮ੍ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਹਰੂਕੋ ਵਰਨ

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਪ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਪ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਯੋਗਕੋ ਸਾਧਨ ਏਵਮ੍ ਧਾਰਮਿਕ ਕਰਮਕਾਣਡਹਰੂ ਗਨੁ,

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਸਤੁਲਾਇ ਤਿਆਗੁ ਤਥਾ ਵਨਮਾ ਭਟਕਿਨੁ,

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਧੇਰੈ ਧਰਨੁ ਗੁਨੁ,

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

ਦਾਨ-ਪੁੰਨ, ਹੋਮ ਧਰਨੁ ਤਥਾ ਅਤ੍ਯਾਧਿਕ ਦਾਨ ਗੁਨੁ,

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੇ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੇ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸਰੀਰਲਾਇ ਸਾਨੋਸਾਨੋ ਟੁਕਾਹਰੁਮਾ ਕਾਟਨੁ ਰ ਤਿਨਲਾਇ ਅਗ੍ਰੁਮਾ ਆਹੁਤਿ ਦਿਨੁ,

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਵਰਤ ਤਥਾ ਨਿਯਮਹਰੁ ਪਾਲਨੁ ਗੁਨੁ,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਤਰ ਧੀ ਸਬੈ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮਕੋ ਆਰਾਧਨਾਕੋ ਬਰਾਬਰ ਹੋਇਨਨੁ।

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਤਾਪਨਿ) ਧੀ ਨਾਮ ਏਕ ਪਲਟ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰੁਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਜਪਿਯੋਸ੍॥੧॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਮਾਨਿਸਲੇ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਥਵੀਕੋ ਨੌ ਖੁਭਹਰੁਮਾ ਭ੍ਰਮਣੁ ਗਰੋਸ੍, ਚਿਰਕਾਲ (ਲਾਮੋ ਆਯੁ) ਸਮੁ ਬਾਛਿਰਹੋਸ੍,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਓ ਮਹਾਨਿਰਵਾਣ ਏਵਮ੍ ਤਪਸਵੀ ਬਨੋਸ੍ ਰ

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਆਪਨੋ ਸ਼ਰੀਰਲਾਇ ਆਗੋਮਾ ਹੋਮ ਗਰੋਸ੍,

ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਉਸਲੇ ਸੁਨ, ਘੋਡਾ ਏਵਮ੍ ਭੂਮਿਦਾਨ ਗਰੋਸ੍,

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਉਸਲੇ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ (ਯੋਗਾਸਨਕੋ ਰੂਪ) ਰ ਧੇਰੈ ਯੋਗਾਸਨ ਗਰੋਸ੍,

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਉਸਲੇ ਜੈਨਿਧਰੂਕੋ ਮਾਰਗਮਾ ਹਿੰਡੇਰ ਅਤ੍ਯਨ੍ਤ ਗਾਹੋ ਸਾਧਨਾ ਤਥਾ ਤਪਸ੍ਯਾ ਗਰੋਸ੍,

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਸ਼ਰੀਰਲਾਇ ਸਾਨੋ-ਸਾਨੋ ਪਾਰੇਰ ਕਾਟੋਸ੍,

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਤਰ ਪਨਿ ਉਸਕੋ ਅਹੰਕਾਰਕੋ ਮੈਲਾ ਹਟ੍ਦੈਨ।

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਨਾਮਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੁਨੈ ਵਸ੍ਤੁ ਹੁੰਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕੋ ਮਾਧ੍ਯਮਲੇ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਗਨਾਇ ਮਾਨਿਸਲੇ ਮੁਕ੍ਤਿ ਪਾਉਂਓ॥੨॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

ਕਹੀ ਮਾਨਿਸਹਰੂਕੋ ਕੁਨੈ ਤੀਰਥ-ਸਥਾਨਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਟਾਗ ਪਾਊਂ ਭਨੇ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਹੁਨ੍ਹ

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

ਤਰ (ਤਰ ਪਨਿ) ਮਾਨਿਸਕੋ ਅਹੰਕਾਰ ਏਵਮ੍ ਅਭਿਮਾਨ ਮਨਭਾਟ ਹਟ੍ਦੈਨ।

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

ਚਾਹੇ ਮਾਨਿਸ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਗਰੋਸ੍

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

ਤਰ ਮਨਕੋ ਮੈਲਾ ਤਸਕੋ ਸ਼ਰੀਰਭਾਟ ਹਟ੍ਦੈਨ।

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

ਮਾਨਿਸਲੇ ਆਪਨੋ ਸ਼ਰੀਰਲੇ ਧੇਰੈ ਸੰਧਮ-ਸਾਧਨਾ ਗਰੇ ਤਾਪਨਿ,

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

ਫੇਰਿ ਪਨਿ ਮਾਧਾਕੋ ਖਰਾਬ ਵਿਕਾਰਲੇ ਤਸਕੋ ਮਨਲਾਇ ਟਾਗਦੈਨ।

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ਚਾਹੇ ਮਾਨਿਸਲੇ ਧਸ ਨਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰੀਰਲਾਇ ਧੇਰੈ ਪਟਕ ਪਾਨੀਲੇ ਸ਼ੁਭ ਗਰੋਸ੍,

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

ਤਾਪਨਿ (ਧੋ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੀ) ਕਚਾ ਪਖਾਲਿ ਕਤੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ ਸਕਛ?

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਹਰਿਕੋ ਨਾਮਕੋ ਮਹਿਮਾ ਧੇਰੈ ਉਚ ਚ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਪ੍ਰਭੂਕੋ) ਨਾਮਲੇ ਧੇਰੈ ਪਾਨੀ ਮੁਕਤ ਭਏਕਾ ਚਨ੍॥੩॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਧੇਰੈ ਚਤੁਰਯਾਤ੍ਰਿਕਾ ਕਾਰਣ ਮਾਨਿਸਲਾਇ ਮ੍ਰਿਤੁਕੋ ਭਯਲੇ ਆਏਰ ਸਤਾਉਂਚ।

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਯਾਸ ਗੇਰੇਰ ਪਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈਨ।

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਅਨੇਕੌਂ ਧਾਰਮਿਕ ਪੋਸ਼ਾਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਗੇਰੇਰ (ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਕੋ) ਆਗੋ ਨਿਭੈਨ।

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

(ਯਸਤਾ) ਕਰੋਡੌਂ ਨੈ ਉਪਾਯਹਰੂਦ੍ਵਾਰਾ ਮਾਨਿਸ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਉ ਚਾਹੇ ਆਕਾਸਮਾ ਉਡੋਸ੍ ਅਥਵਾ ਪਾਤਾਲਮਾ ਪਸੋਸ੍, ਉਸਕੋ ਮੁਕਤਿ ਹੁੰਦੈਨ,

ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਜੁਨ ਵਿਅਕਤਿ ਮੋਹਕਾ ਕਾਰਣ ਮਾਯਾਕੋ ਜਾਲਮਾ ਪੈਂਦਚ।

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

ਮਾਨਿਸਕਾ ਅਨਯ ਸਭੈ ਗਲਤਿਹਰੂਮਾ ਯਮਰਾਜਲੇ ਉਸਲਾਇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਿੰਦਚ।

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

(ਤਰ) ਗੋਵਿੰਦਕੋ ਭਜਨਬਿਨਾ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਲੇ ਅਲਿਕਤਿ ਪਨਿ ਵਾਸਤਾ ਗੜੈਨ।

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਗਨਾਲੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਦੁ:ਖ ਹਟ੍ਹਦਛਨ੍।

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕਕੋ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਲੇ ਧੀ ਭਨਦਛ।।।੪।।

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥

ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਕੋ ਈਛਾ ਗਰਦਛ

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥

ਭਨੇ ਓ ਸਨਤਜਨਕੋ ਸੇਵਾਮਾ ਲਾਗ੍ਰਪਰਦਛ।

ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਕੋ ਈਛਾ ਗਰਦਛ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਓਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਸੰਧੈ ਸਮਰਣ ਗਰਨ ਪਰਦਛ।

ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ ॥

ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ ॥

ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਕੋ ਈਛਾ ਗਰਦਛ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥

ਉਸਲੇ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹੇਰ ਯੋ ਅਹੰਕਾਰਲਾਇ ਤਿਆਗ ਗਰੋਸ੍।

ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਧਰਿ ਕੁਨੈ ਕ੍ਰਿਤਿ ਜਨਮ-ਮਰਣਕੋ ਦੁ:ਖਸੰਗ ਡਰਾਉਂਚ ਭਨੇ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਉਸਲੇ ਸੰਤਜਨਕੋ ਸ਼ਰਣ ਲਿਨ ਪਰਦੇਖ।

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਜੁਨ ਕ੍ਰਿਤਿਲਾਇ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਦਰਸਨ ਗਨੈ ਤੀਬਰ ਚਾਹਨਾ ਹੁਨ੍ਹ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਮ ਉਸਪ੍ਰਤਿ ਸਦੈਵ ਨ੍ਯੋਛਾਵਰ ਹੁੰਦੇਲੁ॥੫॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਸਮਸਤ ਪੁਰੁਸ਼ਹਰੂਮਾ ਤੀ ਨੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁਨ੍

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਸਤਸੰਗਮਾ ਰਹੇਰ ਅਭਿਮਾਨ ਮੇਟਿਨ੍ਹ।

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ਤ੍ਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਜਸਲੇ ਆਪ੍ਰਲਾਇ (ਸਾਨੋ) ਸਮ੍ਝਨ੍ਹ,

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਉਸਲੇ ਸਭੈਭੰਦਾ ਰਾਮ੍ਰੋ (ਉਚ) ਸਮ੍ਝਨ੍ਹ।

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

जा का मनु होइ सगल की रीना ॥

ਜੁਨ ਪੁਰੁਖਕੋ ਮਨ ਸਬੈਕੋ ਚਰਣਕੋ ਧੁਲੋ ਬਨ੍ਦਛ,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

हरि हरि नामु तिनि घटि घटि चीना ॥

उसले प्रत्येकको हृदयमा हरि-परमेश्वरको नाम देख्दछ।

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

मन अपुने ते बुरा मिटाना ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਭਾਟ ਨਰਾਮ੍ਹੋ ਕੁਰਾਲਾਇ ਹਟਾਇਦਿਨ੍ਹ,

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

पेखै सगल स्रिसटि साजना ॥

उसले सारा सृष्टिलाई आपनो मित्र देख्दछ।

ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

सूख दूख जन सम द्रिसटेता ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੁਨ ਪੁਰੁਖਲੇ ਸੁਖ-ਦੁ:ਖਲਾਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ਦੇਖ੍ਦਛ,

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥

नानक पाप पुंन नहीं लेपा ॥੬॥

ऊ पाप-पुण्यबाट अलगौ रहन्छ॥੬॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

निरधन कउ धनु तेरो नाउ ॥

ਹੇ ਨਾਥ! ਤਿਮ੍ਹੋ ਨਾਮ ਨੈ ਨਿਰਧਨਕਾ ਲਾਗਿ ਧਨ ਹੁਨ੍।

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

निथावे कउ नाउ तेरा थाउ ॥

आश्रय नभएकाहरूका लागि तिम्रो नाम नै आश्रय हो।

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਨਿਮਾਨੇ ਕਤੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਤਿਮੀ ਨਿਰਾਦਾਰਹਰੂਕੋ ਆਦਰ ਹੈ।

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਤੁ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

ਤਿਮੀਲੇ ਨੈ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਓ ਦਾਨ ਦਿਨ੍ਹੈ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਹੇ ਜਗਤਕੋ ਮਾਲਿਕ! ਤਪਾਓ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਆਪੈ ਗਨ੍ਹੁਨ੍ਹੁ ਰ ਧਸਲਾਓ ਆਪੈਲੇ ਗਨ੍ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਤਿਮੀ ਧੇਰੈ ਅਨ੍ਤਰ੍ਯਾਮੀ ਚੈ।

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਹੇ ਠਾਕੁਰ! ਤਪਾਓ ਆਪੈਲਾਓ ਆਪਨੋ ਗਤਿ ਰ ਸੀਮਾ ਥਾਹਾ ਚ।

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਹੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੂ! ਤਪਾਓ ਆਪੈਲੇ ਰੰਗੀਨ ਹੁਨੁਨ੍ਹੁ।

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਆਪਨੋ ਮਹਿਮਾ ਕੇਵਲ ਆਪੈ ਨੈ ਗਨ੍ਹ ਸਕਨੁਨ੍ਹੁ।

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਰੁ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਤਿਸ੍ਰੋ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨ੍ਦੈਨ॥੨॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥

ਸਮਸਤ ਧਰਮਹਰੂਮਾ ਸਰ੍ਵੋਪਰਿ ਧਰਮ ਯੋ ਹੋ ਕਿ

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ईश्वरको नाम जप गर्नु तथा पवित्र कर्म गर्नु।

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

समस्त धार्मिक क्रियाहरूमा सर्वश्रेष्ठ क्रिया यो हो कि

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

सत्सङ्गमा मिलेर दिबुद्धिको मैला धोएर प्याक्नु।

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

समस्त प्रयासहरूको उत्तम प्रयास हो कि

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

सदैव मनमा हरिको नामको जप गरिरहनु।

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥

समस्त वाणिहरूमा यो अमृत वाणी हो कि

ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ईश्वरको महिमा सुन अनि यसलाई जिब्रोले उच्चारण गर।

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

हे नानक! समस्त स्थानहरूमा त्यो स्थान उत्तम हो

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਕਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ਜहाँ ईश्वरको नाम निवास गर्दछ ॥८॥३॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोक ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਭਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

हे बैगुणी तथा मूर्ख प्राणी! ती ईश्वरलाई संघै स्मरण गर।

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

हे नानक! जसले तिम्रो उत्पत्ति गरेका छन्, उनलाई आफ्नो हृदयमा बसाऊ, केवल ईश्वरले तिम्रो साथ दिनेछन् ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

अष्टपदी ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

हे नश्वर प्राणी! सर्वव्यापी रामको गुण स्मरण गर।

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

तिम्रो मूल के हो र तिमी कस्तो देखिन्छौ।

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

जसले तिम्रीलाई सृष्टि, पालनपोषण र सुशोभित गरेका छन्,

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਜਸਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਗਰਭਕੋ ਆਗੋਮਾ ਰਖਾ ਗਏ,

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

ਜਸਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਬਾਲਿਆਵਥਾਮਾ ਪਿਤਨਕਾ ਲਾਗਿ ਦੂਧ ਦਿਏਕਾ ਚਨ੍,

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧ ॥

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧ ॥

ਜਸਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਯੁਵਾ ਬੇਲਾਮਾ ਭੋਜਨ, ਸੁਧ ਏਕਮ੍ ਬੁਝਿ ਦਿਏ

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਅਨਿ ਜਸਲੇ ਤਿਮੀ ਬੁਢਾ ਹੁੰਦਾ, ਆਫਨ੍ਤ ਤਥਾ ਮਿਤ੍ਰ ਦਿਏ

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਬਸਿਰਹੇਕੋ ਬੇਲਾ ਮੁਖਮਾ ਭੋਜਨ ਹਾਲਨਕਾ ਲਾਗਿ - ਤਿਮ੍ਰੋ ਸੇਵਾਕਾ ਲਾਗਿ ਦਿਏਕੋ ਚ।

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਯੋ ਵੈਗੁਣੀ ਮਾਨਿਸਲੇ ਗਰੇਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਕੋ ਵਾਸਤਾ ਗੜੈਨ।

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮਨ੍ਚਨ੍, ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਯਦਿ ਤਪਾਏਂਲੇ ਤਹਾਨਾਏਂ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਗਰੁੰਮਯੋ ਮਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤਸਲੇ ਮੁਕ੍ਤਿ ਪਾਤਨ ਸਕ੍ਛ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤੈਂ ਧਰਤੀਮਾ ਸੁਖਲੇ ਰਹਨ੍ਛਸ੍

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਰ ਆਪਨੋ ਚੋਰਾ, ਮਾਏਂ, ਮਿਤ੍ਰ ਤਥਾ ਪਤ੍ਨੀਕਾ ਸਾਥ ਹਾਨ੍ਛਸ੍ ਖੇਲ੍ਛਸ੍,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤੂੰ ਸ਼ਿਤਲ ਪਾਨੀ ਪਿਓਂਓ

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਰ ਤਿਮੀਲਾਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗਰੇ ਸੁਖਦਾਯਕ ਵਾਧੂ ਤਥਾ ਅਮੁਲ੍ਯ ਅਗ੍ਰਨਿ ਪਾਏਕੋ ਚੈ,

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮੀ ਸਮਸਤ ਰਸ ਭੋਗਦਯੋ

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ

ਰ ਸਮਸਤ ਪਦਾਰਥਹਰੁਸੰਗ ਤਿਮੀ ਬਸਦਯੋ,

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਜਸਲੇ ਤਿਮੀਲਾਈ ਹਾਤ, ਖੁਟਾ, ਕਾਨ, ਆਂਖਾ ਤਥਾ ਜਿਬ੍ਰੋ ਦਿਏਕਾ ਚਨ੍,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ) ਤਿਮੀ ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਲਾਈ ਭੁਲੇਰ ਅਰੁਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਗਯੋ।

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ਧਸਤਾ ਦੋਖਹਰੁ ਜ਼ਾਨਹੀਨ ਮੂਰਖਕੋ ਫਨ੍ਦਾਮਾ ਪਦਯੋ।

ਨਾਨਕ ਕਾਛਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਕਾਛਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਭਰੂਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਧਿਨਲਾਈ ਤਪਾਓਂ ਆਪੈ ਰਖਾ ਗੁਨ੍ਹਹੋਸ੍॥੨॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਦਿਦੇਖਿ ਅਨ੍ਧਸੰਮ (ਜਨਮਦੇਖਿ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਸੰਮ) ਸਬੈਕੋ ਰਖਕ ਹੁਨ੍ਹੁਨ੍ਹ,

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

ਮੂਰਖ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਤਨਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਦੈਨ।

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਜਸਕੋ ਸੇਵਾ ਗਨਾਲਿ ਤਸਲਾਇ ਨੌ ਨਿਧਿਹਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ,

ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

ਤਸਲਾਇ ਮੂਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਆਪਨੋ ਰਾਖਦੈਨ।

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਜੁਨ ਈਸ਼ਵਰ ਸਥੈ ਨੈ ਪ੍ਰਤ੍ਯਕ੍ਸ਼ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ਹ,

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ਤਸਲਾਇ ਜ਼ਾਨਹੀਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਟਾਛਾਛਾਟ ਜਾਨਦੁ।

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ਜਸਕੋ ਸੇਵਾ-ਭਕਤਿਦੁਆਰਾ ਤਸਲੇ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਦਰਵਾਰਮਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੁ,

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

ਮੂਰਖ ਤਥਾ ਅਜ਼ਾਨੀ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਬਿਰਸਨ੍ਹ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥

ਨਿਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਸੰਥੈ ਨੈ ਭੁਲ ਗਰਿਰਹਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਅਨੰਤ ਈਸ਼ਵਰ ਨੈ ਰਖਕ ਹੁਨ੍ਹ॥੩॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨਲਾਇ ਤਿਆਗੇਰ ਮਾਨਿਸ ਮਾਧਾਰੂਪੀ ਕੌਡੀਸੰਗ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੁਨ੍ਹ।

ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਤਸਲੇ ਸਤ੍ਯਲਾਇ ਤਿਆਗੇਰ ਝੂਠਸੰਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਜੁਨ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਚਿਜਬਿਜਹਰੂ ਤਸਲੇ ਤ੍ਯਾਗੁਪਛ, ਤ੍ਯਸਲਾਇ ਤੁ ਸਥਿਰ ਮਾਨਦੁ।

ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਜੇ ਜਸਤੋ ਹੁਨੁਪਦੁ, ਤ੍ਯਸਲਾਇ ਤੁ ਟਾਛਾਕੋ ਸਮ੍ਝਨ੍ਹ।

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸਮੁ ਕਰੈ ॥

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸਮੁ ਕਰੈ ॥

ਜਸਲਾਇ ਤਸਲੇ ਠੋਡੁਨੁਪਨੈ ਹੋ, ਤੁ ਤ੍ਯਸਕਾ ਨਿਮਿਤਿ ਕਏ ਤਠਾਉਂਦੁ।

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਤਸਲੇ ਤੀ ਸਹਾਯਕ(ਪ੍ਰਮੁ) ਲਾਇ ਤ੍ਯਦੁ, ਜੋ ਸਥੈਵ ਤਸਕੋ ਸਾਥ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

ਤਸਲੇ ਚੰਦਨਕੋ ਲੇਪਲਾਇ ਧੋਏਰ ਪਖਾਲਦੁ। ਗਧਾਲਾਇ ਕੇਵਲ ਭਸਮ (ਖਰਾਨੀ) ਸੰਗ ਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਹੁਨ੍ਹ।

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮਾਨਿਸ ਮਧਙ੍ਗਰ ਅਧਾਰੋ ਕੁਵਾਮਾ ਝਰੇਕੋ ਦੁ।

ਨਾਨਕ ਕਾਛਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਕਾਛਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗੁਰੁਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਹੇ ਦਯਾਲੁ ਈਸ਼ਵਰ! ਤਿਨਲਾਇ ਤਿਮੀ ਅੰਧਾਰੋ ਕੁਵਾਬਾਟ ਬਾਹਿਰ ਨਿਕਾਲੁਹੋਸ੍॥੪॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

ਜਾਤਿ ਮਨੁਸ਼ਕੋ ਚ, ਤਰ ਕਰਮ ਪਸ਼ੁਹਰੂਕੋ ਚ।

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਾਨਿਸ ਦਿਨਰਾਤ ਮਾਨਚੇਕਾ ਲਾਗਿ ਆਡਮਬਰ ਗਰਿਰਹੁਨੁ ਚ।

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

ਬਾਹਿਰ (ਸ਼ਰੀਰਮਾ) ਤੁ ਧਾਰਮਿਕ ਵੇਸ ਧਾਰਣ ਗਰਦੁ ਚਰ ਤਰ ਤਸਕੋ ਮਨਮਾ ਮਾਧਾਕੋ ਮੈਲਾ ਚ।

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

ਜਤਿਸੁਕੈ ਲੁਕਾਤਨ ਚਾਹੈ ਪਨਿ ਤਸਲੇ ਆਪਨੋ ਸਤ੍ਧ ਲੁਕਾਤਨ ਸਕਦੈਨ।

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

ਤਸਲੇ ਜ਼ਾਨ, ਧਿਆਨ ਰ ਸ਼ਾਨ ਗਰੈ ਨਾਟਕ ਗਛੈ।

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ਤਰ ਤਸਕੋ ਮਨਲਾਇ ਲੋਭਰੂਪੀ ਕੁਕੁਰਲੇ ਦਭਾਬ ਦਿਫ਼ਰਹੇਕੋ ਹੁਨੁ ਚ।

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

ਤਸਕੋ ਸ਼ਰੀਰ ਭਿਤ੍ਰ ਇਚਾਕੋ ਆਗੋ ਚ ਰ ਸ਼ਰੀਰ ਬਾਹਿਰ ਤ੍ਧਾਗਕੋ ਖਰਾਨੀ ਚ।

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ਆਪਨੋ ਘਾਟੀਮਾ ਕਾਮਵਾਸਨਾਕੋ ਫੁਝਾ ਰਾਖੇਰ ਤਸਲੇ ਧੋ ਗਹਿਰੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਸਰੀ ਪਾਰ ਗਰਨ ਸਕੁ ਚ?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਸੁਵਧੰ ਭਗਵਾਨੁ ਬਸੁਹੁਨੁ ਚ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

ਧਰਮੋਂ ਵਿਚਿ ਸਹਜਿਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂਸੰਗਿ ਵਿਲੀਨ ਹੁਨ੍ਹ ॥੫॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੁਨੇਰ ਮਾਤ੍ਰ ਕਸਰੀ ਅੰਧਾ ਮਾਨਿਸਲੇ ਬਾਟੋ ਪਤਾ ਲਗਾਤਨ ਸਕਛ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

ਉਸਕੋ ਹਾਤ ਸਮਾਭੁਹੋਸ੍ (ਕਿਨਕਿ ਧਸਲੇ) ਪ੍ਰੇਮਲਾਇ ਅਨ੍ਧਸੰਮ ਟਿਕਾਤਨ ਸਕਛ।

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਬਹਿਰੋ ਮਾਨ੍ਹੇਲੇ ਕਸਰੀ ਕੇਹੀ ਬੁਝ ਸਕਛ?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਡੋਰਾ ॥

ਜਬ ਹਾਮੀ ਰਾਤ ਮਨ੍ਹੀਐ, ਉਸਲੇ ਧਸਲਾਇ ਦਿਨਕੋ ਰੂਪਮਾ ਬੁਝ।

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਏਤਾ ਲਾਟੋ ਮਾਨਿਸਲੇ ਕਸਰੀ ਭਕਤੀਗੀਤ ਗਾਤਨ ਸਕਛ?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਧਦਿ ਉਸਲੇ ਪ੍ਰਧਾਸ ਗਰੇ ਪਨਿ, ਉਸਕੋ ਆਵਾਜ ਬਿਗ੍ਰਿਨ੍ਹ।

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਲੜ੍ਹਡੋ ਮਾਨਿਸ ਕਸਰੀ ਪਹਾਡ ਵਰਿਪਰਿ ਧੁਮ੍ਰ ਸਕਛ?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਉਸਲਾਇ ਧਹਾਯੋ ਜਾਨ ਸੰਧਵ ਚੈਨ।

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹੇ ਕਰੁਣਾਮਈ! ਹੇ ਭਗਵਾਨ! (ਯੋ) ਨਮ੍ਹ ਸੇਵਕਲੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗਰਦੱਖ ਕਿ

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਤਪਾਈਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਆਤਮਾਲੇ ਯੋ ਜੀਵਨਕੋ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਗਰਨ ਸਕੱਖ ॥੬॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਜੀਵਾਤਮਾਕੋ ਸਾਥੀ ਰ ਸਹਾਯਕ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਤਹਾੱਲਾਈ ਸਮ੍ਹੰਨੁਹੁਤ੍ਰ।

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਤਰ ਤੁ ਲਪਸਲਾਈ ਮਾਯਾ ਗੱਭ ਜੋ ਤਸਕੋ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਹੋ।

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਤੁਨੀ ਬਾਲੁਵਾਕੋ ਘਰਮਾ ਬਸੱਚਨ੍।

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਤੁ ਆਨਨ੍ਦਕਾ ਖੇਲਹਰੂ ਰ ਧਨਕਾ ਰੰਗਹਰੂ (ਖੁਸ਼ੀ) ਮਾ ਰਮਾਤੱਛ।

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਤਸਲਾਈ ਲਾਗੱਛ ਕਿ ਧੀ ਮੋਜਮਸਤੀਹਰੂਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਸਕੋ ਮਨਮਾ ਬਲਿਯੋ ਛ।

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਤਰ ਮੂਰੱਖ ਵਪੱਕਿਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਅਨ੍ਤ(ਮ੍ਰੱਤੁ) ਸਮ੍ਹੰਨ੍ਦੈਨ।

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਸ਼ਤ੍ਰੁਤਾ, ਵਿਰੋਧ, ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਆਸਕੱਤਿ,

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧੋਹ ॥

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧੋਹ ॥

ਝੂਟ, ਪਾਪ, ਲੋਭ ਰ ਚਲਕੋ

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਭ੍ਰਾਹ੍ਮ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਮਾਨਿਸਲੇ ਧੇਰੇ ਜੀਵਨ ਚਲਕਪਟਮਾ ਬਿਤਾਏਕੋ ਚ।

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥

ਨਾਨਕਕੋ ਵਿਨ੍ਹੀ ਚ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਤਪਾਝੌਲੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਰੇਰ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੁਲਾਝ ਭਵਸਾਗਰਬਾਟ ਬਚਾਤਨੁਹੋਸ਼।

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

(ਹੇ ਝੌਰ!) ਤਿਮੀ ਹਾਮ੍ਹੋ ਮਾਲਿਕ ਹੋ ਰ ਹਾਮ੍ਹੋ ਤਿਮੀਸੱਗ ਨੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਚ।

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਜੀਤ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਧੋ ਆਤਮਾ ਤਥਾ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭੈ ਤਿਮੈ ਪੁਨ੍ਹੀ ਹੁਨ੍।

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਤਿਮੀ ਹਾਮ੍ਹੋ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹੋ ਰ ਹਾਮੀ ਤਿਮ੍ਹੋ ਬਾਲਕ ਹੋਂ।

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਤਿਮ੍ਹੋ ਕ੍ਰਪਾਮਾ ਧੇਰੈ ਸੁਖ ਚ।

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਕੋਝ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਤਿਮ੍ਹੋ ਅਨ੍ਤ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਜਾਨ੍ਦੈਨ।

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਤਿਮੀ ਸਰ੍ਵੋਪਰੀ ਭਾਗਵਾਨ੍ ਹੋ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਸਮਸਤ ਜਗਤ੍ ਤਿਸ੍ਰੋ ਸੂਤ੍ਰ (ਧਾਗੋ) ਮਾ ਬੇਛਿਏਕੋ ਚ।

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਜੇ ਪਨਿ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ) ਤਿਮੀਭਾਟ ਉਤਪੰਨ ਭਏਕੋ ਚ, ਤੀ ਤਿਸ੍ਰਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਚਨ੍।

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਤਿਸ੍ਰੋ ਗਤਿ ਤਥਾ ਮਰਯਾਦਾ ਤਿਮੀ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਨਦਛੀ।

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਿਸ੍ਰੋ ਸੇਵਕ ਸੰਧੈ ਤਿਮੀਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਨ੍॥੮॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

੨ਲੋਕ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

ਦਿਨੇ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਤ੍ਯਾਗੇਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਰੁ ਸਵਾਦਹਰੁਮਾ ਲਾਗਦਛ, (ਤਰ)

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਸਤਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਹਿਲੇ ਪਨਿ ਸਫਲ ਹੁੰਦੈਨ, ਕਿਨ ਭਨੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਨਸਮਮਾਨ ਰਹੰਦੈਨ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਮਾਨਿਸਹਰੂਲੇ (ईश्वरबाट) ਦਸ ਕੁਰਾ ਲਿਏਰ ਪਛਿ ਸਮ੍ਹਾਲਦੁ।

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

(तर) एउटा वस्तुका लागि उसको आफ्नो विश्वास हराउँदछ।

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

यदि प्रभुले एउटा पनि वस्तु नदिए र दसवटा पनि खोसे भने

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

तब भन्नुहोस् यो मूर्खले के गर्न सक्दछ?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

जुन मालिकको सामु कुनै जोर चल्न सक्दैन,

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

उनको अघि संधै प्रणाम गर्नु पर्दछ।

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

जसको मनलाई प्रभुको मिठास भर्दछन्,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

सम्पूर्ण सुख उसको मनमा बास गर्दछ।

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

हे नानक! जुन पुरुषद्वारा परमेश्वर आफ्नो आज्ञाको पालन गराउँदछन्,

ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸੰਸਾਰਕੋ ਸਮਸਤ ਪਦਾਰਥ ਉਸਲੇ ਪਾਏਕੋ ਹੁੰਦਾ ॥੧॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਸਾਹੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਲਾਇ ਅਨਗਿਨੀ ਪ੍ਰੀਤੀ (ਪਦਾਰਥ) ਦਿਖਾਨ੍।

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਜੀਵਲੇ ਧੁਲਾਇ ਅਨੰਦ ਰ ਉਲਾਸਕਾ ਸਾਥ ਖਾਨ੍ਦ, ਪਿਓਂਦਾ ਤਥਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਗਏ।

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਧਰਿ ਸਾਹੁਕਾਰਕਾ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਆਪਨੋ ਕੇਹੀ ਸੰਪਤਿ ਫਿਰਤਾ ਲਿਖੁਭਯੋ ਭਨੇ,

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਤ੍ਵਸਰ੍ਥ ਮੂਰ੍ਖ ਮਾਨ੍ਢੇਲੇ ਮਨਮਾ ਕ੍ਰੋਧ ਗਰ੍ਢਾ।

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥

ਧਰੋ ਗਰ੍ਧਾ ਤਿਨਲੇ ਆਪ੍ਰਮਾਥਿਕੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਮਾਉਂਦਾ।

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਫੇਰਿ ਉਸਲਾਇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗਰ੍ਧਨ੍।

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਯਸਕੋ ਵਸਤੁ ਹੋ, ਉਸਕੋ ਅਧਿ (ਆਪਨੈ ਖੁਸ਼ੀਲੇ) ਰਾਖਿਦਿਨੁ ਪਰ੍ਢਾ

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਰ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਆਜ਼ਾ ਉਸਕਾ ਲਾਗਿ ਸਹਰ੍ਹ ਮਾਨੈ ਯੋਗਯ ਹੁਨ੍ਹ।

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਲੇ ਉਸਲਾਓ ਪਹਿਲੇਕੋ ਭੰਦਾ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਬਫੀ ਕ੍ਰਿਤਜ਼ ਬਨਾਉਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਈਸ਼ਵਰ ਸਧੈ ਨੈ ਦਯਾਲੁ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ॥੨॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ਮਾਯਾਕੋ ਮੋਹ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਚਨ੍, ਤਰ ਧੀ ਸਭੈ ਅਨ੍ਤਮਾ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ ਭਨੇ ਸਮ੍ਝ।

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥

ਮਾਸਿਨਲੇ ਵ੍ਰੁਕ੍ਸ਼ਕੋ ਛਾਯਾਓਲਾਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਰਦਛ। (ਤਰ)

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥

ਧੀ ਨਾਸ਼ ਭਧੋ ਭਨੇ ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਪਸ਼ਚਤਾਪ ਗਰਦਛ।

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ਦੇਖਿਨੇ ਸੰਸਾਰ ਕ੍ਸ਼ਣਭੰਗੁਰ ਛ,

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਜ਼ਾਨ ਨਭਾਏਕੋ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਲੇ ਧਸ ਸੰਸਾਰਲਾਓ ਆਪਨੋ ਬਨਾਓਰਾਖੇਕੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥

ਜੁਨੈ ਪਨਿ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਧਾਤ੍ਰੀਲਾਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਰਦਛ,

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ਆਖਿਰਮਾ ਉਸਲੇ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਪਾਉਂਦੈਨ।

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮਪ੍ਰਤਿਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਦਾਯਕ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕੋ! ਜਸਲਾਈ ਭਗਵਾਨਲੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਞਨ੍ ਤਿਨਲਾਈ ਭਗਵਾਨਲੇ ਸਾਥਮਾ ਰਾਛਨ੍॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਧੋ ਸ਼ਰੀਰ, ਧਨ ਤਥਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਬੈ ਝੁਟਾ ਹੁਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਮਮਤਾ ਤਥਾ ਮਾਧਾ ਪਨਿ ਝੁਟਾ ਹੁਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਰਾਜ, ਯੋਭਨ, ਧਨ ਤਥਾ ਸੰਪਤਿ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਮਿਥਿਆ ਹੁਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਾਮ ਤਥਾ ਡਰਲਾਗਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਸਬੈ ਨਸ਼ਰ ਹੁਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਸੁੰਦਰ ਰਥ, ਹਾਤੀ, ਘੋਡਾ ਤਥਾ ਸੁੰਦਰ ਲੁਗਾਹਰੂ ਸਬੈ ਨਸ਼ਰ ਹੁਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਧਨ ਸੰਗ੍ਰਹ ਗਰੇ ਲਾਲਸਾ, ਜਸਲਾਇ ਦੇਖੇਰ ਮਾਨਿਸ ਖੁਸੀ ਹੁन्छ, ਯੋ ਪਨਿ ਮਿਥਿਆ ਹੋ।

ਮਿਥਿਆ ਧੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮਿਥਿਆ ਧੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਚਲ-ਕਪਟ, ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਮੋਹ ਤਥਾ ਅਭਿਮਾਨ ਪਨਿ ਕ੍ಷਣਭੰਗੁਰ ਚਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਔਫੂ ਮਾਥਿ ਘਮਣਡ ਗਨ੍ਹੁ ਝੁਟ ਹੋ।

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕਿਤਿ ਰ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸ਼ਰਣ ਅਟਲ ਚ।

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਜਪ ਗਰੇਰ ਨੈ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਜੀਵਨ ਜਿਉਂਦਛ॥੩॥

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਪਰਾਇਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰੇਕੋ ਸੁਨੇ ਮਾਨ੍ਢੇਕੋ ਕਾਨ ਝੁਟਾ ਹੋ।

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਤਯੋ ਹਾਤ ਪਨਿ ਝੁਟਾ ਹੋ ਜਸਲੇ ਪਰਾਇਕੋ ਧਨ ਚੋਰ੍ਦਛ।

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਤੀ ਔਖਾਹਰੂ ਝੁਟਾ ਹਨ੍, ਜਸਲੇ ਪਰਾਇ ਸ੍ਰੀਕੋ ਸੌਨ੍ਦਰ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਰੂਪ ਦੇਛਨ੍।

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਤਯੋ ਜਿਬ੍ਰੋ ਪਨਿ ਝੁਟੋ ਹੋ, ਜਸਲੇ ਖਾਨਾ ਰ ਅਨ੍ਯ ਸ੍ਵਾਦਹਰੂ ਭੋਗ੍ਦਛ।

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਤਯੋ ਖੁਟਾ ਝੁਟੋ ਹੋ, ਜੋ ਅਰੁਲਾਓ ਨਰਾਮ੍ਹੋ ਗਰਨਕਾ ਲਾਗਿ ਦੌਡਨ੍ਹ।

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤਯੋ ਮਨ ਪਨਿ ਝੁਟੋ ਹੋ ਜਸਲੇ ਅਰੁਕੋ ਧਨਕੋ ਲੋਭ ਗਰਦਨ੍ਹ।

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਤਯੋ ਸ਼ਰੀਰ ਝੁਟੋ ਹੋ, ਜਸਲੇ ਪਰੋਪਕਾਰ ਗਰਦੈਨ।

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਤਯੋ ਨਾਕ ਘਰ੍ਥ ਹੋ, ਜਸਲੇ ਵਿਥਧਿ ਵਿਕਾਰਕੋ ਗਧ ਸੁੱਝਨ੍ਹ।

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਧਸਤੋ ਕੁਰਾ ਨਬੂਝੇ ਹਰੇਕ ਅੰਗ ਨਸ਼ਵਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਯੋ ਸ਼ਰੀਰ ਸਫਲ ਹੁਨ੍ਹ, ਜਸਲੇ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਜਪਦਨ੍ਹ।॥੫॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਸ਼ਕਤਿਸ਼ਾਲੀ ਮਾਨਿਸਕੋ ਜੀਵਨ ਅਰਥਹੀਨ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥

ਸਤ੍ਧਬਿਨਾ ਓ ਕਸਰੀ ਸੁਫਲ ਹੁਨ ਸਕਦਨ੍ਹ?

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਨਾਮ ਨਭਏ ਅਜ਼ਾਨੀ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਸ਼ਰੀਰ ਘਰ੍ਥ ਹੁਨ੍ਹ। (ਕਿਨਕੀ)

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ਸੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥

ਉਸਕੋ ਮੁਖਬਾਟ ਦੁਰਗੰਧ ਆਉਂਦਾ।

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਸਮਰਨਬਿਨਾ ਦਿਨ ਅਨਿ ਰਾਤਹਰੂ ਕਥਮਾ ਬਿਦੁਲਨ।

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ਜਸਰੀ ਵਰ੍ਸਾ ਬਿਨਾ ਫਸਲ ਨਏ ਹੁੰਦਾ।

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਗੋਵਿੰਦਕੋ ਭਜਨਬਿਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਯ ਕਥ ਹੁੰਦਾ।

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥

ਜਸਤੋ ਕੰਜੁਸ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਧਨ ਕਥ ਹੋ।

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਯੋ ਮਾਨਿਸ ਅਧਨੈ ਭਾਗਯਮਾਨੀ ਹੋ, ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਬਝ।

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਤਿਨੀਹਰੂਪ੍ਰਤਿ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ॥੬॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥

ਮਾਨਿਸਲੇ ਕੇ ਮੰਦ ਰ ਨਿਤਾਨਤ ਅਕੈ ਕਾਮ ਗਛ।

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥

ਉਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ (ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰਤਿ) ਪ੍ਰੇਮ ਲੈਨ ਤਰ ਆਪਨੋ ਮੁਖਲੇ ਕਥਕੋ ਕੁਰਾ ਗੰਢ।

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥

ਸਬੈਕੁਰਾ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤਿ ਚਤੁਰ ਚਨ੍,

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥

(ਤਨੀ ਕਹਿਲੇ) ਕੁਨੈ ਬਾਹਿਰੀ ਵੇਖਬਾਟ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੈਨ੍।

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ਜਸਲੇ ਅਰੂਲਾਓ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਨ੍ਹ ਰ ਆਪੈਲੇ ਟਪਸਕੋ ਅਨੁਸਰਣ ਗਦੈਨ੍,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਓ (ਜਗਤਮਾ) ਆਉਂਦਾ-ਜਾਨ੍ਹ ਤਥਾ ਜਨਮਨ੍ਹ- ਮਰਿਰਹਨ੍ਹ।

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜੁਨ ਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਾਸ ਗਰਦਨ੍।

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਤਸਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ਲੇ ਸੰਪੂਰਣ ਜਗਤ (ਵਿਕਾਰਹਰੂਬਾਟ) ਬਾਂਦ੍ਹਦਨ੍।

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥

ਜੇ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਜੇ ਤਿਮੀਲਾਓ ਰਾਮ੍ਰੋ ਲਾਗਦਨ੍, ਕੇਵਲ ਤਸਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤਿਮੀਲਾਓ ਬੁਝ ਸਕਦਨ੍।

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮ ਟਪਸਤਾ ਭਕਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣ ਸਪਰਸ਼ ਗਰਦਨ੍॥੭॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਮ ਟਪਸ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੋ ਸਮਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗਰਦਨ੍ ਜਸਲਾਓ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਥਾਹਾ ਨ।

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ਉਹਾਓਂ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਗੁਰਮੁਖੀਆਂ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਉਹਾਓਂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗੁਰਮੁਖੀਆਂ।

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ (ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ) ਨਿਆਂ ਗੁਰਮੁਖੀਆਂ।

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ਧਰਮ ਕਾਇਆ ਭਗਵਾਨ ਨਿਯਮ ਹੁਨੁਮੁਖੀਆਂ ਰ ਕਾਇਆ ਭਗਵਾਨ ਟਾਢਾ ਹੁਨੁਮੁਖੀਆਂ ਭਰੇ ਸੋਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰਦਨ।

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਇਸ਼ਵਰ ਸਭੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਰ ਚਾਰੁਧਰਮੰਦਾ ਬਾਹਿਰ ਚਨ੍।

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

(ਕਿਨਮਨੇ) ਉਹਾਓਂ ਮਾਨਿਸਕੀ ਮਨਕੀ ਅਵਸਥਾ ਰਾਮ੍ਰੀ ਬੁਝੁਨੁਮੁਖੀਆਂ।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ਉਹਾਓਂ ਉਨਲਾਇ ਆਪਣੇ ਮਿਲਾਉਨੁਮੁਖੀਆਂ, ਜਸਲੇ ਉਹਾਓਂ ਖੁਸ਼ੀ ਬਨਾਉਂਦੇ।

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭੇ ਠਾਉਂ ਰ ਦੂਰੀਆ ਸਰਵਵਾਪੀ ਹੁਨੁਮੁਖੀਆਂ।

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਜਸਲਾਇ ਭਗਵਾਨਲੇ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਪਾ ਦਿਨੁਮੁਖੀਆਂ ਉਨੀ ਉਨਕਾ ਸੇਵਕ ਹੁਨ੍।

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕ੍ਰਪਾ-ਕ੍ਰਪਾਮਾ ਹਰਿਕੀ ਜਪ ਗਰਿਹਨੁਮੁਖੀਆਂ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਏ ਅਹਮੇਵ ॥

ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਾਸਨਾ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਆਸਕਿਤ ਰ ਅਹੰਕਾਰਭਾਟ ਮੁਕਤ ਹੋਸ਼।

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਖਾਣੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੋਏ। ਹੇ ਗੁਰੂਦੇਵ! ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਖਾਉਨਾ ਹੋਸ਼॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਜਿਸਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਤੇਰੇ ਛਤੀਸ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਸਵਾਦਿਐ ਪਰਿਕਾਰਹਰੂ ਖਾਨਛੈ,

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂਲਾਏ ਆਪਣੇ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਸਮਝ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥

ਜਿਸਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਤੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਮਾ ਸੁਗੰਧਹਰੂ ਲਗਾਉਛੈ।

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤੇਰੇ ਪੂਜਾ ਗਦਾ ਤੇਰੇ ਸਰਵੋੱਚ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰ੍ਹੇਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ਜਿਸਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਤੇਰੇ ਮਹਲਹਰੂਮਾ ਸੁਖਸੰਗ ਬਸਛੈ,

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਸੰਧੈ ਤਹਾਕੋ ਧਿਆਨ ਗਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮੀ ਘਰਮਾ ਸੁਖਪ੍ਰਵਕ ਬਝੈ,

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥

ਆਪਨੋ ਜਿਭੋਲੇ ਆਠ ਪਹਰ ਤਹਾਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਗਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਰਤ, ਸ੍ਵਾਦਿਏ ਰ ਪਦਾਰਥਹਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਿਨ੍ਹ,

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਤੀ ਧਾਦ ਗਰਨ ਯੋਗਯ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਸੰਧੈ ਧਾਦ ਗਰੁਪਛੈ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਪਾਇੰਹਰੂਲੇ ਰੇਸਮਕਾ ਲੁਗਾ ਲਗਾਤਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਤਹਾਨਾਇ ਬਿਸੇਰ ਤਿਮੀ ਕਿਨ ਅਰੁਸੰਗ ਰਮਾਝਲੋ ਗਦੈਛੈ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮੀ ਓਛਯਾਨਮਾ ਖੁਸੀਸਾਥ ਸੁਲ੍ਹੈ।

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥

ਏ ਮੇਰੋ ਮਨ! ਆਠੈ ਪਹਰ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਪੂਜਾ ਗਰਨ ਪਦਛ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਗਦਾ ਪ੍ਰत्यੇਕ ਵਿਕਿਲੇ ਤਿਮੀਲਾਓ ਆਦਰ-ਸਤਕਾਰ ਗਢਨ੍ਹ,

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ਆਪਨੋ ਮੁਖ ਰ ਜਿਬ੍ਰੋਲੇ ਸਥੈਂ ਉਹਾਕੋ ਸਫਲਤਾਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰੁਹੀਸ੍ਹ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਧਰਮ ਸਥਿਰ ਰਹਨ੍ਹ,

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਹੇ ਮੇਰੋ ਮਨ! ਤੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਸਥੈਂ ਧਿਆਨ ਗਰੁ।

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪੂਜ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਉਪਾਸਨਾ ਗਨਾਲੇ ਤਪਾਓਲੇ ਉਹਾਕੋ ਆਗਨਮਾ ਮਹਿਮਾ ਪਾਤਨੁਹੁਨੇਛ।

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਤੀ ਤਿਮੀ ਸਮਮਾਨਕਾ ਸਾਥ ਆਪਨੋ ਧਾਮ (ਪ੍ਰਮੋਦਵਨ) ਮਾ ਜਾਨੇਛੈ।॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ਹੇ ਮੇਰੋ ਮਨ! ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਿਮੀਲੇ ਸੁਨ ਜਸਤੋ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਰੀਰ ਪਾਏਕਾ ਛੈ,

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ਤੀ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮਲਾਓ ਪ੍ਰੇਮਮਾ ਗਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਪਦਾ ਰਹਨ੍ਹ,

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੁ ॥

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੁ ॥

ਤੀ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗੇਰੇਰ ਤਿਮੀਹਰੂਲੇ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੰਨੇਓ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਛਾਕੇ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਛਾਕੇ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਿਮੀਹਰੂਕਾ ਸਭੈ ਪਾਪਹਰੂ ਹਰਾਉਂਓਨ।

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਮਾ ਭਰਣ ਲੀ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮ੍ਹੋ ਬਰਾਬਰੀ ਕੋਹੀ ਪੁਨ੍ਹ ਸਕਦੈਨ

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੈ ॥

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੈ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਭਵਾਸਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਗਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਿਮੀਲੇ ਏਤਟਾ ਦੁਲਭ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰ ਮੇਟਾਯੋ।

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਤੁਨੀ ਭਗਵਾਨਕੋ ਪੂਜਾ ਗਰੁਹੋਸ੍ ॥ ੩ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਆਭੂਖਣ ਲਗਾਇਨ੍ਹ,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਉਹਾँਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਨਾ ਗਰਦਾ ਕਿਨ ਅਲੱਖੀ ਗਰੁੰ?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮੀ ਹਾਤੀ ਵਾ ਘੋਡਾਕੋ ਸਵਾਰੀ ਗਰਦੱਲੀ,

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਕਹਿਲੇ ਪਨਿ ਦੁ:ਖੀ ਨਪਾਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਬਗੈਂਚਾ, ਪ੍ਰਥਵੀ ਰ ਧਨ-ਸੰਪਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏਕੋ ਛ।

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ਤਯੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਰਾਖੁਹੋਸ੍।

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਜੁਨ ਈਸ਼ਵਰਲੇ ਤਿਮੀਹਰੂਲਾਇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਰੁੰਭਯੋ,

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ਉਠਦਾ-ਬੈਠਦਾ ਹਰ ਸਮਯ ਉਨਕੋ ਧਿਆਨ ਗਰਿਰਹਨ ਪਰਦੱਲ।

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਏਕ ਅਵਸ਼ਯ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੋਚੁਹੋਸ੍।

ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਉਹਾँਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਸੰਸਾਰਮਾ ਰ ਪਰਲੋਕਮਾ ਪਨਿ ਰਖਾ ਗਰੁੰਭੁਨੇਛ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਗਦਾ ਤਿਮੀਲੇ ਠੁਲੇ ਦਾਨ-ਪੁਣਧ ਗਛੈ,

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਆਠੈ ਪਹਰ ਤਨਕੋ ਨੈ ਧਿਆਨ ਗਰਨ ਪਰਦਛ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਕਾਰ ਰ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਕਰਮ ਗਰਦਛੈ,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ਤਿਮੀਹਰੂਲੇ ਆਪਨੋ ਝਵਾਸ-ਝਵਾਸਲੇ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਚਿੰਨ੍ਤਨ ਗਰੁਪਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਛ,

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਤੀ ਅਫ਼ਿਤੀਧ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਥੈਂ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰੁਪਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਜਸਕੋ ਦਧਾਲੇ ਤਿਮੀਲੇ ਉਚ੍ਚ (ਮਾਨਿਸ) ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰੇਕਾ ਛੈ,

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ਦਿਨ ਰਾਤ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸਥੈਂ ਸੋਚੁਹੋਸ੍।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਪਾईਕੋ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਅਖੁਣ੍ਣ ਰਹੇਕੋ ਚ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਦੁਆਰਾ ਤਨਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਰ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਗਦਾ ਤਿਮੀ ਕਾਨਲੇ ਸੁਨਦਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਿਮੀ ਅਚਮ੍ਮਕੋ ਕ੍ਰਤਜ਼ਤਾ ਦੇਖਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਕੋ ਕਾਰਣ ਤਿਮ੍ਰੋ ਜਿਮ੍ਰੋਲੇ ਮਿਠੋ ਵਚਨ ਬੋਲਦਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮੀ ਆਰਾਮਲੇ ਭਾਂਚਿਰਹੇਕਾ ਛੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਿਮ੍ਰਾ ਹਾਤਹਰੂ ਚਲ੍ਚਨ੍ ਰ ਕਾਮ ਗਞ੍ਨ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਪਾईਕੋ ਸਭੈ ਕਾਮ ਸਫਲ ਹੁਨ੍ਛ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਿਮੀਲਾई ਪਰਮ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਛ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਦयाਲੇ ਤਿਮੀ ਆਂਧੈ ਸੁਖਮਾ ਲੀਨ ਹੁਨੇਛੈ,

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਏਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥

ਧਸਤਾ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਧੋਡੇਰ ਤਿਮੀ ਕਿਨ ਅਨਧਤਿਰ ਲਾਗਿਰਹੇਕਾ ਛੈ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਲਾਇ ਭਗਵਾਨ੍ਤਰ੍ਫ ਜਾਗ੍ਰਤ ਗ੍ਰਨ੍ਹਹੋਸ੍।॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਿਮੀ ਸੰਸਾਰਮਾ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਭਏਕਾ ਛੈ,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਭਾਟ ਕਹਿਲੈ ਨਬਿਰ੍ਸਨ੍ਹਹੋਸ੍।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਤਿਮੀ ਆਪਨੋ ਮਹਿਮਾ ਭਏਕਾ ਛੈ,

ਰੇ ਮਨ ਮੁੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੁੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ਏ ਮੇਰੋ ਮੂਰ੍ਖ ਮਨ! ਤਿਮੀ ਤਸਕੋ ਤਪਾਸਨਾ ਗਰਿਰਾਖ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਿਮ੍ਹਾ ਸਭੈ ਕਾਮਹਰੂ ਪੂਰਾ ਭਏਕਾ ਛਨ੍।

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥

ਆਪਨੋ ਹੁਦਧਮਾ ਤਹਾੱਲਾਇ ਸਥੈਂ ਨਜਿਕ ਸਮ੍ਹਾ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥

ਜਸਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਸਤ੍ਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਢ,

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ਏ ਮੇਰੋ ਮਨ! ਤਿਮੀ ਤਸਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਰ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜਸਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਸਭੈ ਜਨਾ ਹਿੰਡਢਨ੍,

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮਕੋ ਏਤਟਾ ਰਸ ਜਪ ਗਨ੍ਰੁਪਢੰ॥੨॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥

ਤਹੀ ਮਾਨਿਸਲੇ ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਢੰ, ਜਸਦੁਵਾਰਾ ਤ ਆਐ ਪਨਿ ਜਪ ਗਢੰ।

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਤਸਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਪ੍ਰਸਾਂਸਾ ਗਢੰ, ਜਸਦੁਵਾਰਾ ਤਹਾੱਲੇ ਆਪਨੋ ਪ੍ਰਸਾਂਸਾ ਗਰਾਤਨੁਹੁਨ੍ਢ।

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਢ।

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਦੁਵਾਰਾ, ਹੁਦਧ-ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਢ।

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਅत्यਥਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਦੋਂ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦਾ ਰ ਮਾਨਿਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਬਸੁਹੁੰਦਾ।

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਬੁਢਿ ਸਿਫ ਹੁੰਦਾ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਸਭੇ ਖਜਾਨਾ ਤਪਾਏਂਕੋ ਦਯਾਮਾ ਚਨ੍।

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥

ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਏਕਲੈ ਕੇਹੀ ਪਾਤੰਦੈਨ੍।

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਹੇ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ! ਜਹਾਂ ਤਪਾਏਂ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਏਂ ਰਾਖੁਹੁੰਦਾ, ਤਿਨੀਹਰੂ ਤਯਹਾਂ ਬਸੁਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕੋ ਸਵਾਮਿਤਵਮਾ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਚੈਨ ॥੮॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੴ ਸਤਨਾਮੁ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਤੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਧਗਮ੍ਯ ਰ ਅਨੰਤ ਚਨ੍।

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਜਸਲੇ ਤਨਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਛ, ਤਸਲੇ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਛ।

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗਛਨ੍ਹ, ਹੇ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ! ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਸੁਨ੍ਹਹੋਸ੍ਹ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਕਥਾ ਧੇਰੈ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਤ ਹੁਨ੍ਹ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਦਾ ਅਨੁਹਾਰ ਤ੍ਰਿਯਾਲੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਵਿਕਾਰਕੋ ਸਭੈ ਫੋਹੋਰ ਹਟਾਇਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਅਭਿਮਾਨ ਹਟਿਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਆਤਮਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਨਾਲੇ, ਪ੍ਰਭੁ ਨਜਿਕੈ ਬਸਿਰਹੇਕੋ ਦੇਖਿਨ੍ਹ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਭੈ ਵਿਵਾਦਹਰੂ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਦੁਆਰਾ ਸਮਾਧਾਨ ਗਰਿਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਨਾਮ-ਰਤਨ ਪਾਝਿਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ, ਮਾਨਿਸ ਕੇਵਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ੍ਕਾ ਲਾਗਿ ਪ੍ਰਯਾਸ ਗਰਦਿਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਕੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨਿ ਗਰਨਿ ਸਕਦਿਨ੍ਹ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪ੍ਰਭੁ (ਉਹਾਕੋ ਮਹਿਮਾ) ਮਾ ਲੀਨ ਹੁਨ੍ਹ ॥ ੧ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗਕੋ ਸੰਬੰਧਲੇ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਯ ਭਗਵਾਨਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿਮਾ ਲੈਯਾਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਹੁਨ ਪਾਉਂਦਾ ਜਨਾਵਰ ਸਧੈਂ ਖੁਸੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤ ਗਨਲੇ ਪਾँਚ ਸ਼ਤ੍ਰੁਹਰੂ (ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਆਸਕਿਤਿ ਰ ਅਹੰਕਾਰ) ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਮਾ ਆਉਂਦਾਨ੍ਹ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ, ਵਯਕਿਲੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਭਨਿਨੇ ਰਸਕੋ ਸਵਾਦ ਲਿਞ੍ਹ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਝੁ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਮਾਨਿਸ ਸਭੈਕੋ ਧੁਲੋ ਬਞ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਮੇਲਮਿਲਾਪ ਗਦਾ ਵਾਧੀ ਸੁਖਦ ਹੁਞ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਮਨ ਵਿਚਲਿਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਮਨਲੇ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਞ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ, ਉਸਲੇ ਮਾਯਾਬਾਟ ਮੁਕਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਞ੍ਹ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਹੁਨਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਞ੍ਹਨ੍॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

ਸਾਧੁਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ, ਸਭੈ ਸ਼ਤ੍ਰੁਹਰੂ ਪਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਬਞ੍ਹਨ੍।

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥

ਸਾਧੁਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਮਾਨਿਸ ਧੇਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਞ੍ਹ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਤਨੀ ਕਸੈਲਾਓ ਘੁਣਾ ਗਵੈਨਨ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਭਏਰ ਮਾਨਿਸ ਕੁਮਾਰਗਕੋ ਬਾਟੋਮਾ ਹਿੰਡੈਨ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥

ਸਾਧੁਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਨਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗੈਨ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਸਨ੍ਤਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ, ਮਾਨਿਸ ਮਹਾਨ੍ ਆਨੰਦਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਓ ਚਿਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਮਾਨਿਸਕੋ ਅਹੰਕਾਰਕੋ ਗਮੀ ਹਟਾਇਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ, ਮਾਨਿਸਲੇ ਸਭੈ ਅਹੰਕਾਰਲਾਓ ਤਿਆਗੁ।

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ ਸ੍ਵਯੰ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨਦੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਨ੍ਤ ਰ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿਪਕੁ ਹੁਨ੍ਹ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਲਾਓ ਸਭਾਮਾ ਰਾਖੇਰ ਜਨਾਵਰਕੋ ਮਨ ਕਹਿਲੈ ਵਿਚਲਿਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗੇਰੇਰ ਉਸਲੇ ਸਥੈਂ ਸੁਖ ਪਾਉਂਓ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗੇਰੇਰ, ਨਾਮਕੋ ਅਵਸਥਾ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ।

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗੇਰੇਰ, ਮਾਨਿਸ ਤੋ ਸ਼ਕਤਿ ਸਫਲ ਸਕਸ਼ਮ ਹੁੰਦਾ ਜੁਨ ਭਗਮਗਾਉਂਦੈਨ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਸੰਗਤਿ ਗੇਰੇਰ ਜਨਾਵਰ ਉਚਤਮ ਸਥਾਨਮਾ ਬਸਦਾ।

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁੰਚੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੁੰਚੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਬਸੇਰ ਵਿਅਕਤਿ ਆਤਮਸਵਰੂਪਮਾ ਪੁੰਨਾ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਟ੍ਰਿਭੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਟ੍ਰਿਭੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਸੰਗ ਮੇਲਮਿਲਾਪ ਗਦਾ ਪਸ਼ੁਕੋ ਧਰਮ ਪੂਰਨ ਰੂਪਮਾ ਸੁਵਿਭ ਹੁੰਦਾ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਹੁੰਦਾ ਮਾਨਿਸ ਕੇਵਲ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੋ ਪੂਜਾ ਗਏ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਬਸਦਾ, ਏਕ ਵਿਅਕਤਿਲੇ ਨਾਮਕੋ ਖਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਦੇ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੇਰੀ ਸਨ੍ਤਹਰੂਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰਨ ਹ੍ਰਦਯਲੇ ਛੁਣੀ ਚੁ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਮਦੁਆਰਾ ਮਾਨਿਸਕੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤਿ ਸੁਰਕ੍ਸ਼ਿਤ ਹੁਨ੍ਚ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਬਸਦਾ ਮਾਨਿਸਕੋ ਸਾਥੀ ਰ ਪਰਿਵਾਰਲਾਇ ਸਮੁਦ੍ਰਬਾਟ ਮੁਕਤ ਹੁਨ੍ਚ।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਧਨੁ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਬਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਚ।

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥

ਧਨੁ ਜਸਬਾਟ ਹਰੇਕ ਮਾਨਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਛੈ ਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁਨ੍ਚ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥

ਧਰਮਰਾਜਲੇ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਭਏਰ ਪਨਿ ਸੇਵਾ ਗਛੈਨ੍।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥

ਸੰਤ, ਸ੍ਵਰ੍ਗਦੂਤ ਰ ਦੇਵਤਾਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਬਸੇਲਾਇ ਪਨਿ ਮਾਨਿਸਹਰੂਲੇ ਮਨਾਉਂਚਨ੍।

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿ ਗਰੇਰ ਸਭੈ ਪਾਪਹਰੂ ਨਸ਼ਟ ਹੁਨ੍ਚਨ੍।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਮਾਨਿਸ ਅਮ੍ਰਿਤਮਧੀ ਨਾਮ ਗਾਉਂਚ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਮਬਾਟ ਮਾਨਿਸ ਸਬੈ ਠਾਉਂਮਾ ਪੁਗ ਸਕਛ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨਮਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨਮ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿਮਾ ਰਹਨਾਲੇ ਮਨੁਖ-ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੁਨੇਛ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਮਨੁਖਲਾਇ ਮੇਹਨਤ ਗਨ ਪਦੈਨ।

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਦਰਸਨ ਮਾਤਰੇ ਮਨੁਖ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੁਨੇਛ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਮਨੁਖਕੋ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੁਨ੍ਛ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿਲੇ ਮਨੁਖ ਨਰਕਬਾਟ ਬਾਛਦਛ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲੋਕ-ਪਰਲੋਕਮਾ ਸੁਖੀ ਹੁਨੇਛ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸਙਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਈਸ਼ਵਰਬਾਟ ਟਾਢਾ ਭਏਕਾਲੇ ਉਨਲਾਇ ਭੇਟਦਛ।

ਜੇ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਮਨੁਖ ਜੁਨ ਫਲਕਾ ਲਾਗਿ ਇਛੁਕ ਹੁਨ੍ਹ, ਤੋ ਉਸਲੇ ਪਾਊਂਦਛ

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਓ ਖਾਲੀ ਹਾਤ ਜਾਇਨ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ-ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਨਿਵਾਸ ਗ੍ਰਹਿਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਜਿਭੋਬਾਟ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨੇਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਰ ਹੁਨੇਛ॥੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹੇਕ ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਗੁਣਗਾਣ ਗਰ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਮਾਨਿਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਓ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਬਾਟ ਭੁਲ੍ਹਦੈਨ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਉਸਕੋ ਨਿਸ਼ਚਯ ਨੈ ਭਵਸਾਗਰਬਾਟ ਉਦ੍ਧਾਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹਮਨਾਲੇ ਮਨੁਖਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਠੋ ਲਾਗ ਥਾਲਦੁਖ।

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਈਸ਼ਵਰ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਦੇਖਾ ਪਦੁਚਨ੍।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਮਨੁਖ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਆਜ਼ਾਕਾਰੀ ਬੰਦੁਖ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਹਾਮ੍ਰੋ ਗਤਿ ਭਏਕੋ ਹੁੰਦੁਖ।

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹਨਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਰੋਗਹਰੂ ਮੇਟਿੰਦੁਖ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭਏ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭਏ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਯੋਗਲੇ ਨੈ ਸਾਧੁ ਮੇਟਿੰਦੁਖ॥੨॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦਲੇ ਪਨਿ ਜਾਨੈਨ।

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਤਿਨਲੇ ਤਨਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਜਤਿ ਸੁੰਦਰੁ, ਤਤਿ ਨੈ ਵਰਨਿ ਗਰਦੁਖ।

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਉਪਮਾ (ਮਾਧਾਕੋ) ਤਿਨੈ ਗੁਣਹਰੂਬਾਟ ਟਾਫਾ ਚ।

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਉਪਮਾ ਸਰਵਕਾਪਕੁ ਚੁ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸੁੰਦਰਤਾਕੋ ਕੁਨੈ ਅਨੰਤੁ ਚੈਨ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤੁ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤੁ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੰਧੈ ਨੈ ਅਨੰਤੁ ਚੁ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਚ-ਸਰੋਚੁ ਚੁ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮਹਾਨ੍ਹਰੁਮਾ ਧੇਰੈ ਮਹਾਨ੍ ਚੁ।

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਕੇਵਲ ਸਾਧੁਲਾਇ ਨੈ ਉਪਯੁਕਤੁ ਲਾਗਦੁ ਚੁ।

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਨਾਨਕਕੋ ਭਨਾਇ ਚੁ ਕਿ ਹੇ ਮੇਰੋ ਭਾਈ! ਸਾਧੁ ਏਵਮ੍ ਪ੍ਰਭੁਮਾ ਕੁਨੈ ਭੇਦੁ ਚੈਨ॥੮॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

੨ਕੌਕ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਜਸਕੋ ਮਨਮਾ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍ਛ ਰ ਮੁਖਮਾ ਪਨਿ ਤ੍ਧਹੀ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍ਛ

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਰ ਜਸਲੇ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾਬਾਹੇਕ ਕੁਨੈ ਅਨ੍ਧਲਾਇ ਦੇਖਦੈਨ,

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯੋ ਗੁਣ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਹੁਨ੍ਛ।।।੧।।

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸੰਧੈ ਨਿਰਲਿਪਤ ਰਹਨ੍ਛਨ੍,

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥

ਜਸਰੀ ਪਾਨੀਮਾ ਕਮਲਕੋ ਫੁਲ ਸ੍ਵਚ੍ਛ ਹੁਨ੍ਛ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸੰਧੈ ਨਿਰਦੋਖ ਹੁਨ੍ਛ,

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥

ਜਸ੍ਟੈ ਸੂਰ੍ਯਲੇ ਸਮਸ੍ਤ (ਰਸਹਰ੍ਨੁਲਾਇ) ਸੁਖ ਦਿਨ੍ਛ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਸਬੈਲਾਇ ਏਤੈ ਆਖਾਲੇ ਦੇਖਦੁ,

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥

ਜਸਤੈ ਹਾਮਾ ਰਾਜਾ ਰ ਕੜਾਲਲਾਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ਲਾਗਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨਕੀ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਏਕ ਸਮਾਨ ਹੁਨੁ ॥

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਉ ਖੋਏ ਕੋਉ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਯੁ ਖੋਏ ਕੋਯੁ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥

ਜਸਰੀ ਧਰਤੀਲਾਇ ਖਨਿਨੁ ਚੰਦਨਲਾਇ ਘੋਟਿਨੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੀ ਧਰਮੀ ਗੁਣ ਹੁਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਸਤੋ ਆਗੋਕੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਹੁਨੁ ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਲਾਇ ਜਾਨੈ ਵਿਅਕਤਿ ਸਬੈਭੰਦਾ ਸੁਖ ਹੁਨੁ ॥

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥

ਜਸਰੀ ਪਾਨੀਲਾਇ ਫੋਹੋਰਲੇ ਅਸਰ ਗਵੈਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੀ ਮਨਮਾ ਧਰਮੀ ਜਯੋਤਿ ਹੁਨੁ ਜਸਤੈ

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰਥੀਕੋ ਮਾਥਿ ਆਕਾਸ਼।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕਾ ਲਾਗਿ ਮਿਤ੍ਰ ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਏਤੈ ਹੁਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਮਾ ਅਲਿਕਤਿ ਪਨਿ ਘਮਭੁ ਹੁੰਦੈਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਉਚ-ਸਰੋਚਿ ਹੁਨ੍।

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥

ਤਰ ਉਨਕੋ ਮਨਮਾ ਉਨੀ ਸਭੈਮਨਦਾ ਤਲੋ ਸਤ੍ਰਕਾ ਹੁਨ੍ਚਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਤ੍ਯੋ ਮਾਨਿਸ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਬਨ੍ਚ,

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ਜਸਲਾਇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਖਯੋਲੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਗੁਨ੍ਹੁਨ੍ਚ ॥੨॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਭੈਕੋ ਚਰਣ-ਧੁਲੀ ਹੁਨ੍।

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦਕੋ ਅਨੁਭਵ ਗਰਦਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਸਭਾਮਾਧਿ ਕ੍ਰਪਾ ਗਰਦਛਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਝੁਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਮਾ ਕੁਨੈ ਨਰਾਮ੍ਰੋ ਕੁਰਾ ਹੁੰਦੈਨ ਰ ਤਨਲੇ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਨਰਾਮ੍ਰੋ ਗਰਦੈਨਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਥੈਂ ਸਮਾਨ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਵਧਿਭਾਟ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਬੰਧਨਭਾਟ ਮੁਕਤ ਰਹਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਜੀਵਨ ਆਚਰਣ ਧੇਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਭੋਜਨ ਜ਼ਾਨ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਭਗਵਾਨਕੋ ਧਿਆਨਮਾ ਨੈ ਮਗ੍ਨ ਰਹਨ੍ਹਨ੍॥੩॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਮਾਥਿ ਨੈ ਆਸਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਬਿਨਾਸ ਹੁੰਦੈਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਨਮ੍ਰਤਾਮਾ ਨੈ ਰਹਿਰਹਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਮਾ ਪਰੋਪਕਾਰ ਗਨੈ ਉਤਸਾਹ ਬਨਿਰਹਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਵਿਵਾਦਹਰੂਦੇਖਿ ਟਾਫਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਆਪਨੋ ਕੁਟ੍ਰੇ ਮਨਲਾਇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਗਦੰਚਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਞ ਭੁਨ੍ਹ, ਉਸਲੇ ਜੇ ਪਨਿ ਗਏ, ਉਸਲੇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਨੈ ਗਏ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਰਾਮ੍ਹੋਸੰਗ ਸਫਲ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਸੰਗਤਮਾ ਬਸਦਾ ਸਬੈਕੋ ਉਧਾਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਲੇ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਗੱਠਨ੍ ॥੪॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਗੱਠਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥

ਈਸ਼ਵਰ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸੱਗ-ਸੱਗੈ ਬਸੁਹੁਛ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਆਧਾਰ ਹੋ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸੰਧੈ ਜਾਗ੍ਰਤ ਰਹੁਛਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਆਪਨੋ ਘਮਣਡਲਾਇ ਤਿਆਗਦੁਛਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਪਰਮਾਨੰਦਲੇ ਬਾਸ ਗਰਦੁਛਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਹ੍ਰਦਯ-ਰੂਪੀ ਘਰਮਾ ਸੰਧੈ ਆਨੰਦ ਭੜਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਦੈਵ ਸੁਖਤ:ਸ੍ਫੂਰਤ ਸੁਖਮਾ ਵਾਸ ਗਞ੍ਨ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦੈਨ।।।੫।।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਜ਼ਾਤਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਗਞ੍ਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਹ੍ਰਦਯ ਸੰਧੈ ਚਿੰਤਾਮੁਕਤ ਰਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੰਨੇ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਟਪਹੀ ਹੁਨ੍ਹ ਜਸਲਾਇ ਭਗਵਾਨ੍ ਸੁਖਯੰਲੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਬਨਾਉਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਠੁਲੋ ਮਹਿਮਾ ਚ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਕੇਵਲ ਭਾਗਯਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤਿ ਲੇ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਦਰਸਨ ਪਾਉਂਚ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਜ਼ਾਨੀ ਵਿਅਕਤਿਕੋ ਲਾਗਿ ਸਥੈ ਆਂਘ੍ਰਲੇ ਆਂਘ੍ਰਲਾਝੈ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਨੁਪਛੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥

ਸ਼ਿਵਸ਼ਾਙ੍ਕਰ ਪਨਿ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲਾਝੈ ਖੋਜੀ ਗਰਿਰਹਨ੍ਦ੍ਰਿਯ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਭਗਵਾਨ੍ ਸੁਖੰ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਦ੍ਰਿਯ॥੬॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕਾ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਮੂਲ੍ਧਾਙ੍ਕਨ ਗਰੰ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਸਭੈ ਗੁਣਹਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜ਼ਾਨੀਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਅਵਸਥਿਤ ਚਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਜ਼ਾਨੀਕੋ ਭਿੰਨਤਾਬਾਰੇ ਕਸਲਾਝੈ ਥਾਹਾ ਚ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਸਥੈ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲਾਝੈ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਰ੍ਹੁਪਛੈ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਝ ਅਧਾਖੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਮਹਿਮਾਕੋ ਆਧਾ ਅਖਰ ਪਨਿ ਵਰਨਿ ਗਰਨ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਬੈ ਜੀਵਹਰੂਕੋ ਪ੍ਰਭੂਜੀਧ ਸਵਾਮੀ ਹੁਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਅਨੁਮਾਨ ਕਸਲੇ ਲਗਾਤਨ ਸਕਛ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਗਤਿ ਜਾਨਦਛ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਕੋ ਗੁਣਕੋ ਕੁਨਾ ਆਰਪਾਰ ਚੈਨ।

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀਲਾਇ ਸੰਧੈ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਰਿਹਨੂ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਕੋ ਕਰਤਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੁਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸੰਧੈ ਜਿਵਿਤ ਰਹਨ੍ਚਨ੍ ਅਨਿ ਮਰੈਨਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇ ਮੁਕਤਿ, ਯੁਕਤਿ ਤਥਾ ਜੀਵਨ ਦਿਨੇ ਦਾਤਾ ਹੁਨ੍।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਵਿਧਾਤਾ ਹੁਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਜਨਨੀ ਅਨਾਥਹਰੁਕਾ ਨਾਥ ਹੁਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜਨਾਨੀਕੋ ਰਖਕ ਹਾਥ ਸੰਪੂਰਨ ਮਾਨਵਜਾਤਿਕਾ ਮਾਥਿ ਚ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਯੋ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਸ਼ਤਾਰ ਬ੍ਰਹਮ-ਜ਼ਾਨੀਕੋ ਹੋ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਵਯੰ ਨੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੁਨ।

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਮਾਨਿਸਕੋ ਮਹਿਮਾ ਕੇਵਲ ਭਗਵਾਨ੍ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਗਰੁਕ ਹੁਨ ਜਾਨ੍ਚ

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਬ੍ਰਹਮਜ਼ਾਨੀ ਸਰਬਕਾ ਮਾਲਿਕ ਹੁਨ॥੮॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

੨ਲੋਕ

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਜੁਨ ਕ੍ਰਿਤਿਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਨਾਮਲਾਇ ਬਸਾਉਂਛ,

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਜਸਲੇ ਸਬੈਮਾ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਦਰਸਨਿ ਗਰਦਛ

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਘਰਿ-ਘਰਿ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਰਦਛ,

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ਯਸਤਾ ਸਤ੍ਯਵਾਦੀ ਨਿਰਲਿਪਤ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇ ਭਵਸਾਗਰਬਾਚ ਤਦ੍ਫ਼ਾਰ
ਗਰਿਦਿਨ੍ਛ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਜੁਨ ਕ੍ਰਿਤਿਲੇ ਜਿਬ੍ਰੋਲੇ ਝੁਟੋ ਬੋਲ੍ਦੈਨ।

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਹੇਨੋ ਇਚ੍ਛਾ ਛ,

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ਜਸਕੋ ਆਂਖਾਲੇ ਸ੍ਰੀਕੋ ਸੁਨ੍ਦਰਤਾ ਦੇਖ੍ਦੈਨ,

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

ਜਸਲੇ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਭਰਮਪੂਰਵਕ ਸੇਵਾ ਗਰਦੱਖ ਰ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਰਦੱਖ,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਕਾਨਹਰੂਲੇ ਕਸੈਕੋ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੈਨ,

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪੁਲਾਇ ਨਰਾਮੋ (ਨਿਮ) ਠਾਨ੍ਹ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

ਜਸਲੇ ਗੁਰੂਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਨਰਾਮੋ ਕੁਰਾਲਾਇ ਤ੍ਯਾਗੁ,

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਕੋ ਵਾਸਨਾਲਾਇ ਆਪਨੋ ਮਨਬਾਟ ਹਟਾਉਂਦੱਖ

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਰ ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਜ਼ਾਨਕੋ ਇੰਦ੍ਰਿਯਮਾਥਿ ਵਿਜਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਖ ਰ ਪਾਂਚੈ ਵਿਕਾਰਹਰੂ (ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਅਹੰ) ਬਾਟ ਟਾਢਾ ਰਹਨ੍ਹ,

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕਰੋਡੀਂਮਧੇ ਯਸਤੋ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਨਿਸ 'ਅਪਰਾਸ' (ਪਵਿਤ੍ਰ) ਹੁਨ੍ਹ॥੧॥

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਜੁਨ ਵਯਕਿਤਮਾਥਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਤ੍ਯੋ ਵੈਣਾਵ ਹੋ।

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

ਤੁਨੀ ਵਿਭਿਯੁਕੀ ਮਾਯਾਭਾਟ ਅਲਗੈ ਬਸ੍ਚਨ੍

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

ਰ ਅਸਲ ਕਾਮ ਗਦਾ ਗਦੈ ਪਨਿ ਤੁ ਨਿਸਕਿਰਿਯ ਰਹਨ੍ਚ।

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਤੀ ਵੈਭਿਯੁਕੀ ਧਰਮ ਪਨਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚ।

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਤਸਲੇ ਕੁਨੈ ਫਲਕੀ ਇਛਾ ਰਾਖਦੈਨ।

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਤਹਾ ਕੇਵਲ ਭਗਵਾਨਕੀ ਭਕਿਤਿ ਰ ਆਪਨੀ ਕੀਰਤਨਮਾ ਲੀਨ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਤਨਕੀ ਆਤਮਾ ਰ ਸ਼ਰੀਰਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡਕਾ ਰਚਯਿਤਾ ਗੋਪਾਲਕੀ ਸਿਮਰਨ ਚ।

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਤਹਾ ਸਭੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਪ੍ਰਤਿ ਦਯਾਲੁ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਤਹਾ ਅਧਿਕਾਰੇ ਆਪਨੀ ਮਨਮਾ ਭਗਵਾਨਕੀ ਨਾਮ ਰਾਖਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਅਰੂਲਾਓ ਪਨਿ ਨਾਮਜਪ ਗਰਾਤਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਯਸਤੋ ਵੈਭਿਯੁਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਛ ॥੨॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਜਸਕੋ ਮਨਮਾ ਈਸ਼ਵਰਭਕਤਿਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਹੁन्छ, ਓ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਵਾਸਤਵਿਕ ਭਕਤ ਹੁन्छ।

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਉਹਾਲੇ ਸਭੈ ਦੁਸ਼ਟਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤ ਟਿਆਗੁਹੁन्छ।

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਰ ਉਸਕੋ ਦਿਮਾਗਭਾਟ ਸਭੈ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਦੁਵਿਧਾਹਰੂ ਮੇਟਿन्छਨ।

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਉਨੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮਲਾਇ ਹਰੇਕ ਠਾਉਂਮਾ ਰਹੇਕਾ ਠਾਨ੍ਹਨ੍ਰ ਤਥਾ ਉਨਕੋ ਮਾਤ੍ਰ ਪੂਜਾ ਗਞ੍ਰਨ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ਜਸਲੇ ਸਾਧੁ-ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਮਾ ਬਸੇਰ ਪਾਪਹਰੂਕੋ ਅਸ਼ੁਫ਼ਟਾਲਾਇ ਮੁਕਤ ਗਰ੍ਹਦ੍ਰਯ,

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥

ਧਸ੍ਰਤੀ ਭਕਤਕੋ ਬੁਢ੍ਰਿ ਉਤ੍ਰਮ ਹੁन्छ।

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਉਹਾਲੇ ਅਞ੍ਰੈ ਪਨਿ ਆਪਨੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਸੇਵਾ ਗਰਿਰਹਨੁਭਏਕੋ ਯ।

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨ ਰ ਸ਼ਰੀਰਲਾਇ ਆਪਨੋ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਪ੍ਰੇਮਮਾ ਸਮਰ੍ਪਿਤ ਗਰ੍ਹਦ੍ਰਯ।

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਉਸਲੇ ਭਗਵਾਨ੍ਹਕਾ ਚਰਣ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਰਾਖ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਸਤੋ ਭਕਤਲੇ ਨੈ ਈਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਗਞ ॥੩॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ਵਿਦਵਾਨ ਟਧੀ ਹੋ ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਲਾਇ ਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਗਰਦਞ।

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮ ਖੋਜ੍ਹਞ।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ਜਸਲੇ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮਕੋ ਮੀਠੋ ਅਮ੍ਰਤ ਗ੍ਰਹਣ ਗਞ।

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਟਧਸ ਪਛਿਤਕੋ ਸਿੱਖਾਦਵਾਰਾ ਜਿਉਂਦਞ,

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ਜੁਨ ਪਛਿਤਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਹਰਿਕੋ ਕਥਾ ਬਸਾਲ੍ਹਞ,

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਧਸਤਾ ਪਛਿਤਲੇ ਫੇਰਿ ਯੋਨਿਹਰੂਮਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਗਰੈਨਨ੍।

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥

ਉਨੀ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਰ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਕਾ ਆਧਾਰਭੂਤ ਤਤ੍ਵਹਰੂਲਾਇ ਵਿਚਾਰ ਗਞਨ੍,

ਸੁਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

ਸੁਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥

ਉਸਲੇ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਭੂਮਾ ਵਸਥਾ ਸੰਸਾਰਕੋ ਅਨੁਭਵ ਗਰਦੱਖ

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

੨ ਚਾਰੈ ਜਾਤਿਲਾਇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਨੁਛ।

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਪੰਡਿਤਲਾਇ ਸਥੈਂ ਨਮਸਕਾਰ ਛ।।੪।।

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥

ਸਭੈ ਮੰਤ੍ਰਕੋ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਜ਼ਾਨ ਹੋ।

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥

ਧੀ ਚਾਰਵਟੈ ਵਰ੍ਣਹਰੂਮਾ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਨਾਮਜਪ ਗਰੁਨ੍।

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਜਸਲੇ ਨਾਮਜਪ ਗਰੁਛ, ਉਸਕੋ ਗਤਿ ਹੁਨੁਛ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਮਾਨਿਸਲੇ ਧਸਲਾਇ ਸਤਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹੇਰ ਮਾਤ੍ਰ ਹਾਸਿਲ ਗਰਨ ਸਕੁਛ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਧਦਿ ਪ੍ਰਭੂਲੇ ਆਪਨੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਦੁਆਰਾ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਏਤਟਾ ਨਾਮ ਬਸਾਲਨੁਹੁਨੁਛ ਭਨੇ

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਪਸ਼ੁਹਰੂ, ਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੇਤਹਰੂ, ਮੂਰਖਹਰੂ, ਫੁੱਝਾਹਰੂਲੇ ਹ੍ਰਦਯਹਰੂ ਪਾਰ ਗਏਨ੍।

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ईश्वरको नाम सबै रोगहरूको औषधि हो।

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

भगवान्को स्तुति गर्नु कल्याण र मुक्तिको एक रूप हो।

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

परमेश्वरको नाम कुनै पनि चाल वा कुनै धार्मिक कार्यद्वारा प्राप्त गर्न सकिदैन।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

हे नानक! भगवान्को नाम त्यस व्यक्तिले मात्र पाउँछ जसको भाग्य सुरुदेखि नै लेखिएको हुन्छ॥੫॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

जसको मनमा भगवान् बस्दछन्।

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

उनको नाम सत्य नै रामदास हो।

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

उनले रामलाई आफ्नै ठाउँमा देखेका छन्।

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨੋਕਰਹਰੂਕੋ ਸੇਵਕ ਹੁਨੇ ਸੁਖਾਵਲੇ ਤਸਲੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲਾਇ ਭੇਟਾਈਓ ਚ।

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

ਜਸਲੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲਾਇ ਸਥੈਂ ਆਪਨੋ ਨਜਿਕ ਮਾਨਦਓ,

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਤਯੋ ਨੋਕਰਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਗ੍ਰਹਣ ਗਓ।

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਇਸ਼ਵਰ ਆਪੈਲੇ ਆਪਨਾ ਦਾਸਲਾਇ ਤੁਛ ਵਢਿਲੇ ਹੇਨੁਹੁਨੁਛ

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

ਅਨਿ ਤੀ ਸੇਵਕਲਾਇ ਸਮਸਤ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੁਛ।

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

ਸਮ੍ਪੂਰਨ ਪਰਿਵਾਰਮਾ (ਭਾਓਦਾ ਪਨਿ) ਤਹਾਓ ਹੁਦਯਭਾਟ ਅਲਗੈ ਰਹਨੁਹੁਨੁਛ,

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਰਾਮਦਾਸ ਯਸਤੋ ਜੀਵਨ-ਚਾਲ ਭਾਈਓ ਹੁਨੁਛ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

ਜਸਲੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕੋ ਆਜ਼ਾ ਸੁਫਲ ਹੁਦਯਲੇ ਪਾਲਨ ਗਰਦਓ,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਤਯੋ ਜੀਵਨਲਾਇ ਮੁਕਤ ਭਾਨਿਓ।

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਤਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਤਨਕਾ ਲਾਗਿ ਸੁਖ ਰ ਦੁ:ਖ ਏਤੈ ਹੋ।

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ਤਹਾ ਸੱਥੈ ਧਸਕੋ ਆਨੰਦੁ ਲਿਨੁਹੁਨ੍ਹੁ ਰ ਤਪਹਾ ਕੁਨੈ ਅਲਗਾਵ ਹੁੰਦੈ।

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਤਸੁ ਮਾਟੀ ॥

ਤਸ ਮਾਨਿਸਕੋ ਨਿਮਿਤਿ ਸੁਨ ਰ ਮਾਟੋ ਏਤੈ ਹੋ।

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਤਨਕਾ ਲਾਗਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰ ਖਟਾ ਵਿਖ ਪਨਿ ਤਸੈ ਹੋ।

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਤਨਕਾ ਲਾਗਿ ਸੰਮਾਨ ਰ ਗਰਬ ਪਨਿ ਤਸੈ ਚ।

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਤਨਕੋ ਨਜਰਮਾ ਪਦ ਰ ਰਾਜਾ ਪਨਿ ਬਰਾਬਰ ਚਨ੍।

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਜੋ ਗਨ੍ਹੁਨ੍ਹੁ, ਤਯੋ ਤਹਾਕੋ ਜੀਵਨ ਪਦ੍ਧਤਿ ਹੋ।

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਸ ਮਾਨਿਸਲਾਓ ਜੀਵਨਬਾਟ ਮੁਕਤ ਮਨਿਐਕੋ ਚ ॥੧॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥
ਸਭੈ ਠਾਉਂਹਰੂ ਪਰਮਾਤਮਾਕੈ ਹੁਨ੍।

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥
ਜੂਨ ਠਾਉਂਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਰਾਖਨੁਹੁਨ੍ਚ, ਟਪਹੀ ਠਾਉਂਮਾ ਤਹਾਓਲੇ ਟਪਹੀ ਨਾਮ ਲਿਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥
ਭਗਵਾਨ੍ ਸਵਯੰ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਗਰਨ ਰ ਪੂਰਾ ਗਰਨ ਸਕਸ਼ਮ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥
ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਜੇ ਮਹਸੁਸ ਗਰਨੁਹੁਨ੍ਚ, ਟਪਹੀ ਰਾਮ੍ਰੋ ਹੁਨ੍ਚ।

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥
ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥
ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਆਂਫੂਲਾਓਂ ਅਨਨ੍ਤ ਚਾਲਹਰੂਮਾ ਬਾਂਧੇਰ ਆਂਫੂਲਾਓਂ ਫੈਲਾਤਨੁਭਏਕੋ ਚ।

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥
ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥
ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾ ਚਮਤਕਾਰਹਰੂ ਜਾਨ੍ਰ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥
ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰਨੁਭਏਕੋ ਬੁਢਿ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਅਨੰਤਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥
ਭੈਸ਼ਵਰ ਸੰਧੈ ਨੈ ਦਯਾਲੁ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਉਪਾਸਨਾ ਗੇਰੇ ਧੇਰੇ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਕ੍ਰਤਜ਼ ਭਏਕਾ ਚਨ੍।੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਧੇਰੇ ਮਾਨਿਸਹਰੂਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਹਨ੍ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ, ਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਕੁਨੈ ਅਨ੍ਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਰੁੰਭਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਚਨ੍, ਜਸਕਾ ਕਾਰਣ ਉਹਾਓ ਧੇਰੇ ਤਰਿਕਾਮਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹੁੰਦੁਭਏਕੋ ਚ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਧੇਰੇ ਕਰੋਡ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਨਕੋ ਪੂਜਾ ਗ੍ਰਨੇ ਭਏਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਤ੍ਯਹਾਓ ਕਰੋਡੀਓ ਧਾਰਮਿਕ ਰ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਅਭਿਆਸਹਰੂ ਭਏਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਕਰੋਡੀਓ ਜੀਵਜਨ੍ਤੁਹਰੂ ਯਸ ਮੰਦਿਰਕਾ ਬਾਸਿੰਦਾ ਬਨੇਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਜੀਵਜਨ੍ਤੁਹਰੂ ਵੈਰਾਗੀ ਭਏਰ ਜੰਗਲਮਾ ਘੁਸਫਿਰ ਗਏਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥

ਵੇਦਕਾ ਕਰੋਡੀਂ ਸ੍ਰੋਤਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਤਪਸਵੀ ਬਨੇਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਆਪਨੋ ਆਤਮਾਮਾ ਪ੍ਰਭੂ-ਧਿਆਨ ਧਾਰਣ ਗਨੇ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਕਵਿਹਰੂ ਕਾਵਿ-ਰਚਨਾਹਰੂਦੁਆਰਾ ਚਿੰਤਾ ਗਰਦਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪੁਰੁਸ਼ ਸੰਧੈ ਨਯਾਨ ਨਾਮਕਾ ਧਿਆਨ ਗਰਿਹਨ੍ਚਨ੍,

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਤਰ ਪਨਿ ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਏ ਕਸੈਲੇ ਭੇਦ ਗਨ ਸਕਦੈਨ੍॥੧॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਧਸ ਦੁਨਿਯਾਮਾ ਕਰੋਡੀਂ (ਪੁਰੁਸ਼) ਅਭਿਮਾਨੀ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਕਰੋਡੀਂ (ਪੁਰੁਸ਼) ਅਨ੍ਧਾ ਅਜ਼ਾਨੀ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਕਰੋਡੀਂ (ਪੁਰੁਖ) ਫੁੜ੍ਹਾਜਸਤੋ ਮੁਟੁ ਭਏਕਾ ਵਾ ਕਨ੍ਹਜੁਸ ਚਨ੍ਹ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਕਰੋਡੀਂ (ਮਾਨਿਸ) ਸੁਖ ਤਥਾ ਸਮ੍ਵੇਦਨਹੀਨ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ (ਮਾਨਿਸ) ਅਰੁਕਾ ਧਨ ਚੋਰ੍ਹਦਨ੍ਹ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ (ਮਾਨਿਸ) ਅਰੁਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰ੍ਹਦਨ੍ਹ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ (ਮਾਨਿਸ) ਧਨ ਸੰਗ੍ਰਹ ਗਰ੍ਹਕਾ ਲਾਗਿ ਮੇਹਨਤਮਾ ਲਾਗੇਕਾ ਚਨ੍ਹ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਅਨ੍ਧ ਦੇਸ਼ਹਰੂਮਾ ਭਟ੍ਕਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍ਹ।

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਜਹਾँ-ਜਹਾँ ਤਿਮੀਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਲਾਇ (ਕਾਮਮਾ) ਲਗਾਤੁੱਛੈ, ਤ੍ਯਹੀਂ ਤਿਨੀਹਰੂ ਲਾਗਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਸ੍ਰਿ ਰਚਨਾ (ਕੋ ਭੇਦ) ਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਭੂਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਨ੍ਦਨ੍ਹ॥੧॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥

ਸੰਸਾਰਮਾ ਅਨੇਕੀਂ ਸਿਧ, ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਤਥਾ ਯੋਗੀਹਰੂ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਰਸ ਭੋਗੇ ਰਾਜਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪੰਖੀ ਤਥਾ ਸਾੱਪ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਜਨਮਾਏਕਾ ਚਨ੍,

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪਥਰ ਤਥਾ ਵ੍ਰਖ ਉਮਾਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਹਾਵਾਹਰੂ, ਜਲ ਤਥਾ ਅਗ੍ਰਿਹਰੂ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਦੇਸ਼ ਤਥਾ ਭੂਮਯੰਡਲ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜ੍ਹ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੜ੍ਹ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ, ਸੂਰ੍ਯ ਤਥਾ ਤਾਰਾਹਰੂ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਦੇਵਤਾ, ਰਾਖਸ਼ ਤਥਾ ਇੰਦ੍ਰ ਚਨ੍, ਜਸਕੋ ਝਿਰਮਾਥਿ ਛਾਤਾ ਚ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

ਇੰਸ਼ਵਰਲੇ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਸ੍ਰਿਲਾਇ ਆਪਨੋ (ਹੁਕੁਮਕੋ) ਧਾਗੋਮਾ ਬੁਨੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਓ ਜੇ ਜੇ ਰਾਮੋ ਲਾਗਓ, ਤਸੈਲਾਓ ਤਨੀ ਭਵਸਾਗਰਭਾਟ ਭਵਸਾਗਰ ਪਾਰ
ਗਰਾਤੁੰਦਓ॥੩॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਰਜੋਗੁਣੀ, ਤਮੋਗੁਣੀ ਤਥਾ ਸਤੋਗੁਣੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ, ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਹਰੂ ਤਥਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਓਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਸਮੁਦ੍ਰਮਾ ਰਤਨ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਗਰਿਦਿਓ ਓ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਜਿਵਜਨ੍ਤੁਹਰੂ ਓਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਲਾਮੋ ਆਯੁਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਬਨਾਏਕਾ ਓਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

(ਪਰਮਾਤਮਾਕਾ ਆਜ਼ਾਦਕਾਰ) ਕਰੋਡੀਂ ਨੈ ਸੁਨਕੋ ਸੁਮੇਰ ਪਰਵਤ ਬਨਾਏਕਾ ਓਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਯਕ੍ਸ਼, ਕਿੰਨਰ ਤਥਾ ਪਿਸਾਚ ਓਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਨੈ ਭੂਤ-ਪ੍ਰੇਤ, ਸੁੰਧੁਰ ਤਥਾ ਸਿੰਹ ਚਨ੍।

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ईश्वर सबैका नजिक र सबैदेखि टाडा ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

हे नानक! ईश्वर सबै कुरामा परिपूर्ण हुनुहुन्छ, जबकि उहाँ आफै अछूता हुनुहुन्छ॥੪॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਾਤਾਲਮਾ ਰਹਨੇ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਤਥਾ ਸ੍ਵਰ੍ਗਮਾ ਰਹਨ੍ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਨਮ ਲਿਨ੍ਚਨ੍, ਜਿਉਂਚਨ੍ ਅਨਿ ਮਰਦਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨੇਕ ਯੋਨਿਹਰ੍ਰੁਮਾ ਭੜਕਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ (ਵ੍ਧ੍ਰਥ) ਬਸੇਰ ਖਾਨ੍ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਿਸ਼੍ਰਮਲੇ ਥਾਕੇਰ ਟੁਟਦਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨੀ ਭਏਕਾ ਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ-ਦੌਲਤਕੋ ਚਿੰਤਾਮਾ ਲਿਨ ਚਨ੍।

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ईश्वरले जहाँ जहाँ प्राणीहरूलाई राख्न चाहन्छन्, त्यहीँ राख्दछन्।

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

हे नानक! सबै कुरा ईश्वरको आफ्नो हातमा छ॥੫॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਧਸ ਸੰਸਾਰਮਾ ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬੈਰਾਗੀ ਭਏਕਾ ਚਨ੍।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਰ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮਸੰਗ ਧਿਨੀਹਰੁਮਾ ਏਤਟਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰੱਤਿ ਚ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਕੜ੍ਹ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਈ ਖੋਜਿਰਹन्छਨ੍।

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਰ ਆਪਨੋ ਆਤਮਾਲਾ ਨੈ ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਈ ਪਾਉਂਚਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਕੌਣੀ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਨੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇੰ ਈਸ਼ਰਕੋ ਦਰਸਨਕੋ ਤਿਖਾ (ਅਮਿਲਾਥਾ) ਲਾਗਿਰਹੁਨੁ।

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਤਨੀਹਰੂਲਾਇੰ ਅਨੰਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਕੌਣੀ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਸੰਗਤਿਕੋ ਮਾਗ ਗਰਦਨੁ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਤਿਨੀਹਰੂ ਭਗਵਾਨਕੋ ਪ੍ਰੇਮਮਾ ਨੈ ਮਗ੍ਰ ਭੜਹੁਨੁ।

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜੋਸੰਗ ਈਸ਼ਰ ਸੁਖਮੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਨੁ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਧਰਤੀ ਵਿਅਕਤਿ ਸੰਧੈਵ ਭਾਗਵਾਨੁ ਹੁਨੁ॥੬॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਕੌਣੀ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਧਰਤੀਕੋ ਨੌ ਖਣਡ ੨ (ਚਾਰ) ਦਿਸ਼ਾਮਾ ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂ ਜਨਮਿਏਕਾ ਚਨੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਕੌਣੀ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਆਕਾਸ ਤਥਾ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡ ਚਨੁ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕੌਣੀ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਨੈ ਅਵਤਾਰਹਰੂ ਭੜਸਕੇਕਾ ਚਨੁ।

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਕੜ੍ਹ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ईश्वरले धेरै तरिकाले सृष्टिको रचना गर्नुभएको हो।

कਈ ਬਾਰ पसरिओ पासार ॥

कੜ੍ਹ बार पसरिओ पासार ॥

यो सृष्टि धेरै पटक प्रसार भइसकेको छ।

सदा सदा इकु एकंकार ॥

सदा सदा इकु एकंकार ॥

तर परमेश्वर सधैं एउटै हुनुहुन्छ।

कਈ कौटि कੀने बहू भाति ॥

कੜ੍ਹ कौटि कੀने बहु भाति ॥

ईश्वरले अनेकौ तरिकाले करोडौं प्राणीहरूको सृष्टि गरेका छन्।

पूढ ते होए प्रभ माहि समाति ॥

प्रभ ते होए प्रभ माहि समाति ॥

परमेश्वरबाट तिनीहरू (प्राणीहरू) उत्पन्न भएका हुन् र परमेश्वरमा लीन हुन्छन्।

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ता का अंतु न जानै कोइ ॥

उनको अन्तको बारेमा कसैलाई पनि थाहा हुँदैन।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥

हे नानक! ती परमेश्वर सबै थोक तपाईं नै हुनुहुन्छ॥२॥

कਈ कौटि पारब्रह्म के दास ॥

कੜ੍ਹ कौटि पारब्रह्म के दास ॥

यस संसारमा करोडौं प्राणी परमात्माका सेवक छन्

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਰ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਆਤਮਾਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁਨੇਛ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਤ੍ਵਜ਼ਾਤਾ ਚਨ੍,

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਰ ਤਿਨੀਹਰੂਲੇ ਆਪਨਾ ਆਂਖਾਲੇ ਸਥੈਂ ਏਤੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਗਰਿਰਹੇਕਾ ਹੁਨ੍ਛਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਨਾਮ-ਰਸ ਪਿੜਹਨ੍ਛਨ੍,

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਜੋ ਅਮਰ ਭਏਰ ਸੰਧੈ ਜਿਤੁੰਦਛਨ੍।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਨਾਮਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰਿਰਹਨ੍ਛਨ੍।

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਤੀ ਆਤਮ-ਰਸਕੋ ਸੁਖਮਾ ਸਜਿਲੈ ਲਿਨ ਹੁਨ੍ਛਨ੍।

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਲੇ ਆਪਨਾ ਭਕਤਹਰੂਕੋ ਸ਼ਵਾਸ-ਸ਼ਵਾਸਕੋ ਹੇਰਚਾਹ ਗਨ੍ਹੁਨ੍ਛਨ੍।

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਸਤਾ ਭਕਤ ਨੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਪ੍ਰਿਯ ਹੁਨ੍ਛਨ੍॥੮॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

एक ईश्वर नै सृष्टिका मूल कारण (सर्जक) हुन्, उनका अतिरिक्त कोही छैनन्।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

हे नानक म ती ईश्वरमा समर्पित हुन्छु, जो जल, धरती, पाताल तथा आकाशमा हुनुहुन्छ॥१॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

हरेक कार्य गर्ने र प्राणीलाई गराउने एक ईश्वर सबैकुरा गर्न सक्षम छन्।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

उनलाई जे पनि राम्रो लाग्छ, त्यही हुन्छ।

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

उहाँले यो सृष्टिलाई क्षणभरमा सृष्टि गर्नुहुन्छ र नष्ट गर्नुहुन्छ।

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

उहाँको शक्तिको कुनै अन्त छैन।

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

आफ्नो आज्ञाद्वारा उहाँले पृथ्वੀको स्थापना गर्नुभएको छ र यसलाई कुनै सहारा बिना

ਰਾਖਨੁਭਾਏਕੋ ਚ।

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜੇ ਪਨਿ ਤਹਾਕੋ ਆਜ਼ਾਦਾਰਾ ਤਪਤਰ ਭਾਏਕਾ ਚਨੁ ਅਨਤ: ਤਹਾਕੋ ਆਜ਼ਾਮਾ ਨੈ ਲੀਨ ਹੁਨੁਚਨੁ।

ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਅਸਲ ਰ ਨਰਾਮ੍ਹੋ ਕਾਮਹਰੂ ਤਹਾਕੋ ਇਚਾਅਨੁਸਾਰ ਹੁਨੁਚਨੁ।

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥

ਤਨਕੋ ਆਦੇਸ਼ਾਮਾ ਨੈ ਧੈਰੈ ਪਰਕਾਰਕਾ ਖੇਲ ਰ ਤਮਾਸਾ ਭਝਰਹੇਕਾ ਚਨੁ।

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸ੍ਰਿ ਗੇਰ, ਤਨਲੇ ਆਪਨੈ ਮਹਿਮਾ ਹੇਰਿਰਹਨੁਚਨੁ।

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਭਗਵਾਨੁ ਸਭੈ ਪ੍ਰਾਣੀਮਾ ਤਪਸ੍ਥਿਤ ਚਨੁ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਧਦਿ ਧਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਸਤਰ ਗਛ ਭਨੇ, ਮਾਨਿਸਲੇ ਸੁਕ੍ਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਛ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥

ਧਦਿ ਧਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਸਤਰ ਗਛ ਭਨੇ, ਤਸਲੇ ਪਨਿ ਫੁਝਾਲਾਇ ਪਾਰ ਗਛ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ਧਦਿ ਧਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਸਤਰ ਗਛ ਭਨੇ, ਤਸਲੇ ਸਾਸਬਿਨਾ ਪਨਿ ਸ੍ਰਿਲਾਇ (ਮ੍ਰਤ੍ਯੁਭਾਟ) ਸੁਰਕ੍ਸ਼ਿਤ ਰਾਖੁ।

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਧਰਮ ਧਰਮੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗਠਿ ਮਨੇ, ਮਾਨਿਸ ਮਗਵਾਨਕੋ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਗਰਨ ਜਾਰੀ ਰਾਖਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਧਰਮ ਧਰਮੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗਠਿ ਮਨੇ, ਤਨਲੇ ਪਾਪੀਹਰੂਲਾਇ ਪਨਿ ਬਚਾਉਂਚਨ ॥

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਮਗਵਾਨ ਆਪਿਲੇ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਗਠਨੁ ਰ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਆਪਿਲੇ ਸੋਚਨ ॥

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਮਗਵਾਨੁ ਸਵਯੰ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਨ ॥

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਅਨ੍ਤਰ੍ਯਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਖੇਲ ਖੇਲਨ ਜਾਰੀ ਰਾਖਿਨੁ ਰ (ਧਰਮ ਦੇਖੇਰ) ਖੁਸੀ ਹੁਨਿ ॥

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਜੇ ਮਨਪਦਿਖ, ਤਹਾਨੇ ਮਾਨਿਸਹਰੂਲਾਇ ਪਨਿ ਧਰਮੈ ਗਰਾਤਨੁਹੁਨ ॥

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਨੀਜਸੈ ਅਰੂ ਕੋਹੀ ਚੈਨ ॥੨॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਮਲਾਇ ਮਨੁਹੋਸੁ, ਮਾਨਿਸਲੇ ਕੇ ਕਾਮ ਗਰਨ ਸਕਿ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਮਗਵਾਨੁਲਾਇ ਕੇ ਮਨਪਦਿਖ, ਤਨਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਲਾਇ ਧਰਮੈ ਗਰਾਤਨੁਹੁਨ ॥

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥

इस कै हाथि होइ ता सभु किछु लेइ ॥

ਧਰਿ ਮਾਨਿਸ ਨਿਯੰਤਰਣਮਾ ਚ ਭਨੇ ਤਸਲੇ ਸਭੈ ਕੁਰਾਕੋ ਖ਼ਾਲ ਰਾਖੇਛ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥

जो तिसु भावै सोई करेइ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਜੇ ਮਨਪਦਛ, ਤਹਾਓਂ ਟਪਹੀ ਗਨ੍ਹੁਹੁਛ।

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

अनजानत बिखिया महि रचै ॥

ਜ਼ਾਨਕੋ ਕਮੀਕਾ ਕਾਰਣ ਮਾਨਿਸ ਵਿਭਧ-ਵਸ੍ਤੁਮਾ ਮਗ੍ਨ ਰਹੁਛ।

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

जो जानत आपन आप बचै ॥

ਧਰਿ ਧੋ ਜਾਨ੍ਦਥਧੋ ਭਨੇ, ਤਸਲੇ ਆਫ਼੍ਰਲਾਇ (ਵਿਕਾਰਹਰੂ)ਬਾਟ ਬਚਾਤਨੇਥਧੋ।

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

भरमे भूला दह दिसि धावै ॥

ਤਸਕੋ ਮਨ ਦਸ਼ ਦਿਸ਼ਾਮਾ ਧੁਮ੍ਹ, ਭਰਮਮਾ ਹਰਾਏਕੋ ਹੁਛ।

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

निमख माहि चारि कुंठ फिरि आवै ॥

ਓ ਚਾਰ ਕੁਨਾਕੋ ਚਕਕਰ ਕਾਟੇਰ ਏਕ ਕ੍ਸ਼ਣਮਾ ਫਰਿਕਿਨ੍ਹਨ੍।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

करि किरपा जिसु अपनी भगति देइ ॥

ਜਸਲਾਇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਰੇਰ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਭਕ੍ਤਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਨ੍ਹੁਹੁਛ।

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

नानक ते जन नामि मिलेइ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਓ ਪੁਰੁਖ ਨਾਮਮਾ ਲਿਨ ਹੁਛ॥੩॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

खिन महि नीच कीट कउ राज ॥

एक क्षणमा, भगवान्‌ले किराजस्ता निम्न (पुरुष) राजालाई (राज्य प्रदान गरेर) बनाउँछन्।

पारब्रह्म गरीब निवाज ॥

पारब्रह्म गरीब निवाज ॥

भगवान्‌ गरिबहरूप्रति दयालु हुनुहुन्छ।

जा का द्रिसटि कहु न आवै ॥

जा का द्रिसटि कहु न आवै ॥

जुन प्राणीमा कुनै दृश्य गुणहरू देखिँदैनन्,

तिसु ततकाल दह दिस प्रगटावै ॥

तिसु ततकाल दह दिस प्रगटावै ॥

उसलाई तुरुन्तै दस दिशामा लोकप्रिय बनाइदिन्छन्।

जा कउ अपुनी करै बखसीस ॥

जा कउ अपुनी करै बखसीस ॥

जसलाई ब्रह्माण्डका स्वामी जगदीशले आफ्नो वरदान दिन्छन्,

ता का लेखा न गनै जगदीस ॥

ता का लेखा न गनै जगदीस ॥

उहाँले उसले आफ्ना कर्महरू गणना गर्नुहुन्न।

जीउ पिंडु सभ तिस की रासि ॥

जीउ पिंडु सभ तिस की रासि ॥

यो आत्मा तथा शरीर सबै उहाँले दिनुभएको पुन्जी हुन्।

घटि घटि पुरन ब्रह्म प्रगास ॥

घटि घटि पुरन ब्रह्म प्रगास ॥

प्रत्येकका हृदयमा पूर्ण ब्रह्माको प्रकाश हुन्छ।

अपनी बहज आपि बनाई ॥

अपनी बहज आपि बनाई ॥

यो सृष्टि- रचना उहाँले आफैं रचुभएको हो।

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੇਰੇ ਉਹਾਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੇਰ ਬਾਂਚਿਰਹੇਕੋ ਚੁ।

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਧਰਮ ਜੀਵਕੋ ਸ਼ਕਤਿ ਆਪਨੈ ਹਾਥਮਾ ਚੈਨ ਕਿਨਮਨੇ

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥

ਸਭੈਕੋ ਮਾਲਿਕ ਏਕੁ ਭਗਵਾਨ ਹੁਨ੍ਹ ਜਸਲੇ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਗਞ੍ਹ ਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਾਟ ਸਭੈ ਕੁਰਾਕੋ ਕਾਰਣ ਬਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਵਿਚਾਰਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤ ਭਗਵਾਨ੍ਹਕੋ ਆਜ਼ਾਕਾਰੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਜੇ ਪਨਿ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗ੍ਹ, ਅਨ੍ਤ: ਧਰਮ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਕਬਹੂ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਮਾਨਿਸ ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਉਚ ਜਾਤਮਾ ਰ ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਤਲ੍ਹੇ ਜਾਤਮਾ ਬਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਦੁ:ਖਮਾ ਦੁਖੀ ਹੁਨ੍ਹਨ੍ਹ ਰ ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਖੁਸ਼ੀਮਾ ਹਾਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਨਿੰਦਾ ਗੁਨ੍ਹ ਉਨਕੋ ਕਾਮ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਝੁਆਲ ॥

ਕਹਿਲੇ ਊ ਆਕਾਸਮਾ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਕਹਿਲੇ ਪਾਤਾਲਮਾ।

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕਹਿਲੇ ਊ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚਾਰਕੋ ਜ਼ਾਤਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਇੱਕਰ ਮਾਨਿਸਲਾਝੀ ਆਂਧ੍ਰਸੰਗ ਮਿਲਾਤਨੇ ਆਂਧ੍ਰੇ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ॥੫॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਧਸ ਜੀਵਲੇ ਕਹਿਲੇਕਾਝੀਂ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਕਾ ਨ੍ਰਤ੍ਪਹਰੂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਗਰਿਰਹੇਕੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਝੀਂ ਊ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸੁਤਿਰਹਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਕਹਿਲੇ ਊ ਅਪਨੋ ਮਹਾਕ੍ਰੋਧਮਾ ਭਧਾਨਕ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਝੀਂ ਊ ਸਬੈਕਾ ਖੁਟਾਕੋ ਧੁਲੋ ਬਨਿਰਹਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਝੀਂ ਊ ਮਹਾਨ੍ ਰਾਜਾ ਬਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਝੀਂ ਊਸਲੇ ਆਂਧ੍ਰਲਾਝੀ ਏਕ ਵਿਨਮ੍ਰ ਭਿਖਾਰੀਕੋ ਭੇਖਮਾ ਰਾਛੁ।

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਭਾ ਬਦਨਾਮ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਕਹਿਲੇ ਉਸਲਾਇ ਧੇਰੈ ਰਾਮ੍ਹੋ ਮਨਿਨ੍ਹ।

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

ਜਸਰੀ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਉਸਲਾਇ ਰਾਖੁਹੁਨ੍ਹ, ਤ੍ਵਸਰੀ ਨੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਹੁਨ੍ਹ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਨਾਨਕਲਾਇ ਸਤ੍ਯ ਨੈ ਮਨਿਨ੍ਹ॥੬॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

ਕਹਿਲੇ ਮਾਨਿਸ ਪਛਿਤ ਬਨੇਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਭਾ ਮੌਨ ਭਿਖੁਕਾ ਰੂਪਮਾ ਧਿਆਨ ਗਰਿਰਹੇਕੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕਹਿਲੇ ਉਸਲੇ ਤੀਰਥਕੋ ਕਿਨਾਰਮਾ ਗਏਰ ਸ਼ਾਨ ਗਰਦਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕਹਿਲੇ ਭਾ ਸਿਧ, ਸਾਧਕ ਮਏਰ ਮੁਖਬਾਟ ਜ਼ਾਨ ਦਿਨ੍ਹ।

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕਹਿਲੇਕਾਹੀਂ ਮਾਨਿਸ ਕੀਰਾ, ਹਾਤੀ ਵਾ ਚੰਗਾ ਬਨਿਰਹੁਨ੍ਹ।

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

੨ ਅਨੇਕ ਯੋਨਿਹਰੂਮਾ ਲਗਾਤਾਰ ਭਟਕਿਰਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਬਹੁਰੂਪੀਲੇ ਜਸਤੈ ਉਹਾਲੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਗੁੰਮਏਕੋ ਦੇਖਿਨ੍ਹ।

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਆਫੂਲੇ ਉਪਯੁਕਤ ਠਾਨੇਅਨੁਸਾਰ ਨਾਚ ਲਗਾਉਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥

ਉਨਲਾਇ ਜਸਤੋ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗੁ, ਟਪੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਨਕੋ ਅਤਿਰਿਕਤ ਦੋਸ੍ਹੋ ਕੋਹੀ ਚੈਨ।

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ਯੋ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਕਹਿਲੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਉਂਚ ਭਨੇ

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਟਪਸ (ਪਵਿਤ੍ਰ) ਸਥਾਨਬਾਟ ਫਰਕੋਰ ਆਉਦੈਨ।

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਉਨਕੋ ਹੁਦਯਮਾ ਜ਼ਾਨਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ।

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

उसु असथान का नही बिनासु ॥

त्यस निवास कहिले पनि विनाश हुँदैन।

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

मन तन नामि रते इक रंगि ॥

जसको मन एवम् तल ईश्वरको नाम एवम् प्रेममा मग्न रहन्छ।

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

सदा बसहि पारब्रहम कै संगि ॥

यो संधैव नै परमात्मासँग बस्दछ।

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

जिउ जल महि जलु आइ खटाना ॥

जसरी पानी आएर पानी मै मिल्दछ,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

तिउ जोती संगि जोति समाना ॥

त्यसरी नै उसको ज्योति परम ज्योतिमा विलिन हुन्छ।

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

मिटि गए गवन पाए बिस्राम ॥

उसको आवागमन (जन्म-मृत्यु) मेटिन्छ र सुख पाउनेछ।

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

नानक प्रभ कै सद कुरबान ॥੮॥੧੧॥

हे नानक! यस्ता प्रभुमा म सधैं समर्पित हुन्छु॥८॥११॥

ਸਲੋਕੁ ॥

सलोकु ॥

श्लोक ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥

ਵਿਨਸ਼ ਸੁਖਾਵ ਭਾਗੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਸੁਖਮਾ ਰਹੁਨ੍ਹ। ਓ ਆਪਨੋ ਅਹੰਕਾਰਲਾਇ ਤਾਗੇਰ ਨਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ।

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥

(ਤਰ) ਹੇ ਨਾਨਕ! ਠੁਲਾ-ਠੁਲਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਪੁਰੁਸ਼ ਆਪਨਾ ਅਹੰਕਾਰਮਾ ਨੈ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹਨ੍॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਵਿਅਕਤਿਕੋ ਹੁਦਯਮਾ ਸ਼ਾਸਨਕੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹੁਨ੍ਹ,

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਧਸਤਾ ਵਿਅਕਤਿ ਨਰਕਮਾ ਪਾਇਨੇ ਕੁਕੁਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥

ਜੁਨ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਅਹੰਕਾਰਮਾ ਆਫੈਲਾਇ ਅਤਿ ਸੁਨਦਰ (ਯੋਵਨ ਸੰਪੰਨ) ਸਮ੍ਝਨਦੁ,

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥

ਓ ਗੁਰੁਕੋ ਕਿਰਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੁਨ ਵਿਅਕਤਿਲੇ ਆਫੈਲਾਇ ਸੁਖ ਕਰਮ ਗਨੈ ਸਮ੍ਝਨਦੁ,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥

ਓ ਜਨਮ-ਮਰਤ੍ਯੁਕੋ ਚਕ੍ਰਮਾ ਪੈਸੇਰ ਧੇਰੈ ਯੋਨਿਮਾ ਭਟਕਿਰਹੁਨ੍ਹ।

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਆਪਨੋ ਧਨ ਤਥਾ ਭੂਮਿਕੋ ਘਮਣਤ ਗਰਦੱਖ,

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਤਯੋ ਮੁਰਖੁ ਆਨ੍ਹਾ ਤਥਾ ਅਜ਼ਾਨੀ ਹੋ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਕੋ ਵਦਯਮਾ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾ ਗਰੇਰ ਵਿਨਮ੍ਰਤਾ ਬਸਾਇਦਿਨ੍ਹ,

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਯਸਤਾ ਮਾਨਿਸਲੇ ਇਹਲੋਕਮਾ ਮੋਖ ਤਥਾ ਪਰਲੋਕਮਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਖ॥੧॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸ ਧਨੀ ਭਏਰ ਆਪਨੋ ਧਨਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ਗਰਦੱਖ,

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਪਰਾਲਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਉਹਾਂਸੰਗ ਜਾਇਨ।

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸ ਚਲਾਕ ਤਥਾ ਅਰੁਕੋ ਆਸ਼ਾਮਾ ਨੈ ਬਸਿਰਹਨ੍ਹ,

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਉਸਕੋ ਏਕੈਚਿਨਮਾ ਨੈ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਸਮ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਆਂਧੈਲਾਇ ਸਬੈਭੰਦਾ ਸ਼ਕਤਿਸ਼ਾਲੀ ਠਾਨਦਛ,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ਓ ਐਕੈਚਿਨਮਾ ਭਖਸ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਭਏਰ ਕਸੈਕੋ ਪਨਿ ਵਾਸਤਾ ਗਦੈਨ,

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

ਤਸਲਾਇ ਅਨੰਤਮਾ ਧਰਮਰਾਜਲੇ ਧੇਰੈ ਦੁ:ਖ ਦਿਨ੍ਹ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ਮੇਟਿਨ੍ਹ,

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਧਰਮ ਮਾਨਿਸ ਨੈ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੁਨ੍ਹ॥੨॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ਧਰਮ ਕੁਨੈ ਮਾਨਿਸਲੇ ਕਰੋਡੀਂ ਕਰਮ ਗਰੇਰ ਅਭਿਮਾਨ ਗਰੇ,

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ਤਸਲੇ ਦੁ:ਖ ਨੈ ਗਰਦਛ, ਤਸਕੋ ਸਬੈ ਕਾਰਧ ਵਧਰ੍ਹ ਹੁਨ੍ਹ।

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਜੁਨ ਵਧਿਕਿਲੇ ਅਨੇਕ ਤਪਸਿਆ ਗਰੇਰ ਅਹੰਕਾਰ ਗਰਦਛ,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

ਉਸਲੇ ਧਰੀਧਰੀ ਨਰਕ-ਸੁਰਗਿ ਜਨਮ ਲਿਝਰਹੁਨੁ।

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੂਵੈ ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦੂਵੈ ॥

ਜਸਕੋ ਹੁਦਧ ਧੇਰੈ ਪ੍ਰਧਾਸ ਗਰੇਰ ਪਨਿ ਵਿਨਸੁ ਹੁੰਦੈਨ,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

ਤਬ ਮਨੁਹੋਸੁ, ਤਯੋ ਪੁਰੁਸ਼ ਮਗਵਾਨੁਕੋ ਦਰਵਾਰਮਾ ਕਸਰੀ ਜਾਨ ਸਕਦੁ।

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

ਜੁਨ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਆਪ੍ਰਲਾਇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਮਨਦੁ,

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਮਲਾਇ ਉਸਕੋ ਨਜਿਕ ਆਉਂਦੈਨ।

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸਕੋ ਮਨ ਸਬੈਕੋ ਚਰਣਧੁਲੀ ਬਨਦੁ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ਉਸਕੋ ਸੁਧੁ ਸੁਨਦਰਤਾ ਹੁਨੁ॥੩॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

ਜਬਸਮੁ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਮਲਾਇ ਕੇਹੀ ਹੁਨਸਕੁ ਮਨ੍ਹੇ ਸੋਚਦੁ,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਤਬ ਇਸ ਕਤ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਕੋਝ ॥

ਤਬਸਮਮ ਤਸਲਾਓ ਕੁਨੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ਜਬਸਮਮ ਮਾਨ੍ਹੇਲੇ ਮ ਕੇਹੀ ਗਲੁ ਭਨੇ ਸੋਚ ਲਾਗਦਛ,

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

ਤਬਸਮਮ ਓ ਗਰਭਕੋ ਯੋਨਿਹਰੂਮਾ ਭਟਕਿਰਹਨ੍ਹ।

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ਜਬਸਮਮ ਮਾਨ੍ਹੇਲੇ ਕਸੈਲਾਓ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਤਥਾ ਕਸੈਲਾਓ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ੍ਝਨ੍ਹ,

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

ਤਬਸਮਮ ਤਸਕੋ ਮਨ ਸਥਿਰ ਹੁੰਦੈਨ।

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਝ ॥

ਜਬਸਮਮ ਮਾਨ੍ਹੇ ਭ੍ਰਮਕੋ ਮੋਹਮਾ ਮਗ੍ਨ ਰਹਨ੍ਹ,

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਝ ਦੇਝ ਸਜਾਝ ॥

ਤਬਸਮਮ ਧਰਮਰਾਜਲੇ ਤਸਲਾਓ ਦਣ ਦਿਝਰਹਨ੍ਹ।

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਬੰਧਨ ਟੂਟੇਰ ਜਾਨ੍ਹ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਤ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਅਹੰਕਾਰ ਮੇਟਿਨ੍ਹ।

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਤ ਤਠਿ ਧਾਵੈ ॥

ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਹਜਾਰੀਂ ਕਮਾਏਰ ਪਨਿ ਲਾਖੀਂ ਕਮਾਤਨਕਾ ਲਾਗਿ ਦੌਡ-ਧੁਪ ਗਰਦਛਨ੍।

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਝਾ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਧਨਕੋ ਖੋਜੀਮਾ ਤੁ ਸਨ੍ਤੁਏ ਹੁੰਦੈਨ।

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਮਾਨਿਸ ਪ੍ਰਾਧ: ਵਿਭਧ ਵਿਕਾਰਹਰੂਕੋ ਆਨਨ੍ਦਮਾ ਸੰਲਗ੍ਨ ਹੁਨ੍ਛ,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਤਰ ਤੁ ਸਨ੍ਤੁਏ ਚੈਨ ਰ ਤਸਕੋ ਝਛਾ ਮਛੈ।

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥

ਸਨ੍ਤੁਏ ਬਿਨਾ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਸਨ੍ਤੁਏ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ।

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਤਨਕਾ ਸਭੈ ਕਾਰਧਹਰੂ ਸਪਨਾਕੋ ਝਛਾਜਤਿਕੈ ਕਧਰਥ ਛਨ੍।

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਨਾਮ ਰੰਗਿਨ ਗਨਲਿ ਸਾਰਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਛ।

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਕੇਵਲ ਏਕ ਭਾਧਸ਼ਾਲੀ ਮਾਨਿਸਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਨਾਮ ਪਾਤੁੰਛ।

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਯੰ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਗਰਨ ਰ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੁਲਾਇ ਯੋ ਗਰਨ ਸਖਸਮ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਥੈਂ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਰ॥੫॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ ਜਸਲੇ ਅਰੁਲਾਇ ਕੇਹੀ ਗਰਨ ਰ ਗਰਾਤਨ ਸਕਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸੋਚੁਹੋਸ੍ਹ, ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਮਾ ਕੇਹੀ ਚੈਨ।

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਜਸਤੋਸੁਕੈ ਹੋਸ੍ਹ, ਮਾਨਿਸ ਟਪਸਤੈ ਬਨ੍ਹ।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਨੈ ਸਭੈ ਥੋਕ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥

ਉਹਾਲੇ ਜੇ ਗਰੁਮਾਏਕੋ ਚ, ਟਯੋ ਉਹਾਲੇਕੋ ਝੁਝਾਅਨੁਰੂਪ ਚ।

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਉਹਾਲੇ ਸਭੈਮਨਦਾ ਟਾਫਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਤੈਪਨਿ ਉਹਾਲੇ ਸਭੈਕੋ ਸਾਥਮਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਉਹਾਲੇ ਬੁਝਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਦੇਖਨੁਹੁਨ੍ਹ ਰ ਨਿਰਯ ਗਰੁਹੁਨ੍ਹ।

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਖੰ ਏਕ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ ਰ ਉਹੰਮਾ ਧੇਰੈ ਰੂਪਹਰੂ ਚਨ੍।

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨ ਮਰੁਹੁਨੁਚ, ਨ ਨਾਸ਼ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ, ਨ ਉਹੰ ਆਤਮੁਹੁਨੁਚ, ਨ ਜਾਨੁਹੁਨੁਚ।

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਬੈ ਕੁਰਾਮਾ ਸਥੈਂ ਉਪਸਥਿਤ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ॥੬॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਉਹੰਲੇ ਆਪੈਲਾਇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਗਰੁਹੁਨੁਚ ਰ ਆਪੈਲਾਇ ਬੁਝੁਹੁਨੁਚ।

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸੁਖੰ ਸਬੈਸੰਗ ਏਕਤਾਬਦੁ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ।

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਉਨਲੇ ਆਪੁਲਾਇ ਆਪੈਲੇ ਵਿਸਤਾਰ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਉਹੰਕੈ ਹੋ, ਉਹੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ।

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਮਲਾਇ ਮਨੁਹੋਸੁ, ਕੇ ਯੋ ਮਨਦਾ ਫਰਕ ਕੇਹੀ ਹੁਨ ਸਕਛ?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ਠਾਊਂ-ਠਾਊਂਮਾ ਰ ਸੀਮਾਨਾਹਰੂਮਾ ਜਤਾਤੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ।

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥

ਉਹਾਲੇ ਆਪਨਾ ਕਾਮਹਰੂ ਆਪੈ ਗੁਨੁਹੁਨੇਚ।

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥

ਉਹਾਲੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਸਿਰਜਨਾ ਗੁਨੁਹੁਨੁਚ ਰ ਉਹਾਕਾ ਰਡਾਹਰੂ ਅਨੰਤ ਚਨ੍।

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ॥

"ਉਹਾ (ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਮਧੇ) ਸੁਖੰ ਦਿਮਾਗਮਾ ਬਾਚਿਰਹਨੁਮਏਕੋ ਚ, ਆਪਨੋ ਦਿਮਾਗਮਾ (ਜੀਵਹਰੂ) ਸਮਾਭੁਮਏਕੋ ਚ।

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਹਾ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ) ਕੋ ਮੂਲ੍ਯਾਂਕਨ ਗਨ ਸਕਿੰਦੈਨ॥੨॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸੰਸਾਰਕਾ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਥੈਂ ਸਾਚੋ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥

ਯੋ ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਏਕ ਦੁਰਲੱਭ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਦੁਆਰਾ ਵਰ੍ਣਨ ਗਰਿਏਕੋ ਚ।

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥

ਸਭੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗੁਨੁਹੁਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ।

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥

ਕਰੋਡੀਆ ਮੁਸਕਿਲਲੇ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਤਹਾੱਲਾਇ ਚਿਨ੍ਹਨ।

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥

ਹੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੂ! ਤਪਾਇੰਕੋ ਰੂਪ ਕਤਿ ਸੁੰਦਰ ਚ।

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥

ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਤਿਮੀ ਅਨੰਤ ਸੁੰਦਰ, ਅਪਾਰ ਰ ਅਜੇਧ ਚੈ।

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਤਪਾਇੰਕੋ ਆਵਾਜ ਅਨੰਤ ਸੁਫਲ, ਨਿਰਮਲ ਰ ਮਿਠੇ ਚ।

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਈ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਈ ॥

ਸਬੈਲੇ ਧੋ ਆਪਨੋ ਕਾਨਲੇ ਸੁਨ੍ਹਨ ਰ ਵਾਖਾ ਗਛੰਨ।

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

ਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹਨ।

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਕ ਵਿਅਕਤਿ ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਪ੍ਰੇਮਕੋ ਸਾਥ ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਰਦਛ।

॥੮॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

ਜਨੁ ਘੋਰਿ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਆਉਂਦਾ, ਉਸਲੇ ਉਧਾਰ ਪਾਉਂਦਾ।

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘਰਿਘਰਿ ਜੰਮਿਰਹਿਨ੍ਹ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਂਦਾ ਮਾਨਿਸਕੋ ਆਧੁ ਕਮਤੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਏ ਮਾਨਿਸ ਦੂਰਹਰੂਬਾਟ ਉਮਕਨ ਸਕਦੈਨ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਏ ਮਨੇ ਮਨੁਸ਼ਕੋ ਸਾਰਾ ਸੁਖੁ ਨਏ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਏ ਮਨੇ ਮਾਨਿਸ ਨਰਕਮਾ ਜਾਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਂਦਾ ਬੁਢਿ ਭਏ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਏ ਮਨੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੇ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਝ ॥

ਸੰਤਲੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਗਰੇਕੋ ਮਾਨਿਸਲਾਓ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਰਖਾ ਗਰਨ ਸਕਦੈਨ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਝ ॥

ਸੰਤਲਾਓ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਏ ਭਨੇ ਥੋ ਠਾਊ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਯਦਿ ਸੰਤ ਸਵਯੰਲੇ ਕ੍ਰਪਾਕੋ ਕ੍ਰਪਾ ਗਠਨ ਭਨੇ,

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਸਤਸੰਗਤਿਮਾ ਨਿੰਦਾ ਗਰੇਲੇ ਪਨਿ (ਭਾਵਸਾਗਰ) ਪਾਰ ਗਠ ॥੧॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਸੰਤਲਾਓ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਊਂਦਾ ਅਨੁਹਾਰ ਅਸ਼ਟ ਬਨ੍ਹ।

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਸੰਤਲਾਓ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਨੇ ਮਾਨਿਸ ਕਾਗਲੇ ਜਸਤੈ ਨਿੰਦਾ ਗਰਿਰਹਨ੍ਹ।

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਝ ॥

ਸੰਤਲਾਓ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਨੇ ਮਾਨਿਸ ਸਰਪਯੋਨੀਮਾ ਪਰਦਛ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਝ ॥

ਸੰਤਲਾਓ ਦੁ:ਖ ਦਿਨੇ ਮਾਨਿਸ ਕੀਰਾਫਟਯਾਝਗ੍ਰਾ ਆਦਿਕੋ ਯੋਨੀਮਾ ਭੈਂਤਾਰਿਰਹਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖ ਦਿਨੇ ਮਾਨਿਸ ਤਿਰਖਾਕੋ ਆਗੋਮਾ ਜਲਿਰਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਫਲੈ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਫਲੈ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖ ਦਿਨੇ ਮਾਨਿਸਲੇ ਸਬੈਲਾਇ ਚਲ-ਕਪਟ ਗਰਿਰਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਨਾਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਸਾਰਾ ਮਹਿਮਾ ਨਾਸ ਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਂਦਾ ਮਾਨਿਸਕੋ ਨਿਚਮੰਦਾ ਨਿਚ ਮਹਾਨਿਚ ਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਹਿ ॥

ਸੰਤ ਦੇਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਹਿ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖਕੋ ਸੁਖਕੋ ਲਾਗਿ ਕੁਨੈ ਸਹਾਰਾ ਹੁੰਦੈ ॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਦਿ ਸੰਤਲਾਇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗੁ ਭਨੇ, ਨਿੰਦਾ ਗੰਨੇਲੇ ਪਨਿ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੁ ॥੨॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗੰਨੇਲੇ ਸਬੈਮੰਦਾ ਖਰਾਬ ਕਰਮ ਗਰੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗੰਨੇਰੂਲੇ ਏਕ ਚਿਨ ਪਨਿ ਸੁਖ ਪਾਉਂਦੈਨ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

ਸੰਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗੰਨੇ ਮਹਾਨੁ ਹਤਿਆਰਾ ਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

ਸਨ੍ਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰ੍ਹੇ ਕ੍ਰਿਤਿਲਾਓ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਭਾਟ ਤਿਰਸ੍ਕ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

ਜਸਲੇ ਸਨ੍ਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰ੍ਹੇ, ਓ ਸਰਕਾਰਭਾਟ ਰਿਤੀ ਰਹਿੰਦਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

ਜਸਲੇ ਸਨ੍ਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰ੍ਹੇ, ਓ ਦੁ:ਖੀ ਰ ਗਰਿਬ ਬੰਦਾ।

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥

ਜਸਲੇ ਸਨ੍ਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰ੍ਹੇ, ਉਸਲਾਓ ਸਭੈ ਰੋਗ ਲਾਗਾ।

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

ਸਨ੍ਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰ੍ਹੇ ਸਭੈ ਵਿਯੋਗਮਾ ਰਹਿੰਦਾ।

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥

ਸਨ੍ਤਕੋ ਨਿੰਦਾਕੋ ਦੋਖ ਪਨਿ ਠੁਲੋ ਪਾਪ ਹੋ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਦਿ ਕੁਨੈ ਸਨ੍ਤਲਾਓ ਰਾਮ੍ਰੋ ਲਾਗਾ ਭਨੇ, ਓ ਪਨਿ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ॥੩॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸਨ੍ਤਕੋ ਦੋਖ ਸਭੈ ਅਪਵਿਤਰ ਹੁੰਦਾ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਮਾਨਿਸਕੋ ਮਿਤ ਹੋਇਨ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਤ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀਲਾਇ (ਧਰਮਰਾਜਭਾਟ) ਸਜਾਧ ਦਿਝੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਤ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਸਭੈਲੇ ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀਲਾਇ ਟਿਆਗੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਜਹਿਲੇ ਪਨਿ ਪਾਪੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਜਨਮਨੇ ਰ ਮਰਨੇ ਗਰਿਹਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਨਿੰਦਾ ਗਰਨੇ ਵਧਿਕਾਰੀ ਸੁਖ ਰਿਤੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਤ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀਲੇ ਕਤੈ ਬਸੇ ਠਾਉ ਪਾਉਂਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ! ਯਦਿ ਸੰਤਲਾਇ ਪ੍ਰਲੋਭਨਮਾ ਪਾਯੋ ਭਨੇ, ਉਹਾਓਂ ਉਹਾਓਂਸੰਗ ਸਾਮੇਲ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ॥੪॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੁਟੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੁਟੈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਬੀਚੈਮਾ ਟੁਟੁਚ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਕਾਮਮਾ ਸਫਲ ਹੁੰਦੈਨ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਭਯਾਨਕ ਜੰਗਲਮਾ ਭੈਂਤਾਰਿਰਹੁਨੁਚ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀਲਾਇ ਗਲਤ ਬਾਟੋਮਾ ਰਾਖਿਨੁਚ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੋਥਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਬੋਥਾ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਟਪਸੈ ਪਨਿ ਭਿਤ੍ਰਬਾਟ ਖਾਲੀ ਹੁਨੁਚ,

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥

ਜਸਰੀ ਮਰੇਕੋ ਮਾਨਿਸਕੋ ਸ਼ਰੀਰ ਸਾਸ ਫੇਰਨ ਨਸਕਨੇ ਹੁਨੁਚ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖਕੋ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਜਰਾ ਹੁੰਦੈਨ।

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਉਸਲੇ ਜੇ ਰੋਪੇਕੋ ਚ, ਟਪੋ ਓ ਅੱਫੈਲੇ ਖਾਨੁਚ।

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਤ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀਕੋ ਰਖਕ ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਮ ਸੰਤਲਾਏ ਰਾਮੀ ਲਾਗਓ ਮਨੇ, ਤਹਾਏ ਉਸਲਾਏ ਬਚਾਤਨੁਹੁਨ੍ਹ। 5.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸੰਤਕੋ ਅਪਰਾਧੀਲੇ ਏਸੇ ਵਿਲਾਪ ਗਏ,

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥

ਜਸਤੈ ਪਾਨੀ ਨਮਾਏਕੋ ਮਾਛਾਲੇ ਦੁ:ਖ ਮੋਗਲ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਸਥੈ ਮੋਕੋ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੈਨ,

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਜਸਤੋ ਆਗੋ ਈਸ਼ਨ ਸੰਗ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੈਨ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਟਪਸੈਪਨਿ ਏਕਲੈ ਰਹਨ੍ਹ,

ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਜਸਤੈ ਮਿਤਰਬਾਟ ਜਲਾਏਕੋ ਤਿਲਕੋ ਬੋਟ ਖੇਤਮਾ ਬੇਕਾਰਮਾ ਪਰਿਰਹਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖ ਧਰਮਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਜਹਿਲੇ ਪਨਿ ਝੂਟ ਬੋਲਿਰਹੁਨੁ ॥

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਈਆ ॥

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਈਆ ॥

ਨਿੰਦਾ ਗੰਨੇਕੋ ਨਿਧਤਿਮਾ ਸੁਰੁਦੇਖਿ ਧੁਰਿ ਨੈ ਲੇਖਿਐਕੋ ਹੁਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਜੇ ਰਾਮੀ ਲਾਗੁ, ਧਰੀ ਹੁਨੁ ॥੬॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਕੁਰੂਪੁ ਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਜਸਲੇ ਸੰਤਲਾਇ ਦੋਖਿ ਦਿਨੁ, ਉਸਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਦਠੁ ਪਾਉਂਝ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖਿ ਜਹਿਲੇ ਪਨਿ ਮ੍ਰਿਤੁਕੋ ਨਜਿਕੁ ਹੁਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਜੀਵਨ ਰ ਮ੍ਰਿਤੁਕੋ ਬੀਚਮਾ ਝੁਝਿਐਕੋ ਚ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀਕੋ ਆਸਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦੈ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸੰਤਕੋ ਦੋਖੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਭਏਰ ਜਾਨ੍ਹ।

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਤਲਾਇ ਦੋਖੀਲਾਇ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੈਨ।

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ਜਸਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਝੁਕਾ ਹੁਨ੍ਹ, ਟਪਸਤੈ ਨੈ ਮਾਨਿਸ ਪਨਿ ਹੁਨੇ ਗਛੈ।

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਅਧਿਲੋ ਜਨਮਕਾ ਕਰਮਹਰੂ ਮੇਟ੍ਰਨ ਸਕਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਾँਚੋ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਜਾਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ॥੭॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸਬੈ ਜੀਵ-ਜਨ੍ਤੁਹਰੂ ਟਪਹੀ ਈਸ਼ਵਰਕਾ ਹੁਨ੍।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ਤਨਲਾਇ ਸੰਧੈਵ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਰਿਹਨੁਹੋਸ੍।

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਦਿਨਰਾਤ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਹਨੁਹੋਸ੍।

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਸ਼ਵਾਸ ਰ ਗ੍ਰਾਸਲੇ ਤਹਾँਕੋ ਧਿਆਨ ਗਰਿਹਨੁਹੋਸ੍।

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੇ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਉਹਾ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ) ਦੁਆਰਾ ਗਰਿਏਕੋ ਨੈ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਮਾਨਿਸਲਾਓ ਜਸਤੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਰੁਹੁਨ੍ਹ, ਟਪਸਤੈ ਨੈ ਓ ਪਨਿ ਬਨ੍ਹ।

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਆਪਨੋ ਖੇਲਕਾ ਉਹਾ ਸਵਧਮ੍ ਨੈ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਨਧ ਕਸਲੇ ਉਸਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੋਚ ਸਕਦਛ।

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਜਸਮਾਥਿ ਆਪਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾਵਸ਼ਿ ਰਾਖੁਹੁਨ੍ਹ, ਉਸੈਲਾਓ ਆਪਨੋ ਨਾਮ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਤੀ ਵਿਕਸਿ ਅਤਿ ਭਾਗਯਸ਼ਾਲੀ ਹੁਨ੍ਹ॥੮॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਧ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਧ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਹੇ ਭਦ੍ਰਪੁਰੁਸ਼ਹਰ੍ਹ! ਆਪਨੋ ਚਤੁਰਯਾਓ ਟਾਗੇਰ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰ।

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਮਗਵਾਨਕੋ ਆਸਾ ਰਾਖੁਹੋਸ੍। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਸਰੀ ਦੁਖ, ਭਰਮ ਤਥਾ ਭਰ ਭਾਗਦਛਨ੍।

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ) ਕੁਨੈ ਮਾਨਿਸਮਾਥਿ ਮਰੋਧਾ ਰਾਖੁਨੁ ਕਥਿ ਹੋ।

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਮਗਵਾਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਸਬੈਲਾਇ ਦਿਨੇ ਦਾਤਾ ਹੁਨ੍।

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ਜਸਲੇ ਦਿਐ ਮਾਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੁਨ੍ਚ

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਰ ਫੇਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਏਰ ਲਾਗੈਨ।

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥

ਇਸ਼ਵਰਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਰਦਛਨ੍ ਰ ਰਕਸ਼ਾ ਗਰਦਛਨ੍।

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਮਾਨਿਸਕੋ ਅਧਿਨਮਾ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਚੈਨ।

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਉਨਕੋ ਆਜ਼ਾਲਾਇ ਬੁਝਾਲੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਚ।

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥

तिस का नामु रखु कंठि परोइ ॥

उहाँको नाम लपेटेर आपनो गलामा राख्नुहोस्।

सिमरि सिमरि सिमरि प्रभु सोई ॥

सिमरि सिमरि सिमरि प्रभु सोइ ॥

हे नानक! प्रभुलाई संधै स्मरण गर्नुहोस्,

नानक बिघनु न लागै कोइ ॥१॥

नानक बिघनु न लागै कोइ ॥१॥

कुनै बाधा आउने छैन॥१॥

उसतति मन महि करि निरंकार ॥

उसतति मन महि करि निरंकार ॥

आपनो मनमा परमेश्वरको प्रशंसा गर।

करि मन मेरे सति बिउहार ॥

करि मन मेरे सति बिउहार ॥

हे मेरो मन! सत्य कार्य गर।

निरमल रसना अमृत पीउ ॥

निरमल रसना अमृत पीउ ॥

नामको अमृत पान गर्नाले तिम्रो जिब्रो पवित्र हुनेछ

सदा सुहेला करि लेहि जीउ ॥

सदा सुहेला करि लेहि जीउ ॥

र तिमिले आपनो आत्मालाई संधैका लागि सुखदायक बनाउनेछौ।

नैनहु पेखु ठाकुर का रंगु ॥

नैनहु पेखु ठाकुर का रंगु ॥

आपनो आँखाले ईश्वरको लिलालाई हेर्नुहोस्।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿਮਾ ਭੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਅਨਧ ਸਭੈ ਮਿਲਾਪਹਰੂ ਹਰਾਏਰ ਜਾਨ੍ਹਨ੍।

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਆਪਨੋ ਚਰਣਲੇ ਗੋਵਿੰਦਕੋ ਮਾਰਗਮਾ ਹਿੰਡਨੁਹੋਸ੍।

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

ਏਕ ਕ੍ಷਣਕਾ ਲਾਗਿ ਪਨਿ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਨਾਲੇ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ।

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸੇਵਾ ਗ੍ਰਹਿਓਸ੍ ਰ ਕਾਨਲੇ ਹਰਿਕੋ ਕਥਾ ਸੁਨ੍ਹਹੋਸ੍।

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਯਸ ਪ੍ਰਕਾਰ) ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਦਕਬਾਰਮਾ ਤਿਸ੍ਰੋ ਮਸਤਕ ਉਜਵਲ ਹੁਨੇਛ॥੨॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਸੰਸਾਰਮਾ ਤੀ ਵਿਅਕਤਿ ਮਾਤ੍ਰ ਭਾਗਯਸ਼ਾਲੀ ਹੁਨ੍ਹਨ੍,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ਜੋ ਸੰਧੈ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਏਰਹਨ੍ਹਨ੍।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

ਜੁਨ ਵਿਅਕਤਿਲੇ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮਕੋ ਚਿੰਤਨ ਗਰਦਨ੍ਹਨ੍,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ਤਯਹੀ ਵਿਅਕਤਿ ਜਗਤ੍ਮਾ ਧਨਵਾਨ੍ਕੋ ਰੂਪਮਾ ਗਨਿਨ੍ਹਨ੍।

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

ਜੁਨ ਬਿਕਿਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਰ ਮੁਖਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਉਚਾਰਣ ਗਏਨ੍ਹ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

ਸਮਝਿਨੁਹੋਸ੍ ਕਿ ਉ ਸੰਧੈ ਸੁਖੀ ਚ।

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਜੁਨ ਬਿਕਿਲੇ ਕੇਵਲ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਚਿਨ੍ਦਛ,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ਉਸਲਾਇ ਧੋ ਸੰਸਾਰ ਰ ਪਰਲੋਕਕੋ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਦਛ।

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਸਕੋ ਮਨ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਮਾ ਮਿਲ੍ਦਛ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਉਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਚਿਨ੍ਦਛ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਜੁਨ ਬਿਕਿਲੇ ਆਪ੍ਰਲਾਇ ਬੁਝਦਛ,

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਬੁਝਨੁਹੋਸ੍ ਕਿ ਉਸਕੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੇਟਿਸਕੇਕੋ ਚ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ਜੁਨ ਘਕਿਤਲੇ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਮਾ ਹਰਿ-ਭਗਵਾਨਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਰਿਰਹਨ੍ਚ,

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਕਤਲੇ ਸਾਰਾ ਰੋਗਹਰੂਭਾਟ ਸੁਕ੍ਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰ੍ਦੱਚ।

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਘਕਿਤਲੇ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਭਜਨ ਨੈ ਘਾਝਾ ਗਰਿਰਹਨ੍ਚ,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ਓ ਆਪਨੋ ਗ੍ਰਹਸਥਮਾ ਨੈ ਨਿਰ੍ਲਿਪ੍ਤ ਰਹਨ੍ਚ।

ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਮਾਧਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਖੇਕਾ ਚਨ੍,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਉਸਕੋ ਲਾਗਿ ਮ੍ਰਿਤੁਕੋ ਫਨ੍ਦਾ ਕਾਟਿਨ੍ਚ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

ਜਸਕੋ ਮਨਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋ ਭੋਕ ਹੁਨ੍ਚ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਸਲਾਓ ਕੁਨੈ ਦੁ:ਖ ਲਾਗਦੈਨ॥੪॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਜਸਲਾਓ ਹਰਿ-ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਮਾ ਧਾਦ ਆਉਂਚ,

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਫੁਲਾਵੈ ॥

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਫੁਲਾਵੈ ॥

ਤਯੋ ਸਨਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚ ਰ ਉਸਕੋ ਮਨ ਕਹਿਲੈ ਡਗਮਗ ਹੁੰਦੈਨ।

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਜਸਲਾਓ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਆਪਨੋ ਕ੍ਰਪਾ ਗੰਨੁਹੁਨ੍ਹ,

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਮਨ ਤਯੋ ਸੇਵਕ ਕੋਸੰਗ ਡਰਾਤਨ ਸਕਛ?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਜਸਤੋ ਈਸ਼ਵਰ ਚਨ੍, ਤਪਸਤੈ ਨੈ ਉਸਲੇ ਦੇਖਦਛ।

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਈਸ਼ਵਰ ਸਵਯੰ ਉਹਾਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿਮਾ ਸੰਲਗ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਮੈਲੇ ਧੇਰੈ ਪਟਕ ਸੋਚੇਕੋ ਚੁ ਰ ਨਿਰਯੋਗ ਗਰੇਕੋ ਚੁ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਹਾਮੀਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਬੁਝੇਕਾ ਚੈ।

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥

ਜਬ ਮ ਦੇਖੁ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੈ ਹੁਨ੍।

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੁਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਹੀ ਅਧਿਕਮਾ ਸੂਖਮ ਤਥਾ ਅਧਿਕਮਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ ॥੫॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਨ ਕੇਹੀ ਜਨਮਨੁਚ, ਨ ਕੇਹੀ ਮਰਦਨੁਚ।

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਭਗਵਾਨੁਲੇ ਆਪਨੋ ਲੀਲਾ ਅਧਿਕ ਗਨੁਹੁਨੁਚ।

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਜਨਮ-ਮਰਣ, ਗੋਚਰ(ਦ੍ਰਿਸ਼ਯ) ਤਥਾ ਅਗੋਚਰ(ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਯ)-"

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਧੀ ਸਾਰਾ ਜਗਤੁਲਾਇ ਉਨਲੇ ਆਪਨੋ ਆਜ਼ਾਕਾਰੀ ਬਨਾਏਕਾ ਚਨੁ।

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਉਹੀ ਸਭੈ ਅਧਿਕਲੇ ਗਦਾ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ। ਉਹੀ ਸਵਯੰ ਸਭੈ (ਜੀਵ-ਜਨਤੁਹਰੂ) ਮਾ ਉਪਸਥਿਤ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ।

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਧੇਰੈ ਚਾਲਹਰੂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹੀਲੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿਲਾਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਨੁਹੁਨੁਚ ਰ ਨਸ਼ਟ ਗਨੁਹੁਨੁਚ।

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਤਰ ਅਨੰਤ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਕੁਰਾ ਨਸ਼ਟ ਗਨੁਹੁਨੁਚ।

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਉਹੀਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡਲਾਇ ਸਮਰਥਨ ਗਰਿਹਨੁਭਏਕੋ ਚ।

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਅਵਤ੍ਰਯ ਰ ਮੇਦਭਾਵਰਹਿਤ ਚ।

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਿ ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਨਾਮਜਪ ਕੁਨੈ ਪੁਰੁਖਲੇ ਗਞ ਮਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਨਾਮਜਪ ਗਞ॥੬॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੂਲਾਇ ਜਾਨਦਛਨ੍, ਤਿਨੀਹਰੂ ਮਹਿਮਾਮਧ ਹੁਨ੍ਦਛਨ੍।

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਉਹਾਕੋ ਮਨ੍ਤ (ਉਪਦੇਸ਼) ਲੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਲਾਇ ਬਚਾਉਂਦਛ।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾ ਸੇਵਕਹਰੂਲੇ ਸਭੈਕੋ ਮਲਾਇ ਗਞਨ੍।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੂਕਾ ਸੇਵਕਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਲੇ ਦੁ:ਖਕਏਲਾਇ ਬਿਸੰਦਛ।

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦਯਾਲੁ ਪਰਮਪ੍ਰਭੂਲੇ ਤਿਨੀਹਰੂਲਾਇ ਉਹਾਸੰਗ ਜੋਡਨੁਹੁਨ੍ਦਛ।

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਵਚਨਕੋ ਜਪ ਗਨਲਿ ਓ ਕ੍ਰਤੰਜ ਬਨ੍ਦਛ।

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

उन की सेवा सोई लागै ॥

उहाँ मात्र आपनो सेवामा हुन पाउनु भाग्यमानी देखिन्छ,

जिस नै कृपा करहि बडभागै ॥

जिस नो कृपा करहि बडभागै ॥

जसलाई परमेश्वरले कृपा गर्नुहुन्छ।

नाम जपत पावहि बिस्राम ॥

नामु जपत पावहि बिस्राम ॥

भगवानको नामजप गर्नेलाई सुख मिल्छ।

नानक तिन पुरख कउ उतम करि मानु ॥७॥

नानक तिन पुरख कउ उतम करि मानु ॥७॥

हे नानक! ती मानिसहरूलाई महान् सम्झनुहोस् ॥ ७ ॥

जे किछु करै सु पूछ कै रंगि ॥

जो किछु करै सु प्रभ कै रंगि ॥

उसले जे-जे गर्छ, त्यो परमप्रभुको आज्ञामा गर्छ।

सदा सदा बसै हरि संगि ॥

सदा सदा बसै हरि संगि ॥

उहाँ सधैंभरि परमप्रभुसित रहनुहुन्छ।

सहज सुभाइ होवै सो होइ ॥

सहज सुभाइ होवै सो होइ ॥

जे सुकै होस्, त्यो स्वाभाविक स्वभाव हो।

करहैगारु पढावै सोइ ॥

करणैहारु पछाणै सोइ ॥

उसले सृष्टिकर्ता परमप्रभुलाई चिन्दछ।

पूछ का कीआ जन मीठ लगाना ॥

प्रभ का कीआ जन मीठ लगाना ॥

परमप्रभुका कामहरू उहाँका सेवकहरूका लागि मिठा छन्।

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥

ईश्वर जस्तो हुनुहुन्छ, उहाँलाई उस्तै देखिन्छ।

जिस ते उपजे तिसु माहि समाये ॥

जिस ते उपजे तिसु माहि समाए ॥

त्यो त्यसैमा मिल्दछ, जसबाट ऊ उत्पन्न भएको थियो।

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੁ ਬਨਿ ਆਏ ॥

ओइ सुख निधान उनहू बनि आए ॥

उनी खुशीको भण्डार हुन्। यो प्रतिष्ठा उनलाई मात्र सुहाउँछ।

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥

आपस कउ आपि दीनो मानु ॥

आफ्नो सेवकलाई प्रभु आफैले नै सोभा प्रदान गर्नुहुन्छ।

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

नानक प्रभ जनु एको जानु ॥੮॥੧੪॥

हे नानक! परमप्रभु र उहाँका सेवक एउटै हुनुहुन्छ भनेर बुझ्नुहोस्॥੮॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥

सलोकु ॥

श्लोक।

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

सरब कला भरपूर प्रभ बिरथा जाननहार ॥

परमप्रभु सर्वव्यापी हुनुहुन्छ र हाम्रा दुःखहरू जान्नुहुन्छ।

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

जा कै सिमरनि उधरीऐ नानक तिसु बलिहार ॥੧॥

हे नानक! म उसलाई बलि चढाउँछु जसलाई मानिसले सिमरन गरेर बचाउँदछ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥

ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥

ਜਗਤਪਾਲਕ ਗੋਪਾਲਲੇ ਟੁਟੇਕਾਲਾਝੇ ਜੋੜਨੇ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਤਹਾਓਂ ਆਫੈਲੇ ਸਭੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰਕੋ ਪਾਲਨਪੋਥਣ ਗੁਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ।

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਸਭੈਕੋ ਖਿਆਲ ਰਾਖੁਹੁਨ੍ਹ,

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਕੋਹੀ ਪਨਿ ਰਿਤੋ ਹਾਤ ਫਰਕੈਦੈਨ੍ਹ।

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਜਹਿਲੇ ਪਨਿ ਭਗਵਾਨਕੋ ਜਪ ਗੁਨ੍ਹਹੋਸ੍ਹ।

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਅਨੰਤ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ ਸਭੈ ਆਫੈ ਹੁਨ੍ਹਹੁਨ੍ਹ।

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਆਫੈਲੇ ਗਰੇਰ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਹੁਨ ਸਕਦੈਨ,

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥

ਤਸਲੇ ਸਯੋਂ ਪਟਕ ਝੁਛਾ ਗਰੇ ਪਨਿ।

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਤਪਸਭਾਹੇਕ, ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਤਪਾਏਂਕੋ ਕਾਮਕੋ ਚੈਨ।

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਨਲਿ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨ੍ਹ ॥੧॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

ਧਰਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੈਰੈ ਸੁੰਦਰ ਚ ਭਨੇ, ਧਸਲੇ ਸਵਚਾਲਿਤ ਰੂਪਮਾ ਅਰੂਲਾਏ ਮੋਹਿਤ ਗਏਂਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਜਯੋਤਿ ਸਭੈ ਸ਼ਰੀਰਮਾ ਸੁੰਦਰ ਚ।

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥

ਧਨੀ ਭਏਕੋਮਾ ਮਾਨਿਸਲੇ ਕਸਤੋ ਧਮਨੁ ਗਨ ਸਕਛ,

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਜਬ ਸਭੈ ਪੈਸਾ ਉਸਲਾਏ ਦਿਝਨ੍ਹ।

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥

ਧਰਿ ਕੁਨੈ ਮਾਨਿਸਲੇ ਆਫ਼ਲਾਏ ਮਹਾਨ੍ ਸ਼੍ਰੀਰੀਰ ਭਨ੍ਹ ਭਨੇ,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕੋ ਕਲਾ (ਸ਼ਕਤਿ) ਬਿਨਾ ਉਸਲੇ ਕਸਰੀ ਪ੍ਰਧਾਸ ਗਨ ਸਕਛ?

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਧਰਿ ਕੁਨੈ ਪੁਰੁਖ ਦਾਤਾ ਬਨ੍ਹ ਭਨੇ

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਤਬ ਪਰਮੇਸ਼ਰਲੇ ਸੋਚੁਹੁਨ੍ਹ ਕਿ ਤਹਾ ਮੂਰਖ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਤਨਕੋ ਅਹੰਕੋ ਰੋਗ ਹਟ੍ਹਦੁ,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੂੰ ਮਾਨਿਸ ਸਥੈਂ ਸੁਖ ਰਹਿਨ੍ਹ ॥੨॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ਜਸਤੋ ਮੰਦਿਰਲਾਇ ਏਤਾ ਸ੍ਰਾਮ (ਖਾਭੋ)ਲੇ ਸਹਾਰਾ ਦਿਨ੍ਹ,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

ਤ੍ਵਸਰੀ ਨੈ ਗੁਰੁਕੋ ਵਚਨਲੇ ਮਨਲਾਇ ਸਮਰਥਨ ਗਏ।

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ਜਬ ਫੁੱਲਾਮਾ ਰਾਖਿਏਕੋ ਫੁੱਲਾ ਪਾਰ ਹੁਨ੍ਹ,

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਤ੍ਵਸਰੀ ਨੈ ਗੁਰੁਕੋ ਪਾਤਮਾ ਟਾਂਸੇਰ ਜੀਵਲੇ ਭਾਵਸਾਗਰ ਪਾਰ ਗਏ।

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਜਸਰੀ ਦਿਪਕਲੇ ਅੰਧਾਰੋਲਾਇ ਉਯਾਲੋ ਪਾਰਿਦਿਨ੍ਹ,

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਤਪਸਰੀ ਨੈ ਗੁਰੁਲਾਇ ਦੇਖੇਰ ਮਨ ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਜਸਤੋ ਮਾਨਿਸਲੇ ਠੁਲੇ ਜੰਗਲਮਾ ਭਾਟੋ ਭੇਟਾਉਂਓ,

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਤਪਸਰੀ ਨੈ ਸਭਾਵਮਾ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਮਾਨਿਸਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਜਯੋਤਿ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁਨ੍ਹ।

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਪੂਰਿ ॥

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਪੂਰਿ ॥

ਮ ਤੀ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣਕੋ ਧੁਲੋ ਮਾਗੁ।

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥

ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ਨਾਨਕਕਾ ਇੱਛਾਹਰੂ ਪੁਰਾ ਗੰਨ੍ਹੋਸ੍॥੩॥

ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ਹੇ ਮੁਰਖ ਮਨ! ਕਿਨ ਵਿਲਾਪ ਗੰਦਓ!

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਤਿਮੀਲੇ ਆਪਨੋ ਅਥਿਲੋ ਜਨਮਕਾ ਕਰਮਹਰੂਦੁਆਰਾ ਲੇਖਿਏਕਾ ਸਭੈ ਕੁਰਾਹਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੰਨ੍ਹੋ।

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੁ:ਖ ਰ ਸੁਖਕਾ ਦਾਤਾ ਈਸ਼ਵਰ ਹੁਨ੍ਹੁਨ੍ਹ।

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਅਰੂ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਓਡੇਰ ਤਿਮੀ ਤਹਾਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰ।

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਜੀ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਝੈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਜੇ-ਜੇ ਗਰੁਹੁਨ੍ਹ, ਟਪਸਲਾਝੈ ਆਨੰਦਕੀ ਰੂਪਮਾ ਲਿਓ।

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨੁ ॥

ਹੇ ਮੂਰਖ! ਤਿਮੀ ਕਿਨ ਭਟਕਿਰਹੁਨ੍ਹੈ।

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ ॥

ਕੁਨ ਚਾਹਿੰ ਚੀਜ਼ ਤਿਮੀ ਸਾਥਮਾ ਆਈ ਹੋ।

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥

ਹੇ ਲੋਭੀ ਮਾਨ੍ਹੇ! ਕੇ ਤਿਮੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਏਕਵਰਚ ਭੋਗ ਗਰਮਾ ਮਸਤ ਭੜਹੇਕਾ ਚੈ?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਤਿਮੀ ਮਨਮਾ ਰਾਮਕੀ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਗਰ।

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਮੀ, ਤਪਾਝੈ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਆਪਨੀ ਧਾਮ (ਪ੍ਰਮੋਦਵਨ) ਮਾ ਜਾਨੁਹੁਨੇਚ ॥੪॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

"ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਰਾਮ ਨਾਮਕੀ ਧਨ, ਜੁਨ ਤਿਮੀ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰ ਆਈ ਚੈ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਤੁਨੀ ਰਾਮਕੀ ਰੂਪਮਾ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੀ ਘਰਮਾ ਭੇਟ੍ਹਨ।

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥

ਆਪਨੀ ਅਭਿਮਾਨਲਾਝੈ ਟਾਗ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮ ਤੋਲੇਰ ਮਨਲੇ ਕਿਨ।

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਗ੍ਰਹਮਾ ਹਿੰਦੁਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਨਾਮਕੋ ਧਨਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰ ਧਿਆਨਕਾ ਸਾਥ
ਧਾਰਣ ਗਰੁਹੋਸ੍।

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਮਾਧਾਕਾ ਅਨ੍ਯ ਜੰਜਾਲਹਰੂ ਲਾਗੁਹੋਸ੍।

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਸਭੈਲੇ ਤਿਮੀਲਾਇ ਧਨ੍ਯ! ਧਨ੍ਯ! ਮਨ੍ਲਾਨ੍।

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਤੀ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਤਿਮ੍ਰੋ ਅਨੁਹਾਰ ਚਮ੍ਕਿਲੋ ਹੁਨੇਛ।

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਯੋ ਵ੍ਯਵਸਾਯ ਕੇਵਲ ਏਕ ਦੁਰ੍ਲਭ ਵ੍ਯਾਪਾਰੀਦੁਵਾਰਾ ਨੈ ਗਰਿਨ੍ਛ।

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਮ ਸਥੈਂ ਯਸ੍ਤੋ ਵ੍ਯਾਪਾਰੀਕੋ ਲਾਗਿ ਆਂਧੈਲਾਇ ਬਲਿਦਾਨ ਗਰ੍ਦਛੁ॥੫॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਉ ॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਉ ॥

ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣ ਧੋਏਰ ਪਿਛ।

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਸਨ੍ਤਹਰੂਲਾਇ ਆਪਨੋ ਆਤਮਾ ਪਨਿ ਅਰਪਣੁ ਗਰ।"

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣਕੋ ਧੂਲੋਲੇ ਨੁਹਾਤਨੁਹੋਸ੍।

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਸਾਧੁਪ੍ਰਤਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੁਨ ਪਦ੍ਦਯ।

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸੇਵਾ ਸੌਭਾਗਯਲੇ ਨੈ ਪਾਝ੍ਦਯ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸਭ੍ਰਾਤਿਮਾ ਗਰਿ ਭਜਨਕਾ ਗੁਣਗਾਨੁ ਗਰਨੁ ਪਦ੍ਦਯ।

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥

ਸਾਧੁਲੇ ਅਨੇਕ ਵਿਘਨਹਰੂਭਾਟ ਮਾਨਿਸਲਾਇ ਰਖਾ ਗਰਦਯਨ੍।

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਜਸਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਰਦਯ, ਓ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਚਾਖਦਯ।

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਜਸਲੇ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸਮਰਥਨੁ ਲਿਏਕਾ ਯਨ੍ ਰ ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਫੋਕਾਮਾ ਫਲੇਕਾ ਯਨ੍,

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤਸਲੇ ਸਬੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗਰਦਯ ॥੬॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀਲਾਇ ਪਨਿ ਜੀਵਿਤ ਪਾਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਉਹਾਲੇ ਭੋਕਾਹਰੂਲਾਇ ਭੋਜਨ ਪਨਿ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਖਜਾਨਾਹਰੂ ਉਹਾਕੋ ਵੇਖਿਮਾ ਚਨ੍।

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਤਰ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਆਪਨੋ ਅਧਿਲੋ ਜਨਮਕੋ ਕਰਮਕੋ ਫਲ ਭੋਗ੍ਚਨ੍।

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਧਰਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਹੋ ਰ ਉਹਾ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਗਰਨ ਸਕਸਮ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਉਹਾਭਾਵੇਕ ਅਰੂ ਕੋਹੀ ਨ ਥਿਯੋ ਰ ਨ ਹੁਨੇਚ।

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ! ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਭੈਭਰਿ ਉਹਾਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ਯੋ ਜੀਵਨ-ਆਚਰਣ ਸਭੈਭੰਦਾ ਉਚ ਤਥਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲਾਓਂ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਰੇਰ ਆਪਨੋ ਨਾਮ ਦਿਨੁਭਏਕੋ ਚ,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹ ॥੭॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਜਸਕੋ ਗੁਰੁਮਾਥਿ ਆਸਥਾ ਹੁਨ੍ਹ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤਯੋ ਮਾਨਿਸਲੇ ਹਰਿ-ਪ੍ਰਭੁਲਾਓਂ ਸਮਰਣ ਗਰਨ ਖਾਲ੍ਹ।

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਤੁਨੀ ਤੀਨੈ ਲੋਕਮਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਭਕਤ ਬਨ੍ਹਨ੍ਹ।

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਏਕ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ਤਸਕੋ ਕਰਮ ਸਤ੍ਯ ਚ ਰ ਜੀਵਨ-ਮਰਯਾਦਾ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਚ।

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

ਤਸਕੋ ਮਨਮਾ ਸਤ੍ਯ ਚ ਰ ਤਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮੁਖਲੇ ਸਤ੍ਯ ਬੋਲ੍ਹ।

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਤਹਾਓਂਕੋ ਦਰਸਨ ਸਤ੍ਯ ਚ ਰ ਤਹਾਓਂਕੋ ਰੂਪ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਚ।

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਉਹਾਲੇ ਸਤ੍ਯ ਭਾਂਡਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਸਤ੍ਯ ਫੈਲਾਤਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਓ ਸਤ੍ਯ ਠਾਨ੍ਚ,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ਤਯੋ ਮਾਨਿਸ ਸਤ੍ਯਮਾ ਲੀਨ ਹੁਨ੍ਚ॥੮॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

੨ਲੋਕ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਕੁਨੈ ਰੂਪੁ ਵਾ ਚਿਨ੍ਹ ਅਥਵਾ ਰਛਾ ਹੁੰਦੈ। ਉਹਾ ਮਾਯਾਕਾ ਤੀਨ ਗੁਣਭੰਦਾ ਮਾਥਿ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਂਫੈਲੇ ਤ੍ਯਸ ਮਾਨਿਸਲਾਓ ਕ੍ਯਾਕ੍ਯਾ ਗਨੁਹੁਨ੍ਚ ਜਸਮਾਥਿ ਉਹਾ ਸ੍ਵਯੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

(ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ!) ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਭੁਲਾਓ ਯਾਦ ਗਰ।

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

ਰ ਮਾਨਿਸਕੋ ਪ੍ਰੇਮ (ਲਗਾਵ) ਟਿਆਗੁਹੋਸ੍।

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

ਤ੍ਯੋਮਨ੍ਦਾ ਮਾਥਿ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਚੈਨ।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਤੀ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰ ਸਬੈ ਜੀਵ-ਜਨ੍ਤੁਹਰੂਮਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

ਤਹਾੱਲੇ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਆੱਧੈ ਦੇਖੇ ਰ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਆੱਧੈ ਜਾਨੇ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ ਅਤ੍ਯਨ੍ਤ ਗੰਭੀਰ, ਗਹਿਰੋ ਰ ਜ਼ਾਨੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਤਨੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਰ ਗੋਬਿਨ੍ਦ ਹੁਨ੍।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕ੍ਰੁਪਾਕੋ ਮਭਡਾਰ ਅਤ੍ਯਨ੍ਤ ਦਯਾਲੁ ਰ ਕ੍ਸ਼ਮਾਸ਼ੀਲ ਚਨ੍।

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਹੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ! ਤਿਮ੍ਰਾ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਪਾਤਮਾ ਨਤਮਸ੍ਤਕ ਹੁਨ ਪਾਊਂ

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕਕੋ ਮਨਮਾ ਧਹੀ ਅਮਿਲਾਸਾ ਚ॥੧॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ ਝੱਛਾਹਰੂ ਪੂਰਾ ਗਰੇਂ ਰ ਝਾਰਨ ਦਿਨ ਯੋਗਯ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

ਜੇ ਪਨਿ ਈਸ਼ਵਰਲੇ ਆਪਨੋ ਹਾਤਲੇ ਲੇਖਿਦਿਨੁਭਏਕੋ ਚ, ਟਪਹੀ ਨੈ ਹੁਨ੍ਚ।

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

ਤਹਾੱਲੇ ਆੱਖਾ ਝਿਮਕਯਾਤੁੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡਕੋ ਸ੍ਰਿਣਿ ਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਗਰੁੰਹੁਨ੍ਚ। ਤਸਕੋ ਭਿਜਨਤਾ ਅਰੂ ਕਸੈਲਾਝਿ ਥਾਹਾ ਚੈਨ।

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ਤਹਾੱ ਪ੍ਰਸਤ੍ਰਤਾਕੋ ਏਕ ਰੂਪ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਤਹਾੱਕੋ ਮਨਦਿਰਮਾ ਸਥੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁਨ੍ਚ।

ਸਰਬ ਬੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

ਮੈਲੇ ਸੁਨੇਕੋ ਚੁ ਕਿ ਸਮਸਤ ਪਦਾਰਥ ਤਨਕੋ ਘਰਮਾ ਪਾਝੁਨ੍ਚ।

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ਤਹਾੱ ਰਾਜਾਹਰੂਮਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਤਥਾ ਯੋਗੀਹਰੂਮਾ ਮਹਾਯੋਗੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

ਤਹਾੱ ਤਪਸਵੀਹਰੂਮਾਝ ਮਹਾਨ੍ ਤਪਸਵੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਘਰਧਨੀਹਰੂਮਾਝ ਗ੍ਰਹਸਥ ਪਨਿ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਤੀ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਧਿਆਨ ਗਨਲਿ ਭਕਤਹਰੂਲੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਅੰਤ ਕਸੈਲੇ ਪਾਏਕੋ ਚੈਨ ॥੨॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਭੂਕੋ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ-ਰੂਪੀ) ਲੀਲਾਕੋ ਕੁਨੈ ਅੰਤ ਚੈਨ,

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਉਨਲਾਏ ਖੋਜੇਰ ਦੇਵਤਾਹਰੂ ਪਾਠਿ ਥਾਕਿਸਕੇਕਾ ਚਨ੍।

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥

ਤਪਾਏਕੋ ਚੋਰਾਲਾਏ ਆਪਨੋ ਬੁਭਾਕੋ ਜਨਮਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਕੇ ਥਾਹਾ ਚ?

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਈਸ਼ਵਰਲੇ ਆਪਨੋ ਧਾਗੋਮਾ ਬੁਨੇਕਾ ਚਨ੍।

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਜਸਲਾਏ ਪ੍ਰਭੂਲੇ ਬੁਢਿ, ਜ਼ਾਨ ਰ ਧਿਆਨ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਉਹਾਂਕਾ ਸੇਵਕਹਰੂ ਰ ਸੇਵਕਹਰੂ ਉਹਾਂਮਾ ਮਨਨ ਗਰਿਹਨ੍ਹਨ੍।

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਜਸਲਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮਾਧਾਕਾ ਤੀਨ ਗੁਣਹਰੂਮਾ ਵਿਚਰਣ ਗਨ੍ਹੁਹੁਨ੍ਹ,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਉਹਾਂ ਜਨਮਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਮਰਨੁਹੁਨ੍ਹ ਰ ਆਨੰਦੋਲਨਕੋ ਚਕਰਮਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਸਭੈ ਅਗਲੋ-ਹੋਚੋ ਉਹਾਕਾ ਸਥਾਨਹਰੂ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸਰੀ ਉਹਾਲੇ ਬੁਝਿ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਤਸਰੀ ਨੈ ਉਹਾ ਸਮਝਾਕੋ ਪਾਣੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ॥੩॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਧੇਰੈ ਰੂਪਹਰੂ ਰ ਧੇਰੈ ਰਤ੍ਨਹਰੂ ਚਨ੍ਹ।

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਧੇਰੈ ਪਹਿਰਨ ਲਗਾਏਕਾ ਉਨੀ ਅਹਿਲੇ ਪਨਿ ਉਸੈ ਚਨ੍ਹ।

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਉਹਾਲੇ ਆਪਨੋ ਸ੍ਰਿਲਾਇ ਵਿਭਿਨ੍ਨ ਤਰਿਕਾਮਾ ਫੈਲਾਉਨੁਭਏਕੋ ਚ।

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਅਨੰਤ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਏਕ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ,

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਏਕੈਚਿਨਮਾ ਉਨਲੇ ਵਿਭਿਨ੍ਨ ਖੇਲਹਰੂ ਸਿਰ੍ਜਨਾ ਗਰਦਚਨ੍ਹ।

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਸਿੱਖ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਲੇ ਸਭੈ ਠਾਉਹਰੂਮਾ ਸ਼ਾਸਨ ਗਰਿਹਨੁਭਏਕੋ ਚ।

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਉਹਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਣਡਲਾਇ ਧੇਰੈ ਤਰਿਕਾਮਾ ਸ੍ਰਿ ਗਨੁਭਯੋ।

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਤਨਲੇ ਆਪਨੈ ਮੂਲ੍ਯਾਙ੍ਗਨ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਸਭੈ ਹ੍ਰਦਯਹਰੂ ਤਹਾਕਾ ਹੁਨ੍ ਰ ਸਭੈ ਸਥਾਨਹਰੂ ਤਹਾਕਾ ਹੁਨ੍।

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਰੇਰ ਜਿਉਂਦਲੁ॥੪॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ईश्वरਕੋ ਨਾਮਲੇ ਸਭੈ ਜੀਵ-ਜਨ੍ਤੁਹਰੂਲਾई ਸਹਾਰਾ ਦਿਏਕੋ ਚ।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਪ੍ਰਥ੍ਵੀਕਾ ਖਣਡਹਰੂ ਰ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਣਡ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਨਾਮਦੁਆਰਾ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਿਤ ਚਨ੍।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ईश्वरਕੋ ਨਾਮਲੇ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿ, ਵੇਦ ਰ ਪੁਰਾਣਲਾई ਸਮਰ੍ਥਨ ਗਰੇਕੋ ਚ।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਨਾਮਕੋ ਸਹਾਯਤਾਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲੇ ਜ਼ਾਨ ਰ ਧ੍ਯਾਨਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੁਨ੍ਚਨ੍।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਆਕਾਸ਼ ਰ ਪਾਤਾਲਕੋ ਸਹਾਰਾ ਹੋ।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਸਭੈ ਸ਼ਰੀਰਹਰੂਕੋ ਸਹਾਰਾ ਹੋ।

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਧੀ ਤੀਨਵਟੈ ਭਵਨ ਰ ਚੌਧ ਲੋਕ ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮਮਾ ਟਿਕੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਮਾਨਿਸਲੇ ਨਾਮਸੰਗ ਸੰਗਤ ਗਰੇਰ ਰ ਕਾਨਲੇ ਸੁਨੇਰ ਰੇਖਾ ਪਾਰ ਗਰੇਕੋ ਚ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਜਸਮਾਥਿ ਪਰਮਪ੍ਰਭੂਕੋ ਕ੍ਰਪਾ ਹੁਨ੍ਚ ਰ ਉਹਾਂਕੋ ਨਾਮਮਾ ਵਿਲੀਨ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ,

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੂੰ ਵਿਅਕਤਿ ਚੌਥੇ ਸਥਾਨਮਾ ਪੁਗ੍ਢ ਰ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੰਚ॥੫॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਜੁਨ ਭਗਵਾਨਕੋ ਰੂਪੁ ਸਤ੍ਯ ਚ, ਉਨਕੋ ਨਿਵਾਸੁ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਚ।

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਕੇਵਲ ਤੀ ਸਦ੍ਪੁਰੁਖੁ ਨੈ ਪ੍ਰਮੁਖੁ ਹੁਨ੍।

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਤੀ ਜਸਕੋ ਕਰਮ ਅਨੰਤ ਚ ਰ ਜਸਕੋ ਵਚਨਹਰੂ ਸਤ੍ਯ ਚਨ੍, ਉਹਾਂ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪੁ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੁ ਸਭੈਮਾ
ਵਿਆਪਕੁ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਉਹਾँਕਾ ਕਰਮਹਰੂ ਸਤ੍ਯ ਚਨ੍ ਰ ਉਹਾँਕੋ ਸ੍ਰਿਣਿ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਚ।

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਧਸਕੋ ਮੂਲ ਸਤ੍ਯ ਹੋ ਰ ਧਸਬਾਟ ਨਿਸਕਨੇ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੋ।

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਉਹਾँਕਾ ਕਾਮਹਰੂ ਸਾँਚੋ ਰ ਪਵਿਤ੍ਰਭਨ੍ਦਾ ਪਨਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਨ੍।

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਲੇ ਜਸਲਾਓ ਪਨਿ ਵ੍ਯਾਖ੍ਯਾ ਗਰ੍ਨੁਹੁਨ੍ਚ, ਉਸਲਾਓ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਰਾਮ੍ਰੋ ਲਾਗ੍ਛ।

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੋ ਸਾँਚੋ ਨਾਮਲੇ ਨੈ ਆਨਨ੍ਦ ਦਿਨ੍ਚ।

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! (ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ) ਧੋ ਸਾँਚੋ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸ ਗੁਰੁਬਾਟ ਪਾਝਨ੍ਚ॥੬॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਤ੍ਯ ਵਚਨ ਹੋ।

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਤੀ ਮਾਨਿਸਹਰੂ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍, ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਸਤ੍ਯ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਗਛੈ।

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਧਦਿ ਕੁਨੈ ਮਾਨਿਸਲੇ ਸਤ੍ਯਲਾਓ ਬੁਝੁਨ੍ਚ ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਗਛੈ ਭਨੇ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਤਬ ਨਾਮ ਜਪਨਾਲੇ ਧਸਕੋ ਗਤਿ ਬਛਾਉਂਓ।

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਵਯੰ ਸਤ੍ਵਸ੍ਵਰੂਪ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਰ ਉਹਾਕਾ ਸਭੈ ਕਾਰ੍ਧ ਸਤ੍ਧ ਚਨ੍।

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਉਨੀ ਅਐਲਾਇ ਆਪਨੈ ਅਨੁਮਾਨ ਰ ਅਵਸਥਾ ਥਾਹਾ ਚ।

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਗਾਰੁ ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਗਾਰੁ ॥

ਜਸਕੋ ਧੋ ਸ੍ਰਿਣਿ ਹੋ, ਉਹਾ ਨੈ ਉਹਾਕੋ ਸ੍ਰਿਣਿਕਰ੍ਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਧਸ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਣਡਕੋ ਰਕ੍ਸ਼ਕਕੋ ਰੂਪਮਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਬਾਹੇਕ ਅਰੂ ਕਸੈਲਾਇ ਨਸੋਚੁਹੋਸ੍।

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

ਸ੍ਰਿਣਿਕਰ੍ਤਾਕੋ ਵਿਸਤਾਰਲਾਇ ਉਸਲੇ ਸ੍ਰਿਣਿ ਗਰੇਕੋ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਚਿਨ੍ਰ ਸਕਦੈਨ।

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਕੁਰਾਲੇ ਉਸਲਾਇ ਲੋਭ੍ਧਾਉਂਓ, ਧ੍ਧੋ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹ॥੭॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕਾ ਅਦ੍ਭੁਤ, ਆਸ਼੍ਵਰ੍ਧਜਨਕ ਚਮਤਕਾਰਹਰੂ ਦੇਖੇਰ ਮ ਚਕਕ ਪਠ੍ਠੁ।

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸੁਖ ॥

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸੁਖ ॥

ਜਸਲੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਬੁਝਦੁ, ਉਸਲੇ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੁ।

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਸੇਵਕਹਰੂ ਉਹਾਕੋ ਪ੍ਰੇਮਮਾ ਲੀਨ ਹੁਨੁ।

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਸਿਖਾਧਾਰਾ ਉਸਲੇ (ਨਾਮ) ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੁ।

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

ਉਹਾ ਦਾਤਾ ਰ ਦੁ:ਖਕੋ ਉਪਚਾਰਕ ਹੁਨੁ।

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

ਤਿਨੀਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਮਾ, ਸੰਸਾਰਲਾਇ ਕਲਿਆਣ ਹੁਨੁ।

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਯਸਤਾ ਸੇਵਕਹਰੂਕੋ ਸੇਵਕ ਭਾਗਯਮਾਨੀ ਹੁਨੁ।

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਉਹਾਕੋ ਸੇਵਕਕੋ ਸਭ੍ਰਮਤਮਾ, ਮਾਨਿਸਕੋ ਮਨੋਵ੍ਰਤਿ ਏਤੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਸਿਤ ਜੋਡਿਏਕੋ ਹੁਨੁ।

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਦਾਸਲੇ ਉਹਾਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਾਨ ਗਛੈ ਰ ਉਹਾਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਛੈ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਉਸਲਾਇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੁ ॥੮॥੧੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

੨ਲੋਕ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ ਸ੍ਰੀ ਹੁਨੁਮੰਦਾ ਪਹਿਲੇ ਪਨਿ ਸਾँਚੋ ਹੁਨੁਹੁੰਘੋ, ਯੁਗਕੋ ਸੁਰੁਮਾ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨੁਹੁੰਘੋ।

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਭ ਧੋ ਵਰ੍ਤਮਾਨਮਾ ਅਵਸ੍ਥਿਤ ਚ। ਹੈ ਨਾਨਕ! ਭਵਿੱਥਮਾ ਪਨਿ ਤ੍ਯੋ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਭਗਵਾਨ੍ ਅਸ੍ਤਿਤ੍ਵਮਾ ਰਹਨੇਚ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅ਷ਟਪਦੀ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕਾ ਚਰਣਹਰੁ ਸਤ੍ਯ ਚਨ੍, ਰ ਸਤ੍ਯ ਤ੍ਯੋ ਹੋ ਜਸਲੇ ਤਹਾँਕੋ ਚਰਣ-ਸਪ੍ਰਸ਼ ਗਰਦੰਚ।

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

ਤਹਾँਕੋ ਪੂਜਾ ਸਤ੍ਯ ਹੋ ਰ ਤਹਾँਕੋ ਪੂਜਾ ਗਨੇਂ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੋ।

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ਤਹਾँਕਾ ਦਰ੍ਸ਼ਨਹਰੁ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍ ਰ ਦੂਰਦਰ੍ਸ਼ੀ ਪਨਿ ਸਤ੍ਯ ਹੁਨ੍।

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ਤਹਾँਕੋ ਨਾਮ ਸਤ੍ਯ ਹੋ ਰ ਤਹਾँ ਸਤ੍ਯ ਪਨਿ ਹੁਨੁਹੁੰਘ ਜਸਲੇ ਧ੍ਯਮਾ ਮਨਨ ਗਰ੍ਹੁੰਘ।

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਮ ਧਾਰੀ ॥

ਉਹਾँ ਸਵਧੰ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ, ਸਤ੍ਯ ਉਹਾँਲੇ ਸਮਰਥਨ ਗਰੁੰਮਏਕੋ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਹੋ।

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਉਹਾँ ਅਐਮਾ ਏਕ ਗੁਣ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਧੋ ਅਐ ਗੁਣਕਾਰੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕੋ ਵਚਨ ਸਤ੍ਯ ਹੋ ਰ ਉਹਾँ ਸਾँਚੋ ਵਕਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ਜਸਲੇ ਉਹਾँਕਾ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਗਰੁੰਮਏਕੋ।

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਧੋ ਕਾਨ ਸਤ੍ਯ ਹੋ ਜਸਲੇ ਅਸਲ ਮਾਨਿਸਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾ ਸੁਨ੍ਚ।

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਮ ਹੋਇ ॥

ਜਸਲੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਲਾਇ ਬੁਝਦਛ, ਉਸਕੋ ਲਾਗਿ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਸਤ੍ਯ ਹੋ।

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਥੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਥੈਂ ਸਾँਚੋ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ॥ ੧॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਸਤ੍ਯ ਸ੍ਵਰੂਪਮਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗਰਦਛ,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਉਹਾँਲੇ ਸਭੈ ਕੁਰਾਕੋ ਜਡ ਰ ਕਰਤਾ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋ) ਬੁਝਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਸੇਕੋ ਚ,

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਉਸਕੋ ਦਿਮਾਗਮਾ ਮੌਲਿਕ ਜ਼ਾਨ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁਨ੍ਹ।

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਉਹਾँ ਡਰ ਟ੍ਰਾਗੇਰ ਨਿਰਧਿਕ ਭਏਰ ਬਾँਚੁਹੁਨ੍ਹ।

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਰ ਜਹਾँਬਾਟ ਉਹਾँ ਜਨਮਨੁਭਏਕੋ ਥਿਯੋ, ਉਸੈਮਾ ਲੀਨ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ਜਬ ਏਤਾ ਵਸਤੁ ਆਪਨੋ ਪ੍ਰਕਾਰਕੋ ਅਕੌ ਵਸਤੁਸੰਗ ਵਿਲੀਨ ਹੁਨ੍ਹ, ਟ੍ਰਿਸਲਾਈ ਟ੍ਰਿਸਭਨ੍ਦਾ ਫਰਕ ਭਨ੍ਨ
ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਕਿਤਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਯੋ ਵਿਚਾਰ ਬੁਝਦਛ।

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਨਾਰਾਯਣਲਾਈ ਭੇਟੇਕਾ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੁ ਉਹਾँਸੰਗ ਏਕ ਭਏਕਾ ਚਨ੍॥੨॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਦਾਸ ਉਹਾँਪ੍ਰਤਿ ਆਜ਼ਾਕਾਰੀ ਚ।

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

ਭਗਵਾਨਕੋ ਸੇਵਕਲੇ ਸੰਧੈ ਉਨਕੋ ਨੈ ਪੂਜਾ ਗਰਿਰਹੁਨ੍ਹ।

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ईश्वरको सेवकको मनमा आस्था हुन्छ।

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

प्रभुको सेवकका जीवन-आचरण पवित्र हुन्छ।

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥

प्रभुको सेवकलाई यो थाहा हुन्छ कि उसको स्वामी ਸੰਧੈ उसको साथमा हुन्छਨ।

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

परमेश्वरका सेवक उहाँको नामको प्रेममा बस्छन्।

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

प्रभु आपनो दासको पालन-पोषणकर्ता हुनुहुन्छ।

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

निरंकर प्रभुले आपनो सेवकको प्रतिष्ठा धारण गर्नुहुन्छ।

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥

त्यो नै सेवक हो, जसमाथि परमप्रभु दया गर्दछन्।

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

हे नानक! त्यो सेवकले परमेश्वरलाई हरेक सासले सम्झन्छ॥੩॥

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥

अपुने जन का परदा ढाकै ॥

परमेश्वरले आपनो सेवकको ओहदा धारण गर्नुहुन्छ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥

अपने सेवक की सरपर राखै ॥

तिनले पक्कै पनि आपनो नोकरको प्रतिष्ठा पाएका छन्।

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

अपने दास कउ देइ वडाई ॥

परमप्रभुले आपना दासको आदर गर्नुहुन्छ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥

अपने सेवक कउ नामु जपाई ॥

उसले आपनो नोकरलाई आपनो नाम जप लगाउँछ।

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥

अपने सेवक की आपि पति राखै ॥

आपनो सेवकको उनी आफैं लाज ढाक्दछन्।

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥

ता की गति मिति कोइ न लाखै ॥

उनको गति तथा अनुमानबारे कसैले पनि जान्दैन।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

प्रभ के सेवक कउ को न पहुचै ॥

किनै पनि व्यक्तिले प्रभुको सेवकको बरूरी गर्न सक्दैन।

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥

प्रभ के सेवक ऊच ते ऊचे ॥

ईश्वरको सेवक सर्वोच्च हुन्छ।

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਝਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਜਸਲਾਇ ਆਪਨੋ ਸੇਵਾਮਾ ਲਗਾਉਂਦਛਨ੍,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਝਾ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੂੰ ਸੇਵਕ ਦਸੈ ਦਿਸਾਹਰੂਮਾ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੁਨ੍ਹ ॥੪॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥

ਧਰਿ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਸਾਨੋ ਕਿਰਾਮਾ ਸ਼ਕਿਤਿ ਮਰਿਦਿਨੁਮਯੋ ਮਨੇ

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

ਧਸਲੇ ਲਾਖੀਂ, ਲਾਖੀਂ ਲਸਕਰਲਾਇ ਖਰਾਨੀ ਬਨਾਉਨ ਸਕਛ।

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

ਜੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਛੈਲੇ ਨਿਕਾਲਦੈਨਨ੍,

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਤਸਲਾਇ ਵਹਾਇ ਆਪਨੋ ਹਾਥ ਦਿਏਰ ਬਚਾਉਂਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਮਾਨਿਸ ਵਿਭਿਨ੍ਨ ਤਰਿਕਾਮਾ ਪ੍ਰਯਾਸ ਗਰਦਛ,

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਤਰ ਤਸਕੋ ਕਾਮ ਅਸਫਲ ਹੁਨ੍ਹ।

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬਾਹੇਕ ਅਰੂ ਕਸੈਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਮਾਰਨ ਵਾ ਬਚਾਉਨ ਸਕਦੈਨ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਬੈ ਜੀਵਜਨ੍ਤੁਹਰੂਕੋ

ਰਖਕ ਹੁਨੁਹੁन्छ।

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਹੇ ਨਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਾਣੀ, ਤਿਮੀ ਕਿਨ ਚਿੰਤਾ ਗਛੀਓ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਅਤੁਲਨੀਯ ਰ ਅਦ੍ਭੁਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਸਮਰਣ ਗਰ॥੫॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥

ਇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਜਪ ਬਾਰੰਬਾਰ ਗਨੁਪਛੈ।

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪੀਐ ॥

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪੀਐ

ਨਾਮ-ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਿਤਨਾਲੇ ਯੋ ਮਨ ਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁन्छ।

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮ-ਰਤਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ,

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਉਸਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਬਾਹੇਕ ਅਰੂ ਕਸੈਲਾਇ ਦੇਖਦੈਨ।

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਨਾਮ ਉਸਕੋ ਧਨ ਹੋ ਰ ਨਾਮ ਉਸਕੋ ਰੂਪ ਹੋ, ਉਸਕੋ ਰੰਗ ਹੋ।

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਉਨਕੋ ਨਾਮ ਉਸਕੋ ਸੁਖ ਹੋ ਰ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ ਉਸਕੋ ਸਾਥੀ ਹੋ।

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਤੀ ਪੁਰੁਸ਼ਹਰੂ ਜੋ ਨਾਮਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁन्छਨ੍,

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਧਿਨੀਹਰੂਕੋ ਆਤਮਾ ਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਮਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਸ਼ੋਧਿਤ ਹੁन्छ।

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਠਦਾ ਰ ਸੁਤਦਾ ਸਥੈਂ ਭਗਵਾਨਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗੁਰੂ ਸੇਵਕਹਰੂਕੋ ਕਾਮ ਹੋ।

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਦਿਨਰਾਤ ਆਪਨੋ ਜਿਬ੍ਰੋਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਰ।

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਧੋ ਵਰਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਆਪਨਾ ਸੇਵਕਲਾਇ ਦਿਨੁਭਏਕੋ ਹੋ।

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਉਸਲੇ ਮਨਕੋ ਉਤਸਾਹਲੇ ਭਕਿਤਿ ਗਏ

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਰ ਭੁ ਆਪਨੋ ਪ੍ਰਭੁਮਾ ਤਲੀਨ ਰਹन्छ।

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਭਗਵਾਨਕੋ ਇੱਛਾਅਨੁਸਾਰ ਕੇ ਭਝਰਹੇਕੋ ਚ ਭਨੇਰ ਤਿਨਲੇ ਖੁਸੀਸਾਥ ਜਾਨਦਛਨ੍ ਰ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਆਜ਼ਾਲਾਇ ਪਨਿ ਚਿਨ੍ਹਨ੍।

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਤਨ ਬਖਾਨਤ ॥

ਉਹਾँਕੋ ਮਹਿਮਾਕੋ ਵਰ੍ਣਨ ਕਸਲੇ ਗਰਨ ਸਕਛ?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਤ ॥

ਮਲਾਇ ਥਾਹਾ ਚੈਨ ਕਿ ਉਨਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਸਾਕੋ ਏਕ ਪਨਿ ਵਰ੍ਣਨ ਕਸਰੀ ਗਨੈ।

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੨॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

ਜੋ ਦਿਨਭਰ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਾਮੁਨੇ ਬਸ੍ਚਨ੍, ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਹਾँ ਏਕ ਪੂਰ੍ਣ ਪੁਰੁਸ਼ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।।।੭।।

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ! ਤਿਮੀ ਉਨਕੋ ਸ਼ਰਣ ਲੇਝ।

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

ਤੀ ਮਾਨਿਸਹਰੂਲਾਇ ਆਪਨੋ ਮਨ ਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਰ੍ਪਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍।

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਜੁਨ ਮਾਨਿਸਲੇ ਆਪਨੋ ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਚਿਨੇਕੋ ਛ, ਤ੍ਯੋ ਮਾਨਿਸ ਸਮਸ੍ਤ ਵਸ੍ਤੁਹਰੂ ਦਿਨੇ ਹੁਨ੍।

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ਉਨਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਤਿਮੀਲਾਇ ਸਬੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਚ।

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

ਉਨਕੋ ਦਰ੍ਸ਼ਨਦੁਆਰਾ ਸਮਸ੍ਤ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੁਨੇਛ।

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥

ਧਸਰੀ ਚਤੁਰ੍ਯਾਇ ਟ੍ਯਾਗੇਰ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਤੀ ਸੇਵਕਕੋ ਸੇਵਾਮਾ ਸਵਯਮਲਾਇ ਲਗਾਤਨੁਹੋਸ੍।

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ਤਿਸ੍ਰੋ ਆਗਮਨ ਮੇਟਿਨੇਛ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਥੈਂ ਨੈ ਤੀ ਸੇਵਕਕੋ ਚਰਣਕੋ ਪੂਜਾ ਗਰੁਹੋਸ੍॥੮॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੜਲੋਕ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਜਸਲੇ ਸਤ੍ਯਸ੍ਵਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਇ ਚਿਨੇਕੋ ਛ, ਉਸਕੋ ਨਾਮ ਸਤਗੁਰੁ ਹੋ।

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਸਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਗੁਣਸ੍ਤੁਤਿ ਗਨਾਲੇ ਉਸਕੋ ਸਿਸ਼੍ਯ ਪਨਿ ਪਾਰ ਹੁਨੇਛ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਤਗੁਰੁਲੇ ਆਪਨੋ ਸਿਸ਼੍ਯਕੋ ਪਾਲਨ-ਪੋਸ਼ਣ ਗਰਦਛਨ੍।

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਆਪਨੋ ਸੇਵਕਮਾਥਿ ਗੁਰੂਜੀ ਸੰਧੈ ਦਯਾਲੁ ਰਹਨ੍ਛਨ੍।

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੁਲੇ ਆਪਨਾ ਸਿਖਕਾ ਮਨਦਬੁਝੀਰੂਪੀ ਮੈਲਾਲਾਓ ਸਫਾ ਗਰਿਦਿਨ੍ਹਨ।

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ਦੁਆਰਾ ਉਸਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਗਰਦਿਨ੍ਹਨ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਸਤਗੁਰੁਲੇ ਆਪਨੋ ਸਿਖਕੋ ਬੰਧਨ ਕਾਟਦਿਨ੍ਹਨ।

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰੁਕਾ ਸਿਖਹਰੂ ਵਿਕ੍ਰਿਤਿਹਰੂਬਾਟ ਬਾਛਦਿਨ੍ਹਨ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਲੇ ਆਪਨੋ ਸਿਖਲਾਓ ਈਸ਼ਵਰਨਾਮ ਰੂਪੀ ਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰਦਿਨ੍ਹਨ।

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੁਕਾ ਸਿਖ ਧੇਰੈ ਭਾਗਯਸ਼ਾਲੀ ਚਨ੍ਹਨ।

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਤਗੁਰੁਲੇ ਆਪਨੋ ਸਿਖਕੋ ਇਹਸੋਕ ਤਥਾ ਪਰਲੋਕ ਸੁਧਾਰਿਦਿਨ੍ਹਨ।

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਤਗੁਰੁਲੇ ਆਪਨੋ ਸਿਖਲਾਓ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਭਿੰਨ ਰਾਖ੍ਹਨ॥੧॥

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਜੁਨ ਸੇਵਕ ਗੁਰੁਕੋ ਘਰਮਾ ਰਹਿਨ੍ਹਨ,

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਉਸਲੇ ਗੁਰੂਕੋ ਆਦੇਸ਼ਲਾਇ ਖੁਸੀਸਾਥ ਸਵੀਕਾਰ ਗਛੈ।

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਆਪਸ ਕਤ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥

ਉਸਲੇ ਆਪ੍ਰਲਾਇ ਠੁਲੋ ਬਨਾਉਂਦੈਨ।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥

ਉਸਲੇ ਸਥੈ ਆਪਨੋ ਹ੍ਵਦਯਮਾ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਕੋ ਧਿਆਨ ਗਛੈ।

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਮਨ ਸਤਗੁਰੂਲਾਇ ਬੇਛੁ,

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥

ਤਸ ਸੇਵਕਕਾ ਸਬੈ ਕਾਮ ਪੂਰਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥

ਜੁਨ ਸੇਵਕਲੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਭਾਵਮਾਲੇ ਗੁਰੂਕੋ ਸੇਵਾ ਗਰਦੁਨ੍,

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਤਿਸ ਕਤ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਉਸਲੇ ਪ੍ਰਭੂਲਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੁਨ੍।

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂਜੀ ਆਪੈਲੇ ਜਸਮਾਥਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗਰੁਨ੍ਹਨ੍,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਝੁ ॥੨॥

ਸੋ ਸੇਵਕਲੇ ਗੁਰੁਕੋ ਸਿੱਖਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਗਰਦਛਨੁ ॥੨॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਸੇਵਕਲੇ ਆਪਨੋ ਗੁਰੁਕੋ ਮਨ ਪੂਰਨ ਰੂਪਮਾ ਜਿਤਦਛ,

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਤਨਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰਕੋ ਗਤਿ ਜਾਨਦਛ।

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਤਹੀ ਹੁਨੁ, ਜਸਕੋ ਹੁਦਯਮਾ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ ਛ।

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਮ ਅਨੇਕਪਲਟ ਆਪਨੋ ਗੁਰੁਮਾਥਿ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨੁ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਦਾਰਥਲਾਝੈ ਧਨ ਤਥਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰੇ ਹੁਨੁ।

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਤਨੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋ ਰਣਮਾ ਮਘ ਰਹਨੁ।

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਭਕਤ ਬ੍ਰਹਮਮਾ ਬਸਦਛਨੁ ਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਕਤਮਾ ਬਸਦਛਨੁ।

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥

ਭਗਵਾਨੁ ਏਕੈ ਛਨੁ ਧਰਮਾ ਕੁਨੈ ਸਨਦੇਝ ਛੈਨ।

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

सहस सिआनप लइआ न जाईऐ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਜ਼ਾਰੀ ਚਤੁਰਯਾਇ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੁਲਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਨ ਸਕਿਨ,

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

नानक ऐसा गुरु बडभागी पाईऐ ॥੩॥

ਧਰਮ ਗੁਰੁ ਧੇਰੈ ਭਾਗਯਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਪਾਇਨ੍ਹ ॥੩॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

सफल दरसनु पेखत पुनीत ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਦਰਸਨ ਫਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰਨੇ ਕਿਸਿਮਕੋ ਹੁਨ੍ਹੁ ਤਥਾ ਦਰਸਨ ਮਾਤ੍ਰਲੇ ਪਨਿ ਮਨਿਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

परसत चरन गति निरमल रीति ॥

ਉਨਕੋ ਚਰਨ ਸਪ੍ਰਸ਼ ਗਨਾਲੇ ਮਾਨਿਸਕੋ ਅਵਸਥਾ ਤਥਾ ਜੀਵਨ-ਆਚਾਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

भेटत संगि राम गुन रवे ॥

ਗੁਰੁਕਾ ਸੰਗਤਿ ਗਨਾਲੇ ਮਾਨਿਸਲੇ ਰਾਮਕੋ ਗੁਣਸ੍ਤੁਤਿ ਗਰਦਯ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

पारब्रह्म की दरगह गवे ॥

ਰ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਪੁਗਦਯ।

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਖਾਨੇ ॥

सुनि करि बचन करन आघाने ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਵਚਨ ਸੁਨਾਲੇ ਕਾਨ ਤ੍ਰਪਤ ਹੁਨ੍ਹੁ ਤਥਾ

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

मनि संतोखु आतम पतीआने ॥

ਮਨਮਾ ਸਨ੍ਤੋਖ ਆਉਂਯ ਰ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਪਤ ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਰਾ ਗੁਰੁ ਅਘੋਰੀ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥

ਗੁਰੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰੁਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਅਨਕੋ ਮਨ੍ਤ੍ਰ ਸੰਧੈ ਅਟਲ ਹੁਨ੍ਹ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਅਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥

ਜਸਲਾਇ ਉਹਾਲੇ ਆਪਨੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵਧਿਲੇ ਹੇਨ੍ਹੁਨ੍ਹ, ਓ ਸਨ੍ਤ ਬਨ੍ਦਓ।

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਗੁਣ ਅਨਨ੍ਤ ਓ, ਜਸਕੋ ਮੂਲ੍ਯਾਙ੍ਗਨ ਗਨ੍ ਸਕਿਨ੍ਤ੍ਰ।

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗਦਓ, ਉਸਲਾਇ ਉਨਲੇ ਗਰੁਸਿਤ ਮਿਲਾਇ ਦਿਨ੍ਹਨ੍ਹ॥੪॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਜਿਬ੍ਰੋ ਏਤਟਾ ਓ ਤਰ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਗੁਣ ਆਨਨ੍ਤ ਓ।

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ਤੀ ਸਦਪੁਰੁ। ਪੂਰਨ ਜ਼ਾਨੀ ਓਨ੍ਹ।

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਵਚਨਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਗੁਣਸਮ੍ਮ ਪੁਸ਼੍ਤ ਸਕਦੈਨ।

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ੍ਯ, ਅਗੋਚਰ ਤਥਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਭੋਜਨਕੋ ਆਵਸ਼੍ਯਕਤਾ ਓਨ, ਵਹਾਨ੍ ਵੇਰ-ਰਹਿਤ ਤਥਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਨ੍ਹੇ ਹੁਨ੍ਹ।

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਵਹਾਓਂਕੋ ਮੂਲ੍ਯਾਙ੍ਗਨ ਗਰਨ ਸਕੇਕੋ ਚੈਨ।

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕੌਂ ਭਕਤਹਰੂਲੇ ਸੰਧੈ ਓਨਕੋ ਵਨ੍ਦਨਾ ਗਰ੍ਦਛਨ੍।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥

ਓਨਕੋ ਚਰਣ ਕਮਲਲਾਇ ਓਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਸ੍ਮਰਣ ਗਰ੍ਦਛ।

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਮ ਆਪਨੋ ਸਤਗੁਰੁਪ੍ਰਤਿ ਸੰਧੈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨ੍ਹੁ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਓਸਲੇ ਯਸ੍ਤੋ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮ-ਸ੍ਮਰਣ ਗਰ੍ਦਛ॥੫॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਯੋ ਹਰਿਰਸ ਕੁਨੈ ਵਿਰਲੈ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਹੁ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

ਜਸਲੇ ਯੋ ਅਮ੍ਰ੍ਤਲਾਇ ਪਿਓਂਦਛ, ਓ ਅਮਰ ਹੁਨੇਛ।

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥

ਤ੍ਯਸ ਮਾਨਿਸਕੋ ਕਹਿਲੇ ਪਨਿ ਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੈਨ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਭਯੰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁਨੇਛ।

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

ਆਠ ਪ੍ਰਹਰ ਉਸਲੇ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ ਲਿਞ੍ਹ ਰ

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

ਆਪਨੋ ਸੇਵਕਲਾਇ ਸਾਧੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰਦਛ।

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

ਮੋਹ-ਮਾਧਾਸੰਗ ਉਸਕੋ ਕਹਿਲੇ ਪਨਿ ਮੇਲਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦੈਨ।

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

ਉਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਬਸਾਉਂਛ।

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਅਜ਼ਾਨਤਾਰੂਪੀ ਅੰਧਾਰੋਮਾ ਉਸਕੋ ਲਾਗਿ ਨਾਮਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਦੁਖਿਧਾ, ਮੋਹ ਤਥਾ ਦੁ:ਖ ਉਦੇਖਿ ਭਾਗੇਰ ਜਾਨ੍ਹ॥੬॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਪੂਰ੍ਣ ਉਪਦੇਸ਼ਲੇ ਮਾਧਾ-ਮੋਡਕੋ ਅਗ੍ਨਿਮਾ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਹਾਲਿਦਿਏਕੋ ਛ,

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਉਤਪੰਨ ਭਾਈਕੋ ਛ ਤਥਾ ਦੁ:ਖ ਹਟੇਰ ਗਏਕੋ ਛ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

जनम मरन के मिटे अंदेसे ॥

जन्म-मरणको डर हराएको छ।

साधु के पुरन उपदेसे ॥

साधू के पुरन उपदेसे ॥

गुरुको पूर्ण उपदेशले

ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

भउ चूका निरभउ होइ बसे ॥

डर हराएको छ र निडर रहन्छ।

ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥

सगल बिआधि मन ते खै नसे ॥

सम्पूर्ण रोग नष्ट भएर मनबाट लुप्त भएको छ।

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

जिस का सा तिनि किरपा धारी ॥

जुन गुरुकी थिए, उनले कृपा गरेका छन्,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

साधसंगि जपि नामु मुरारी ॥

सत्संगतिमा यी मुरारीको नाम जप गरिन्छ।

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥

थिति पाई चूके भ्रम गवन ॥

डर तथा दुविधा मेटिएको छ।

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੨॥

सुनि नानक हरि हरि जसु स्रवन ॥७॥

हे नानक! हरि-परमेश्वरको महिमा कानले सुनेर शान्ति पाइएको छ॥७॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਤਨੀ ਆਫੈ ਨਿਰਗੁਣ ਸਵਾਮੀ ਹੁਨ੍ ਰ ਤਨੀ ਨੈ ਸਰਗੁਣ ਹੁਨ੍,

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਕਲਾ (ਸ਼ਕਤਿ) ਪ੍ਰਕਟ ਗਰੇਰ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਲਾਇ ਸੁਧ ਗਰਾਏਕਾ ਚਨ੍।

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥

ਆਪਨੋ ਕੋਤੁਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਫੈਲੇ ਰਚੁਮਾਏਕੋ ਹੋ।

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥

ਆਪਨੋ ਮੂਲ੍ਯਾਛ੍ਯਾਨ ਸਵਯਮ੍ ਵਹਾਓ ਨੈ ਜਾਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਇਸ਼ਵਰਬਾਹੇਕ ਅਨ੍ਯ ਕੋਹੀ ਚੈਨਨ੍।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਸਬੈਭਿਤ੍ਰ ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ ਸਵਯਮ੍ ਨੈ ਉਪਸਥਿਤ ਚਨ੍।

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥

ਤਾਨ-ਬਾਨਮਾ ਜਸਤੈ ਵਹਾਓ ਸੰਪੂਰਨ ਰੁਪਰਭ-ਹਰੁਮਾ ਮਿਲੇਰ ਬਸੁਮਾਏਕੋ ਚ।

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਸਨ੍ਤਹਰੁਕੋ ਸੰਗ੍ਯਾਤਿ ਗਨਾਲੇ ਵਹਾਓ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਸ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗਰੇਰ ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਆਪਨੋ ਸਤ੍ਤਾ ਸਥਾਪਨਾ ਗਰੇਕਾ ਹੁਨ੍।

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮ ਅਨੇਕਪਲਟ ਤੀ (ਪ੍ਰਭੂ)ਮਾਥਿ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨ੍ਹੁ ॥੮॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੜਲੋਕ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਮਗਵਾਨ੍ਕਾ ਮਯਨਕਾ ਅਤਿਰਿਕਤ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਸਾਥਮਾ ਜਾਏਨ, ਸਭੈ ਵਿਭਯ-ਵਿਕਾਰ ਧੁਲੋਸਮਾਨ ਹੁਨ੍।

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕਾ ਨਾਮ-ਸਮਰਣਕੋ ਕਮਾਏ ਗਰਨ ਨੈ ਅਤਿ ਉਤਮ ਧਨ ਹੋ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਸਨਤਜਨਕੋ ਸਤ੍ਗਿਮਾ ਮਿਲੇਰ ਧਹੀ ਚਿਨ੍ਤਨ ਗਰ।

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਏਕੁ ਈਸ਼ਵਰਲਾਏ ਸਮਰਣ ਗਰ ਰ ਨਾਮਕੋ ਸਹਾਰਾ ਲੇਠੁ।

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਏ ਮੇਰੋ ਮਿਤ੍ਰ! ਅਨ੍ਧ ਸਭੈ ਪ੍ਰਧਾਸਹਰੂ ਭੁਲਿਏਠੁ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਤਨੁਹੋਸ੍।

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਧੀ ਈਸ਼ਵਰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਯ ਗਰਨ ਤਥਾ ਪ੍ਰਾਣੀਦੁਆਰਾ ਗਰਾਤਨ ਸਕਦਚਨ੍।

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮਰੂਪੀ ਵਸਤੁਲਾਏ ਜੋਡਲੇ ਪਕਡਿਨੁਹੋਸ੍।

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਧਨ (ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮਰੂਪੀ) ਧਮਨਲਾਏ ਏਕਤ੍ਰਿਤ ਗਰੁਹੋਸ੍ ਰ ਭਾਗਯਮਾਨੀ ਬਨੁਹੋਸ੍।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

ਸਨ੍ਤਜਨਕੋ ਮਨ੍ਤ ਪਵਿਤ੍ਰ-ਪਾਵਨ ਹੋ।

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਆਸ਼ਾ ਰਾਖਨੁਹੋਸ੍।

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਸਰੀ ਤਿਮ੍ਰਾ ਸਮਸ੍ਤ ਰੋਗਹਰੂ ਮੇਟਿਨ੍ਚਨ੍॥੧॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

"(ਹੇ ਮਿਤ੍ਰ!) ਜੁਨ ਧਨਕਾ ਲਾਗਿ ਤਿਮੀ ਚਾਰੈਤਿਰ ਦੌਡ-ਧੁਪ ਗਰਦਛੈ,

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਤਿਮੀਲਾਏ ਤ੍ਯੋ ਧਨ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਸੇਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨੇਚ।

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਤ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ! ਜੁਨ ਸੁਖਕੋ ਤਿਮੀ ਸੰਧੈ ਝੁੱਝਾ ਗਰਦੱਲੈ,

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਤਯੋ ਸੁਖ ਤਿਮੀਲਾਝੈ ਸਨ੍ਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗਨਾਲੇ ਪਾਝੁਨ੍ਛ।

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਤ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਜੁਨ ਸੁੰਦਰਤਾਕਾ ਲਾਗਿ ਤਿਮੀ ਸੁਭ ਕਾਰਯ ਗਰਦੱਲੈ,

ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਤਯੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਜਾਨਾਲੇ ਪਾਝੁਨ੍ਛ।

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਝੁ ॥

ਜੁਨ ਰੋਗ ਝੁਨੇਕ ਪ੍ਰਯਾਸਹਰੂਲੇ ਪਨਿ ਮੇਟਿਨ੍ਦੈਨ,

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਝੁ ॥

ਤਯੋ ਰੋਗ ਹਰਿਨਾਮ ਰੂਪੀ ਔਸਧਿ ਲਿਨਾਲੇ ਮੇਟਿਨ੍ਛ।

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਭੈ ਧਨਹਰੂਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕਾ ਨਾਮ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਨ ਹੋ।

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੁਨਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਰੇਰ, ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੁਨੇਛੈ॥੨॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਆਪਨੋ ਮਨਲਾਇ ਭਗਵਾਨ੍ਹੋ ਨਾਮਦੁਆਰਾ ਜਗਾਤਨੁਹੋਸ੍।

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਦਸੌਂ ਦਿਸਾਹਰੂਮਾ ਭਟਕਿਐਰ ਯੋ ਮਨ ਧਸਰੀ ਆਪਨੋ ਘਰਮਾ ਆਤਨੇਛ।

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਤਸਲਾਇ ਕੁਨੈ ਸੰਕਟ ਆਤੰਦੈਨ

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਬਸਦਛਨ੍,

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਯੋ ਕਲਿਯੁਗ ਗਮੀ (ਆਗੋ) ਹੋ ਰ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਤਨਲਾਇ ਸੰਧੈ ਸਮਰਣ ਗਰੁਹੋਸ੍ ਰ ਸੁਖ ਪਾਤਨੁਹੋਸ੍।

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਨਾਮਸਮਰਣਲੇ ਡਰ ਨਾਸ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰ੍ਣ ਹੁਨ੍ਹ।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲਾਇ ਭਕਿਤਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਗਨਾਲੇ ਆਤਮਾ ਤਜ੍ਞਵਲ ਹੁਨੇਛ।

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਜਸਲੇ ਨਾਮ-ਸਮਰਣ ਗਰਦਛ, ਤਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯ-ਘਰਮਾ ਅਨਿਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏਰ ਬਸਦਛਨ੍।

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਗਨਲੇ) ਧਮਕੋ ਫਾँਸੀ ਕਾਟਿਓ ॥੩॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਤੁ ਨੈ ਸਾँਚੋ ਮਾਨ੍ਹੇ ਹੋ, ਜਸਲੇ ਸਾਰ-ਤਵਕੋ ਸਮਰਣਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਓ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥

ਧੋ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾँਚੋ (ਝੁਟੋ) ਹੋ, ਜੋ ਆਵਾਗਮਨ(ਜਨਮ-ਮਰਣਕੋ ਚਕਰ)ਮਾ ਪਰਦੇਖ ॥

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸੇਵਾਲੇ ਆਵਾਗਮਨ ਮੇਟਿਓ ॥

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਆਪਨੋ ਅਹਮ੍ ਤਿਆਗੁਹੋਸ੍ ਰ ਗੁਰੁਦੇਵਕੋ ਸ਼ਰਣ ਲਿਨੁਹੋਸ੍ ॥

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ਧਸਰੀ ਅਨਮੋਲ ਜੀਵਨਕੋ ਉਧਾਰ ਹੁਨੇਖ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰ, ਜੋ ਤਿਸ੍ਰੋ ਪ੍ਰਾਣਹਰੂਕੋ ਆਧਾਰ ਹੋ ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

ਅਨੇਕ ਉਪਾਧ ਗਨਲੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੁੰਦੈਨ ॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਚਾਹੇ ਸ੍ਰਮ੍ਰਿਤਿ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤਥਾ ਵੇਦਹਰੂਕੋ ਅਧਯਨ ਗਰੇਰ ਹੇਨ੍ਰੁਹੋਸ੍।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਮਨ ਲਗਾਏਰ ਕੇਵਲ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਭਕ੍ਤਿ ਗਰ।

ਮਨਿ ਬੰਡਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੩॥

ਮਨਿ ਬੰਡਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਜੋ ਭਕ੍ਤਿ ਗਰਦਯ) ਉਸਲਾਇ ਮਨੋਵਾਨ੍ਛਿਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਹੁਨ੍ਛ।।

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ਧਨ-ਦੌਲਤ ਤਿਮ੍ਰੋ ਸਾਥਮਾ ਜਾਨੇਵਾਲਾ ਚੈਨ,

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥

ਫੇਰਿ ਹੇ ਮੂਰ੍ਖ! ਤਿਮ੍ਰੀ ਕਿਨ ਧਸਮਾ ਟਾੱਸਿਰਹੇਕਾ ਚੈ।

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

ਚੋਰਾ, ਮਿਤ੍ਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਤਥਾ ਪਤ੍ਨੀ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

ਤਿਮ੍ਰੀ ਬਤਾਯੁ ਧੀਮਧ੍ਯੇ ਕੋ ਤਿਮ੍ਰੋ ਸਹਾਯਕ ਹੋ?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਰਾਜ੍ਯ, ਭੋਗ ਤਥਾ ਧਨ-ਸੰਪਤ੍ਤਿਕੋ ਵਿਸ੍ਤਾਰ

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

ਭਨ ਧੀਮਧ੍ਯੇ ਕੁਨ ਕਹਿਲੇ ਬਾੱਚੇਕੋ ਚ?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਘੋਡਾ, ਹਾਥੀ ਤਥਾ ਰਥਕੋ ਸਵਾਰੀ ਗਰ੍ਹ-

ਝੂਠਾ ਡੰਢੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਝੂਠਾ ਡੰਢੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

ਧੀ ਸਭ ਝੂਟੋ ਆਡਮਬਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

ਮੁਖ ਮਾਨਿਸਲੇ ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਇ ਚਿਨ੍ਦੈਨਨ੍ਹ, ਜਸਲੇ ਧੀ ਸੰਪੂਰਨ ਵਸਤੁਹਰੂ ਦਿਏਕਾ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਨਾਮਲਾਇ ਭੁਲੇਰ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਅੰਤਮਾ ਪੜਚਤਾਪ ਗਰਦਛ।॥੫॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ਹੇ ਮੁਖ ਮਾਨਿਸ! ਤਿਮੀ ਗੁਰੁਕੋ ਸਿੱਖਾ ਲਿਓ।

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਬਿਨਾ ਧੈਰੇ ਬੁਝਿਮਾਨ ਮਾਨਛੇ ਪਨਿ ਡੂਬੇਕਾ ਛਨ੍ਹ।

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਏ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ! ਆਪਨੋ ਮਨਮਾ ਭਗਵਾਨੁਕੋ ਭਕਤਿ ਗਰ,

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥

ਤ੍ਵਸਲੇ ਤਿਮ੍ਹੋ ਮਨ ਚੋਖੋ ਹੁਨੇਛ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਚਰਨ ਕਮਲਮਾ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਬਸਾਊ,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਤੇਰੇ ਜਨਮ-ਜਨਮਾਂਤਰਕੋ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੁਨੇਛ।

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਔਂਘੂ ਪਨਿ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਰ ਰ ਅਰੁਲਾਏ ਪਨਿ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਗਰਾਊ।

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਸੁਨਦਾ, ਭਨਦਾ ਤਥਾ ਯਸ ਆਚਰਣਮਾ ਰਹਨਾਲੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏਨ੍ਹ।

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥

ਸਾਰਭੂਤ ਹਰਿਕਾ ਸਤ੍ਯ ਨਾਮ ਹੋ।

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਨਾਨਕ! ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਲੇ ਪ੍ਰਭੋ ਸ੍ਵਤੁਤਿ ਗਨ੍ਹਹੋਸ੍॥੬॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

(ਹੇ ਜੀਵ!) ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਗੁਣ ਗਾਉਨਾਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਪਾਪਹਰੂਕੋ ਮੈਲਾ ਸਫਾ ਹੁਨੇਛ

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਤਥਾ ਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀ ਵਿਭ ਫੈਲਨਭਾਟ ਪਨਿ ਰੋਕਿਨ੍ਹ।

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਓ ਚਿੰਤਾਮੁਕਤ ਹੁਨੇਛ ਰ ਸੁਖਪੂਰਨ ਬਸੇਛ

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਜਸਲੇ ਆਪਨੋ ਪ੍ਰत्यੇਕ ਝਵਾਸ ਤਥਾ ਗ੍ਰਾਸਲੇ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰ੍ਹੇਛ।

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਹੇ ਮਨ! ਆਪਨਾ ਸਾਰਾ ਚਤੁਰ੍ਯਾਝ੍ਰ੍ ਤ੍ਯਾਗਿਦੇਊ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਸਙ੍ਗਤ ਗਰ੍ਹਾਲੇ ਸਾੱਚੋ ਧਨ ਪਾਝ੍ਹੇਛ।

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਈਸ਼੍ਵਰਕੋ ਨਾਮਕੋ ਪੁਨ੍ਜੀ ਸੰਚਿਤ ਗਰ੍ਹੁਹੋਸ੍ ਰ ਉਸੈਕੋ ਵ੍ਯਾਪਾਰ ਗਰ੍ਹੁਹੋਸ੍।

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਯਸਰੀ ਯਸ ਜੀਵਨਮਾ ਸੁਖ ਪਾਝ੍ਹਿਛ ਰ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਦਰਵਾਰਮਾ ਸਤ੍ਕਾਰ ਹੁਝੇਛ।

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥

ਉਸਲੇ ਏਕ ਈਸ਼੍ਵਰਲਾਝ੍ਰ੍ ਸਬੈਤਿਰ ਦੇਖਦਛ,"

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸਕੋ ਨਿਧਾਰਮਾ ਭਾਗ੍ਯ ਬਸੇਕੋ ਹੁਝ੍ਹਿ॥੭॥

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਏਕ ਈਸ਼੍ਵਰਕੋ ਨਾਮਕਾ ਜਪ ਗਰ੍ਹੁਹੋਸ੍ ਰ ਕੇਵਲ ਉਨਕੈ ਸਰਾਹਨਾ ਗਰ੍ਹੁਹੋਸ੍।

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥

एक ईश्वरको चिन्तन गर्नुहोस् र केवल उसैलाई नै आफ्नो हृदयमा बसाउनुहोस्।

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ती अनन्त एक ईश्वरको गुणगान गर।

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

मन र तनले एक भगवानको जप गर्नुहोस्।

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ती परमात्मा तपाईं नै हुनुहुन्छ।

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

प्राणीहरूमा व्यापक भएर प्रभु सबैतिर बसिरहेका छन्।

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

एक ईश्वरबाट अनेक प्रसार भएका छन्।

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

भगवान्को आराधना गर्नाले पाप मेटिनेछ।

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

मेरो मन तथा शरीर एक प्रभुमा मग्न भएका छन्।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

हे नानक! गुरुको कृपाले उसले एक ईश्वरलाई नै चिनेको छ॥੮॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੜਲੋਕੁ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ਹੇ ਪੁਜ ਪ੍ਰਭੁ! ਮ ਭਟਕਿਏਰ-ਭਟਕਿਏਰ ਤਿਸ੍ਰੋ ਚਰਣਮਾ ਆਏਕੋ ਹੂੰ।

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਨਾਨਕਲੇ ਏਤੈ ਬਿਨਤੀ ਗਰਦਛ ਕਿ ਮਲਾਏ ਆਪਨੋ ਭਕਿਤਮਾ ਲਗਾਤਨੁਹੋਸ੍।॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਮ ਭਿਖਾਰੀ, ਤਿਸ੍ਰੋ ਨਾਮਕੋ ਦਾਨ ਮਾਗਦਛੁ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਹੇ ਹਰਿ! ਕ੍ਰਪਾ ਗਰੇਰ ਮਲਾਏ ਆਪਨੋ ਨਾਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰੁਹੋਸ੍।

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥

ਮ ਤ ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਚਰਣਕੋ ਧੁਲੋ ਨੈ ਮਾਗਦਛੁ।

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥

ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ! ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ ਗਰੁਹੋਸ੍।

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥

ਮ ਸੰਧੈ ਨੈ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਗੁਣਗਾਨ ਗਰਿਰਹੂੰ।

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਤ ॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਭਵਾਸਲੇ ਮ ਤਿਸ੍ਰੋ ਨੈ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰ੍ਹੈ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਚਰਣਮਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੇਕੋ ਚ।

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਮ ਸੰਧੈ ਨੈ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਿਤਿ ਗਰ੍ਹੈ।

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹੇ ਭਗਵਾਨ! ਤਿਮੀ ਨੈ ਮੇਰੇ ਏਕ ਓਟ ਤਥਾ ਸਹਾਰਾ ਹੋ।

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ! ਨਾਨਕ ਤਿਸ੍ਰੋ ਸਰ੍ਵੋਤ੍ਤਮ ਨਾਮਕੋ ਯਾਚਨਾ ਗਰ੍ਹੈ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਕਰੁਣਾ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਲੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਉਪਲਬ੍ਧ ਹੁਨ੍ਢ।

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਕੇਹੀ ਵਿਰਲੈ ਮਾਨਿਸਲੇ ਨੈ ਹਰਿ-ਰਸ ਪਾਉਂਦਢ।

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਜਸਲੇ ਧਸਲਾਝੈ ਚਾਖਦਢ, ਤ੍ਯੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁਨੇਢ।

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਤੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਨਦੇ ਰ ਕਹਿਲੈ (ਮਾਧਾਮਾ) ਡਗਮਗਾਉਦੈਨ।

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥

ਧੀ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਪ੍ਰੇਮਕੋ ਮਿਠਾਸ ਤਥਾ ਆਨੰਦਲੇ ਪੂਰਨ ਭਰਿਐ ਰਹਿਨ।

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਸਾਧੁਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਤਨਕੋ ਮਨਮਾ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦ ਉਤਪੰਨ ਹੁਨ।

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਅਨਧ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਤਿਆਗੇਰ ਤਸਲੇ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਸ਼ਰਣ ਲਿਨ।

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ਤਨਕੋ ਹ੍ਰਦਯ ਉਜੜਵਲ ਹੁਨ ਰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਤਸਲੇ ਆਪਨੋ ਧਿਆਨ ਈਸ਼ਵਰਮਾ ਲਗਾਉਂਦੇ।

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਭਾਗਯਾਸ਼ਾਲੀ ਮਾਨਿਸਲੇ ਨੈ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਜਪ ਗਰੇਕਾ ਚਨ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜੁਨ ਮਾਨੇ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮਮਾ ਮਗਨ ਰਹਿਨ, ਤਸਲੇ ਸੁਖ ਪਾਉਂਦੇ॥੨॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥

ਸੇਵਕਕੋ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਚ,

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥

ਜਹਿਲੇਦੇਖਿ ਸਤਗੁਰੁਬਾਟ ਨਿਰਮਲ ਉਲਦੇਸ਼ ਲਿਏਕੋ ਚ।

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥

ਆਪਨੋ ਸੇਵਕਮਾਥਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਪਾਲੁ ਭਏਕਾ ਚਨ੍।

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਵਹਾਓ ਆਪਨਾ ਸੇਵਕਲਾਇ ਸੰਧੈਕਾ ਲਾਗਿ ਕ੍ਰਤਾਰਥ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥

ਸੇਵਕਕਾ (ਮਾਧਾਕੋ) ਬੰਧਨ ਕਾਟਿਏਕੋ ਚ ਰ ਉਸਲੇ ਮੋਖਲ ਮਾਪਤ ਗਰੇਕੋ ਚ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥

ਉਸਕੋ ਜਨਮ-ਮਰਣ, ਦੁ:ਖ ਤਤਾ ਦੁਵਿਧਾ ਹਟੇਕਾ ਚਨ੍।

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥

ਉਸਕੋ ਇਛਾ ਪੂਰ੍ਣ ਭਏਕੋ ਚ ਰ ਖਰਿਦਾ ਪਨਿ ਪੂਰ੍ਣ ਭਏਕੋ ਚ।

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ ਸੰਧੈ ਸਾਥਮਾ ਬਸਿਰਹੇਕਾ ਚਨ੍।

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜਸਕੋ ਥਿਯੋ, ਵਹਾਓ ਆਪ੍ਰਸੰਗ ਮਿਲਾਏਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕਤਿਲੇ ਸੇਵਕ ਨਾਮਮਾ ਲੀਨ ਭਏਕੋ ਚ॥੩॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

ਤਯੋ ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਕਿਨ ਭੁਲ੍ਹੁ, ਜਸਲੇ ਮਾਨ੍ਢੇਕੋ ਸੇਵਾਭਕਤਿਕੋ ਤਪੇਖਾ ਗੜੈਨਨ੍।

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

ਤਯੋ ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਕਿਨ ਭੁਲ੍ਹੁ, ਜਸਲੇ ਤਿਮੀਲੇ ਗਰੇਕੋ ਜਾਨ੍ਦਛਨ੍।

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਕਿਨ ਭੁਲ੍ਹੁ, ਜਸਲੇ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਬੈਕੁਰਾ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਛ।

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਲਾਇ ਕਿਨ ਬਿਸਨ੍ਹੁ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰ੍ਹਕੋ ਜੀਵਨਕਾ ਆਧਾਰ ਹੁਨ੍।

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਤੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਲਾਇ ਕਿਨ ਬਿਸਨ੍ਹੁ, ਜਸਲੇ ਗਰ੍ਭਕੋ ਆਗੋਮਾ ਹਾਮ੍ਰੋ ਰਖਾ ਗੜੈਨਨ੍।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਕੁਨੈ ਦੁਰ੍ਲਭ ਮੀਨਿਸਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਧਸਲਾਇ ਦੇਖਦਛ।

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ਤੀ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਕਿਨ ਬਿਸਨ੍ਹੁ, ਜਸਲੇ ਮਾਨਿਸਲਾਇ ਪਾਪਦੇਖਿ ਬਚਾਤਨੁਹੁਨ੍ਛ।

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ਰ ਸ੍ਵਧਮਮਾ ਜਨਮਜਨਮਾਨ੍ਤਰਦੇਖਿ ਛੁਟਿਏਕਾਹਰ੍ਹਲਾਇ ਆਫਨ੍ਤਹਰ੍ਹਸਿਤ ਮਿਲਾਇਦਿਨ੍ਛਨ੍?

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਾਣ ਗੁਰੂਲੇ ਮਲਾਏ ਯੋ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾਭਾਰੇ ਬੁਝਾਇਦਿਏਕਾ ਚਨ੍।

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨੈ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ॥੪॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਹੇ ਸਾਧਨ, ਸੰਤਜਨ! ਯੋ ਕਾਰਜ ਕਰ।

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਅਨਯ ਸਭੈ ਕੁਰਾ ਚੋਟੇਰ ਮਹਾਨਾਮਕੋ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਕਰ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਮਹਾਨਾਮਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰੇਰ ਸੁਖ ਪਾਊ।

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਤਪਾਏਂ ਪਨਿ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਕਰਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਅਰੂਲਾਏ ਪਨਿ ਨਾਮਕੋ ਜਪ ਕਰਾਉਹੋਸ੍।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਮਕਿਤਦੁਆਰਾ ਯੋ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕਿਨ੍ਹ।

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਫਾਰੁ ॥

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਫਾਰੁ ॥

ਮਕਿਤਬਿਨਾ ਯੋ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੁਨੇਛ।

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਨਾਮ ਸਭੈ ਕਲਿਆਣ ਤਥਾ ਖੁਸ਼ਹਰੂਕੋ ਮਭਫਾਰ ਹੋ,

ਬੁਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਭੂਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਡੁਬਿਰਹੇਕੋ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪਨਿ ਧਸਮਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਛ।

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਦੁ:ਖਹਰੂਕੋ ਨਾਸ ਹੁੰਦਾ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਭਯੰਕਰਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਰਿਰਹਨੂੰ॥੫॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਭਗਵਾਨਕੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮਰਸਕੋ ਉਤਸਾਹ ਉਤਪੰਨ ਭਾਈ ਚ।

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਮਨ-ਤਨ-ਅੰਤਰਿ ਧੀ ਸਵਾਦ ਭਰਿਏਕੋ ਚ।

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਆਪਨੋ ਅੱਖਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਗਰੇਰ ਸੁਖ ਪਾਉਂਦਾ।

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣ ਧੋਏਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾਈ ਚ।

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਭਕਤਜਨਕੋ ਆਤਮਾ ਤਥਾ ਸ਼ਰੀਰਮਾ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਹੇਕੋ ਹੁੰਦਾ।

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਬਿਰਲਾ ਕੀਝ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਵਿਰਲੈ ਮਾਨਿਸਲੇ ਨੈ ਤਨਕੋ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦਛ।

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਝੁਆ ॥

ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਦਯਾ ਗਰੇਰ ਮਲਾਝੈ ਏਤਹਾ ਨਾਮ-ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਦਾਨ ਗਰੁਹੀਸ੍ (ਜਸਲੇ ਗਰਦਾ)

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਝੁਆ ॥

ਗੁਰੂਕੋ ਦਯਾਲੇ ਤਪਾਝੈਕੋ ਨਾਮ ਜਪੁ ਸਕੂਂ।

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਝ ॥

ਤਨਕੋ ਉਪਮਾ ਵਰਨਿ ਗਰੁ ਸਕਿਨੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਝ ॥੬॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਈਸ਼ਵਰ ਤ ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਛਨੁ॥੬॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਝੁਆਲ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਕ੍ਰਿਮਾਸ਼ੀਲ ਤਥਾ ਦੀਨਦਯਾਲੁ ਹੁਨੁਹੁਨੁਛ।

ਭਗਤਿ ਵਡਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਭਗਤਿ ਵਡਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਵਹਾਝ ਭਕਤਵਤਸਲ ਤਥਾ ਸੰਧੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੁਨੁਹੁਨੁਛ।

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਤੀ ਗੋਵਿੰਦ, ਗੋਪਾਲ ਅਨਾਥਹਰੂਕੋ ਨਾਥ ਹੁਨੁਹੁਨੁਛ।

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਵਹਾਝੇ ਸਮਸਤ ਜੀਵਜਨੁਹਰੂਲਾਝੈ ਪੋਸ਼ਣ ਗਰੁਹੁਨੁਛ।

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

आदि पुरख कारण करतार ॥

वहाँ आदित्यपुरुष तथा सृष्टिका रचयिता हुनुहुन्छ।

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

भगत जना के प्रान अधार ॥

वहाँ भक्तजनका प्राणका आधार हुनुहुन्छ।

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

जो जो जपै सु होइ पुनीत ॥

कसैले पनि उहाँको जप गर्दछ भने, ऊ पवित्र-पावन बन्दछ।

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

भगति भाइ लावै मन हीत ॥

उसले आफ्नो मनको प्रेमलाई ईश्वरको भक्तिमा केन्द्रित गर्दछ।

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

हम निरगुनीआर नीच अजान ॥

म गुणविहित, नीच तथा मूर्ख छु,"

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥

नानक तुमरी सरनि पुरख भगवान ॥७॥

नानकको भनाई छ कि हे कर्वशक्तिमान भगवान्! तिम्रो शरणमा आएको छु।॥७॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

सरब बैकुंठ मुकति मोख पाए ॥

उसले सबै स्वर्ग र मोक्ष प्राप्त गरिसकेको छ,"

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

एक निमख हरि के गुन गाए ॥

जुन प्राणीले एकछिनको लागि पनि भगवान्को महिमा-स्तुतु गरेको छ।

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

ਉਸਲੇ ਅਨੇਕ ਰਾਜ, ਭੋਗ ਤਥਾ ਉਪਲਬਧਿਹਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਖ

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਜਸਕੋ ਮਨਲਾਓ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮਕੋ ਕਥਾ ਰਾਮ੍ਹੋ ਲਾਗਦੱਖ।

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

ਉਸਲੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕੋ ਭੋਜਨ, ਵਸਤ੍ਰ ਤਥਾ ਸੰਗ੍ਰਿਤਕਕੋ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਖ

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਜਸਕੋ ਰਸਨਾਲੇ ਸਦੈਵ ਹਰਿ-ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਜਪ ਗਰਿਰਹੁਨੱਖ।

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ਉਸਕੋ ਕਰਮ ਸੁਖ ਹੁਨੱਖ, ਉਸੈਲਾਓ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਨੱਖ ਰ ਉਹੀ ਧਨਵਾਨੁ ਹੋ

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਪੂਰਨ ਗੁਰਕੋ ਮਨੁ ਬਸਦੱਖ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਆਪਨੋ ਸਨੁਤਕਾ ਸੰਗ੍ਰਿਤਿਮਾ ਸਥਾਨ ਦਿਨੁਹੋਸੁ।

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਤਸੰਗ੍ਰਿਤਾਂ ਰਹਨਾਲੇ ਸਭੈ ਸੁਖਕੋ ਉਜਾਲੋ ਹੁਨੱਖ॥੮॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪੈ ਨੈ ਸਰਗੁਣ ਤਥਾ ਨਿਰਗੁਣ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ। ਵਹਾਓ ਆਪੈ ਨੈ ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਮਾ ਰਹਨ੍ਹਨ੍।

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂਲੇ ਆਪੈ ਨੈ ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗਰੁੰਭਏਕੋ ਹੋ ਰ ਫੇਰਿ (ਪ੍ਰਾਣੀਦੁਆਰਾ) ਜਪ
ਗਰਾਤੁੰਨੁਹੁਨ੍ਹ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ।

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਜਬ ਯਸ ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਪ੍ਰਸਾਰਮਾ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਦੇਖਿਏਕੋ ਥਿਏਨ,

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

ਤਬ ਪਾਪ ਅਥਵਾ ਪੁੰਨਕੋ (ਪ੍ਰਾਣੀ) ਭਾਟ ਹੁਨ ਸਕਦਥਯੋ?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

ਜਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਵਯੰ ਨੈ ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਮਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਯੋ,

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

ਤਬ ਬੈਰ-ਵਿਰੋਧ ਕਸਲੇ ਕੋਸੰਗ ਗਰਦਥਯੋ।

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ਜਬ (ਸੰਸਾਰਕੋ) ਕੁਨੈ ਵਰ੍ਣ ਅਥਵਾ ਚਿਹਨ ਦੇਖਿਏਕੋ ਥਿਏਨ,

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

ਮਨੁਹੋਸ੍ ਤਬ ਹਰ੍ਣ ਤਥਾ ਸ਼ੋਕਲੇ ਕਸਲਾਓ ਚੁਨ ਸਕਦਥੋ ਹੋਲਾ।

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਜਬ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਆਪੈ ਨੈ ਸਬੈ ਕੁਰਾ ਹੁਨੁਹੁਥੋ,

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਹੁਨਸਕਦਥੋ ਰ ਦੁਵਿਧਾ ਕਸਲਾਓ ਹੁਨ ਸਕਦਥੋ?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਰੂਪੀ) ਆਪਨੋ ਲੀਲਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਸ਼ਲੇ ਆਪੈ ਰਚੁਮਾਏ ਹੋ,

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਧਸਕਾਹੇਕ ਅਕੌ ਰਚਧਿਤਾ ਚੈਨ॥੧॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥

ਜਬਕਾ ਜਗਤਕਾ ਸਵਾਮੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੁਨੁਹੁਥੋ,

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥

ਤਬ ਮਨੁਹੋਸ੍ ਕਿ ਕਸਲਾਓ ਬੰਧਨਯੁਕਤ ਤਥਾ ਕਸਲਾਓ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਗਨਿਨਥੋ?

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਜਬ ਅਗਮ੍ਧ ਤਥਾ ਅਪਾਰ ਹਰਿ ਮਾਤ੍ਰ ਥਿਏ,

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥

ਤਬ ਮਨੁਹੋਸ੍, ਨਕਾਰਹਰੁ ਤਥਾ ਸ੍ਵਰਗਮਾ ਆਤਮੇ ਕੁਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਥਿਯੋ।

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਨੋ ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਮਾ ਹੁਨੁਹੁੰਘੋ,

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥

ਤਬ ਬਤਾਉਨੁਹੋਸ੍ ਸ਼ਿਵਸ਼ਕਤਿ ਕੁਨ ਸਥਾਨਮਾ ਥਿਏ?

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥

ਜਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਿ ਨੈ ਆਪਨੋ ਜੋਤਿ ਬਾਲੇਰ ਬਸੇਕਾ ਥਿਏ,

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥

ਤਬ ਕੋ ਨਿਡਰ ਥਿਏ ਰ ਕੋ ਕਸਦੇਖਿ ਡਰਾਉਂਥੇ?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਗਮ੍ਯ ਏਵਮ੍ ਅਪਾਰ ਚਨ੍।

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਆਪਨੋ ਕੌਤੁਕ ਆਪਿ ਨੈ ਗਨੈ ਹੁਨ੍॥੨॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਜਬ ਅਮਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਨੋ ਸੁਖਦਾਯਕ ਆਸਨਮਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਥਿਏ,

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਮਨੁਹੋਸ੍ ਤ੍ਯਸਬੇਲਾ ਜਨਮ-ਮਰਨ ਰ ਵਿਨਾਸ (ਕਾਲ) ਕਹਾਓ ਥਿਏ?

जब पूरन करता प्रभु सोइ ॥

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

तब जम की त्रास कहहु किसु होइ ॥

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥

जब अबिगत अगोचर प्रभ एका ॥

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥

तब चित्र गुप्त किसु पूछत लेखा ॥

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥

जब नाथ निरंजन अगोचर अगाधे ॥

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥

તથા કડન છુટે કડન બંધન થાધે ॥

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

आपन आप आप ही अचरजा ॥

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

नानक आपन रूप आप ही उपरजा ॥३॥

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

जह निरमल पुरखु पुरख पति होता ॥

SGGS ONLINE.COM

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ਰ ਤਯਹਾँ ਕੁਨੈ ਮੈਲਾ ਥਿਏਨ, ਮਨੁਹੋਸ੍! ਤ੍ਯਸਬੇਲਾ ਸਫਾ ਗਰਨੇ ਕੋ ਥਿਏ?

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਜਹਾँ ਕੇਵਲ ਨਿਰੰਜਨ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਥਾ ਨਿਰਲਿਪਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੈ ਥਿਏ,

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਤਯਹਾँ ਕਸਕੋ ਮਾਨ ਤਥਾ ਕਸਕੋ ਅਭਿਮਾਨ ਹੁਨ੍ਧੋ ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਜਹਾँ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਮਾਲਿਕ ਜਗਦੀਸ਼ਕੋ ਮਾਤ੍ਰ ਰੂਪ ਥਿਯੋ,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਮਨੁਹੋਸ੍, ਤਯਹਾँ ਛਲ-ਕਪਟ ਤਥਾ ਪਾਪਲੇ ਕਸਲਾਓ ਦੁ:ਖੀ ਬਨਾਉਂਦਥੋ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਜਹਾँ ਜ੍ਯੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪ ਆਪਨੋ ਜ੍ਯੋਤਿਲੇ ਨੈ ਮਰਿਏਕੋ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਧੋ,

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਤਬ ਤਯਹਾँ ਕਸਲਾਓ ਭੋਕ ਲਾਗਦਥੋ ਰ ਕੋ ਅਘਾਉਂਦਥੋ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸ੍ਰਣਿਕੋ ਰਚਯਿਤਾ ਸ੍ਰਜਨਹਾਰ ਆਂਧੈ ਨੈ ਸਬਕੁਛ ਗਰਨੇ ਰ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਦੁਆਰਾ ਗਰਾਉਨੇ ਹੁਨ੍।

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸੰਸਾਰਕੋ ਨਿਰਮਾਣ ਗਰੇਂ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਕੁਨੈ ਅਨਤ ਚੈਨ॥੪॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਜਬ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਆਪਨੋ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗੇ ਬਨਾਤੁਨੁਭਾਈਓ,

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਤਬ ਸਬੇਲਾ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਮਿਤ੍ਰ, ਪੁਤ੍ਰ ਤਥਾ ਭਾਈ ਕੋ ਥਿਏ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਜਬ ਵਹਾਓ ਆਪੈ ਸਰਬਕਲਾਮਾ ਰਾਮ੍ਹੋਸੰਗ ਪਰਬੀਨ ਹੁਨੁਹੁਯੋ,

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥

ਤਬ ਵੇਦ ਤਥਾ ਕਤੇਬਲਾਈ ਕਹਾਓ ਕਸਲੇ ਚਿਨ੍ਦਥੀਓ।

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਜੁਨਬੇਲਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੇ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਨੈ ਧਾਰਣ ਗਰੇਰ ਰਾਖਦਥੇ,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਤਬ ਸਾਗੁਨ (ਸ਼ੁੱਭ) ਤਥਾ ਅਪਸਾਗੁਨ (ਅਸ਼ੁੱਭ ਲਾਗਨ) ਬਾਰੇ ਕਸਲੇ ਸੋਚਦਥੇ?

ਜਹ ਆਪਨ ਚੂਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਜਹ ਆਪਨ ਚੂਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਜਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪੈ ਨੈ ਅਗਲੇ ਰ ਆਪੈ ਨੈ ਨਿਕਟ ਥਿਏ,

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਤਹਾਓ ਕਸਲਾਈ ਮਾਲਿਕ ਰ ਕਸਲਾਈ ਸੇਵਕ ਭਨ ਸਕਿਯੋ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਸ ਮੁਖੀ ਅਦੁੱਖਤ ਚਮਕਾਰ ਦੇਖੇਰ ਚਕੈ ਪਰਿਰਹੇਕੋ ਚੁ।

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕਕੋ ਮਨਾਏ ਚ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ! ਆਪਨੀ ਗਤਿ ਤਪਾਏ ਆਪੈ ਨੈ ਜਾਨੁਹੁੰਦਾ ॥੫॥

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜਹਾ ਚਲਰਹਿਤ, ਅਵਿਨਾਸੀ ਤਥਾ ਅਭੇਦ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪ੍ਰ ਆਪੈਮਾ ਲੀਨ ਥਿਏ,

ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਤਯਹਾ ਮਾਯਾਲੇ ਕੋਮਾਥਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਦਥਿਯੋ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਜਬ ਈਸ਼ਵਰ ਆਪੈਲੇ ਆਪ੍ਰਲਾਏ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਦਥੇ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਤਬ (ਮਾਯਾਕੋ) ਤ੍ਰਿਗੁਣਹਰੂਕੋ (ਸੰਸਾਰਮਾ) ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਮਾਏਕੋ ਥਿਏਨ।

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਤਯਹਾ ਕੇਵਲ ਤਪਾਏ ਨੈ ਮਗਵਾਨੁ ਹੁਨੁਹੁੰਦਾ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਤਯਹਾ ਕੋ ਚਿੰਤਾਮੁਕਤ ਥਿਯੋ ਰ ਕਸਲਾਏ ਚਿੰਤਾ ਲਾਗਦਥਿਯੋ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਜਹਾँ परमात्मा आँफू आँफूसँग सन्तुष्ट थिए,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

त्यहाँ को वक्ता थियो र को श्रोता थियो?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

हे नानक! परमात्मा ठुला अनन्त तथा सर्वोपरि छन्,

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥

वहाँ मात्र आँफू आँफूसँग पुग्दछन्॥੬॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

जब परमात्माले स्वयम् नै सृष्टिको परपन्च रचिदिएका थिए,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

र मायाको तीन गुणहरूलाई संसारमा प्रसार गरिदिएका छन्,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

यो कुरा प्रचलित भएको छ कि यो पाप हो अथवा पुण्य हो।

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਡਾਵਤ ॥

ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਡਾਵਤ ॥

कोही नरकमा जान थाले र कोही स्वर्गको इच्छा गर्ने लागे।

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

ईश्वरले सांसारिक विवाद, धन-सम्पत्तिको जन्जाल,

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਹਤਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰ, ਮੋਹ, ਦੁਵਿਧਾ ਤਥਾ ਡਰਕੋ ਭਾਰ ਬਨਾਇਦਿਐ।

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

ਦੁ:ਖ-ਸੁਖ, ਮਾਨ-ਅਪਮਾਨ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਲੇ ਵਰ੍ਣਗਿ ਗੰਗੇ ਸ਼ੁਰੂ ਭਯੋ।

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

ਆਪਨੋ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿਲੇ ਨੈ ਰਚਦੁ ਚਲਨੁ ਰ ਦੇਖਦੁ ਚਲਨੁ।

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੧॥

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾਲੇ ਆਪਨੋ ਲੀਲਾਲਾਇ ਸਮੇਟਦੁ ਚਲਨੁ ਭਨੇ, ਕੇਵਲ ਵਹਾਓ ਨੈ ਰਹਿਨੁ ॥੧॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

ਜਹਾ ਅਨੰਤਨੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੁਨੁ ਚਲਨੁ, ਧਰਿ ਉਨਕਾ ਭਕਤ ਹੁਨੁ ਚਲਨੁ, ਜਹਾ ਭਕਤ ਹੁਨੁ ਚਲਨੁ, ਧਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖਮੁ ਹੁਨੁ ਚਲਨੁ।

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ਜਹਾ ਵਹਾਓ ਰਚਨਾਕਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਗੁਨੁ ਹੁਨੁ ਚਲਨੁ, ਧਰਿ ਉਨਕੋ ਸੰਤਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪਕਾ ਲਾਗਿ ਹੋ।

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

ਦੁਹੈ ਪਖਮਾ ਵਹਾਓ ਆਪਿ ਮਾਲਿਕ ਹੁਨੁ ਹੁਨੁ ਚਲਨੁ।

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥

उन की सोभा उनहू बनी ॥

उनको सुन्दरताले उनलाई मात्र शोभा दिन्छ।

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥

आपहि कउतक करै अनद चोज ॥

भगवान् आँफैले लीला तथा खेल गर्दछन्।

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

आपहि रस भोगन निरजोग ॥

वहाँ आँफै नै आनन्द भोग्दछन् र त्यसपछि पनि निर्लिप्त रहन्छन्।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

जिसु भावै तिसु आपन नाइ लावै ॥

उसले चाहेको जो सुकैलाई पनि आफ्नो नामले राख्छ।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

जिसु भावै तिसु खेल खिलावै ॥

उसले जसलाई चाहन्छ, उसलाई संसारको खेल चखाउँछ।

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥

बेसुमार अथाह अगनत अतोलै ॥

नानक भन्छन्, "हे अनन्त! ओहो मेरो भगवान्! हे अगणनीय, अतुलनीय परमेश्वर!

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

जिउ बुलावहु तिउ नानक दास बोलै ॥੮॥੨੧॥

जसरी तिमीले आफ्नो सेवकलाई निर्देशन दियौ, त्यसरी नै यो दासले बोल्छ। ॥८॥२१॥

ਸਲੋਕੁ ॥

सलोकु ॥

श्लोक ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

जीअ जंत के ठाकुरा आपे वरतणहार ॥

हे जीव-जन्तुका पालनहार परमेश्वर! तपाईं आँफै नै सर्वव्यापक हुनुहुन्छ।

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਭੈ ਠਾਠੰਮਾ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ। ਅਰੂ ਕਹਾਓ ਦੇਖੁਹੁਨ੍ਚ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਉਹਾਓ ਵਕਤਾ ਰ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ਸੁਰੰਗ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਉਹਾਓ ਆਪੈ ਏਕ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਉਹਾਓ ਆਪੈ ਉਹਾਓਕੋ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਜਬ ਉਹਾਓਲੇ ਰਾਮ੍ਹੋ ਮਹਸੁਸ ਗਰੁਹੁਨ੍ਚ, ਉਹਾਓਲੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋ ਰਚਨਾ ਗਰੁਹੁਨ੍ਚ।

ਆਪਨੈ ਭਾਵੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਆਪਨੈ ਭਾਵੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥

ਆਪਨੋ ਈਸ਼ਾਨੁਸਾਰ ਵਹਾਓਲੇ ਆਪੈਮਾ ਲੀਨ ਗਰਿਦਿਨ੍ਚਨ੍।

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ! ਤਪਾਓ ਬਿਨਾ ਕੇਹੀ ਪਨਿ ਗਰਨ ਸਕਿਨ੍।

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਤਪਾਓਲੇ ਸਾਰਾ ਜਗਤੁਲਾਓ ਏਕ ਸੂਤ੍ਰਮਾ ਬਾਓਧੁਮਏਕੋ ਚ।

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਜਾ ਕਤੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਜਸਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਯੰ ਜ਼ਾਨ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ,

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਤ੍ਵਸ ਮਨੁਸ਼ਯਲੇ ਸਤ੍ਯਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਖ।

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਵਹੱ ਸਮਦਰਸ਼ੀ ਤਥਾ ਤਤ੍ਵਜ਼ਾਤਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤਹੱ ਨੈ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਲਾਇ ਜਿਨੇ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ ॥੧॥

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਸਮਸਤ ਜੀਵ-ਜਨਤੁ ਤੀ ਪਰਮਾਤਮਾਕੋ ਵਸ਼ਮਾ ਹੁਨ੍ਹਨ੍।

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥

ਤਨੀ ਦੀਨਦਯਾਲ, ਅਨਾਥਹਰੂਕੋ ਨਾਥ ਹੁਨ੍।

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਜਸਲਾਇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰੱਖਾ ਗਰੁਹੁਨ੍ਹ, ਤਸਲਾਇ ਕਸੈਲੇ ਪਨਿ ਮਾਰਨ ਸਕਦੈਨ।

ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

ਜਸਲਾਇ ਤਸਲੇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਯਬਾਟ ਬਿਰੰਨ੍ਹ, ਤ੍ਯੋ ਪਹਿਲੇ ਨੈ ਮਰਿਸਕੇਕੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

ਤਨਲਾਇ ਚੋਡੇਰ ਕੋਹੀ ਮਾਨ੍ਹੇ ਅਰੂਕੋ ਸਾਥਮਾ ਕਿਨ ਜਾਨੁ?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

ਸਭੈਕੋ ਸਿਰਮਾ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

ਜਸਕੋ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਮਾ ਪ੍ਰਾਣੀਕਾ ਸਭੈ ਚਾਲਹ੍ਰੁ ਚਨ੍।

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਕਿ ਉਹਾ ਤਪਾਏਕੋ ਭਿਤ੍ਰ ਰ ਬਾਹਿਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ਤੀ ਗੁਣਕੋ ਭਯੰਕਰ, ਅਨੰਤ ਤਥਾ ਅਪਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾਮਾਥਿ

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਦੈਵ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁਨ੍ਹਨ੍॥੨॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

ਦਯਾਲੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰੇਕ ਠਾਠਮਾ ਉਪਸਥਿਤ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ ਰ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਸਮਸਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹ੍ਰੁਮਾਥਿ ਕ੍ਰਿਪਾਯੁ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

ਆਪਨੋ ਲੀਲਾ ਵਹਾਓ ਆਪੈ ਨੈ ਜਾਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

ਅਨ੍ਤਰ੍ਯਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬੈਸਾ ਸਮਾਹਿਤ ਚਨ੍।

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਵਹਾँ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰ੍ਕੋ ਪੋਸ਼ਣ ਗ੍ਰਨ੍ਹੁਨ੍ਚ।

ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ਉਹਾँਲੇ ਜਸਲਾਇ ਪਨਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਗ੍ਰਨ੍ਹੁਮਏਕੋ ਚ, ਉਹਾँ ਉਹਾँਕੋ ਧ੍ਯਾਨ ਗਰਿਰਹਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਜੋ ਪਨਿ ਰਾਮ੍ਰੋ ਲਾਗਦਛ, ਉਸਲਾਇ ਵਹਾँ ਆਂਫ੍ਰਸੰਗ ਮਿਲਾਉਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਧਸ੍ਤਾ ਭਕ੍ਤ ਹਰਿ-ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਭਕ੍ਤਿ ਤਥਾ ਗੁਣਸ੍ਤੁਤਿ ਗਰ੍ਦਛ।

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਸਲੇ ਮਨਮਾ ਸ਼੍ਰਦ੍ਧਾ ਰਾਖੇਰ ਭਗਵਾਨ੍ਲਾਇ ਮਾਨੇਕਾ ਚਨ੍,

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਉਸਕੋ ਏਕ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਕਰ੍ਤਾਲਾਇ ਨੈ ਜਾਨੇਕੋ ਚ॥੩॥

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ਜੁਨ ਭਕ੍ਤ ਭਗਵਾਨ੍ਕੋ ਨਾਮਸਾ ਲਾਗੇਕੋ ਚ,

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

ਉਸਕੋ ਆਸ਼ਾ ਵ੍ਧ੍ਥਮਾ ਜਾਇਨ।

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੇਵਕ ਕਤ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸੇਵਕਲਾਇ ਸੇਵਾ ਗਰਨ ਨੈ ਸ਼ੋਭਾ ਦਿਨ੍ਹ।

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਆਜ਼ਾ ਪਾਲਨ ਗਰੇਰ ਤਸਲੇ ਪਰਮ ਪਦ (ਮੋਖ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੱਖ।

ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਤਸਲਾਇ ਯੋਭਨ੍ਦਾ ਮਾਥਿ ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਵਿਚਾਰ ਆਤੰਦੈਨ

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਜਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਦੱਖਨ੍।

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

ਤਸਲੇ ਆਪਨੋ ਬਨ੍ਧਨ ਤੋਡੇਰ ਮੁਕਤ ਹੁਨ੍ਹ

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

ਰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਗੁਰੁਕੋ ਚਰਣਕੋ ਪੂਜਾ-ਅਰਚਨਾ ਗਰਦੱਖ।

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਊ ਧਸ ਲੋਕਮਾ ਸੁਖੀ ਤਥਾ ਪਰਲੋਕਮਾ ਆਨਨ੍ਦ-ਪ੍ਰਸਨ੍ਨ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਰਿ-ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਤਸਲਾਇ ਆਫੂਮਾ ਮਿਲਾਤੰਢਨ੍॥੪॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

ਸਾਧਨਾਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਮਿਲੇਰ ਪਰਮ ਆਨਨ੍ਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੁਨ੍ਹੋਸ੍।

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਰ ਆਨੰਦ ਦਿਨੁਹੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਤੁਤਿ ਗਰਿਹਨੁਹੋਸ੍।

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਰਾਮ-ਨਾਮਕੋ ਤਤ੍ਵਕੋ ਚਿੰਤਨ ਗਰ।

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

ਧਰੀ, ਦੁਲਭ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਕੋ ਕਲਿਆਣ ਗਰੁਹੋਸ੍।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਮਹਿਮਾਕਾ ਅਮਰ ਵਚਨਹਰੁ ਗਾਉ।

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਆਪਨੋ ਆਤਮਾਕੋ ਭਲੋ ਗਰੇ ਤਰਿਕਾ ਧਰੀ ਹੋ।

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

ਆਠ ਬਯੋ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਜਿਕ ਹੋਰ।

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

(ਧਰਲੇ) ਅਜ਼ਾਨਤਾ ਹਟਾਤਨੇਛ ਰ ਅਨਧਕਾਰਲਾਇ ਨਛ ਗਰੇਛ।

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

ਗੁਰੁਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧਰਲਾਇ ਆਪਨੋ ਹ੍ਰਦਧਮਾ ਰਾਖੁਹੋਸ੍।

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਮਨ ਝੁਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਰਤੀ ਤਪਾਈਲੇ ਚਾਹੇਕੋ ਪਰਿਣਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੁਹੁਨੇਛ ॥੫॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ਸੰਸਾਰ ਰ ਪਰਲੋਕ ਦੁਵੈਕੋ ਪਾਲਨਪੋਭਣ ਗਰ।

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਆਪਨੋ ਹੁਦਧਮਾ ਰਾਮਕੋ ਨਾਮ ਰਾਖੁਹੋਸ੍।

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਸਿੱਖ ਗੁਰਕੋ ਪੂਰਨ ਸਿੱਖਾ ਹੁੰਦਾ।

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਜਸਕੋ ਹੁਦਧਮਾ ਧੋ ਬਸਦਾ, ਉਸਲੇ ਸਤ੍ਧਲਾਈ ਨਿਧਾਲਦਾ।

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਆਪਨੋ ਮਨ ਰ ਸ਼ਰੀਰਲੇ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮਜਪ ਗਰੁਹੋਸ੍।

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਧਰਤੀ ਮਨਬਾਟ ਦੁ:ਖ, ਪੀਡਾ ਰ ਭਧ ਹਟਨੇਛ।

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਹੇ ਵਪਾਰੀ! ਤਿਮੀ ਸਾੱਚੋ ਵਪਾਰ ਗਰ।

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਤਪਾਈਕੋ ਸਮੁੱਝੀਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਸੁਰੱਖਿਤ ਰੂਪਮਾ ਪੁੱਗੇਛ।

ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

एका टेक रखहु मन माहि ॥

आपनो हृदयमा एक परमेश्वरको समर्थन स्थापित गर्नुहोस्।

नानक बहुरि न आवहि जाहि ॥६॥

नानक बहुरि न आवहि जाहि ॥६॥

हे नानक! तपाईंको आवागमन (जन्म र मृत्युको चक्र) फेरि हुनेछैन॥६॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥

तिस ते दूरि कहा को जाइ ॥

उहाँदेखि टाढा भएको मान्छे कहाँ जान सक्दछ।

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥

उबरै राखनहारु धिआइ ॥

रक्षक परमात्माको बारेमा सोचेर मानिसले मुक्ति पाउँछ।

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

निरभउ जपੈ सगल भउ मिटै ॥

त्यो निडर भगवान्को नामजप गर्नाले सबै भयहरू हराउँछन्।

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

प्रभ किरपा ते प्राणी छुटै ॥

प्रभुको कृपाले प्राणीको मुक्ति हुन्छ।

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥

जिसु प्रभु राखै तिसु नाही दुख ॥

जसलाई ईश्वरले रक्षा गर्नुहुन्छ, उसलाई कसैले पनि दुःख दिन सक्दैन।

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖ ॥

नामु जपत मनि होवत सुख ॥

नामको आराधना गर्नाले मनमा सुख प्राप्त हुन्छ।

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਚਿੰਤਾ ਜਾਝ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

उसको चिन्ता हट्दछ र अहंकार मेटिन्छ।

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਤ ਕੋਝ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥

ती प्रभुको भक्तलाई कसैले पनि बराबरी गर्न सकदैन।

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥

हे नानक! जसको शिरमा बहादुर गुरु खडा छन्,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥

उनका सबै काम पूरा हुन्छन्। ॥੭॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

जुन (गुरु) को बुद्धि पूर्ण छ र जसको नजरमा अमृत निरन्तर बगिरहेको छ,

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥

उनको दर्शन गरेर संसारको कल्याण प्राप्त हुन्छ।

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ ॥

उनको चरण कमल अनुपम हो।

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥

उहाँका दर्शनहरू सफल छन् र उहाँसँग परमेश्वरजस्तै धेरै सुन्दर रूप छ।

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

उहाँको सेवा धन्य छ र उहाँको सेवक स्वीकृत छन्।

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥

उहाँ (गुरु) एक अन्तर्मुखी र सर्वोच्च व्यक्ति हुनुहुन्छ।

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥

जिसु मनि बसै सु होत निहालु ॥

जसको हृदयमा गुरुको वास हुन्छ, ऊ कृतज्ञ हुन्छ।

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥

ता कै निकटि न आवत कालु ॥

समय (मृत्यु) उसको नजिक आउँदैन।

ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

अमर भए अमरा पदु पाइआ ॥

तिनीहरू अमर भएका छन् र अमर पद प्राप्त गरेका छन्।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥

साधसंगि नानक हरि धिआइआ ॥੮॥੨੨॥

हे नानक! जो सन्तहरूको संगतमा परमेश्वरको ध्यान गर्छन्॥੮॥ ੨੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

सलोकु ॥

श्लोक।।

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥

गिआन अंजनु गुरि दीआ अगिआन अंधेर बिनासु ॥

गुरुले ज्ञानरूपी सुरमा प्रदान गर्नुभएको छ, जसले अज्ञानताको अन्धकारलाई नाश गरेको छ।

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

हरि किरपा ते संत भेटिआ नानक मनि परगासु ॥੧॥

हे नानक! भगवान्को कृपाले सन्त र गुरुको प्राप्ति भएको छ, जसका कारण मनमा ज्ञानको ज्योति सिर्जना भएको छ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਮਾ, ਤਿਨੀਹਰੂਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਆਤਮਮਾ ਦਰਸਨਿ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍।

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥

ਮਲਾਇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮ ਅਤਿ ਮਿਠੀ ਲਾਗੁ।

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥

ਸਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਏਤੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਰੂਪਮਾ ਚ,

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥

ਜਸਕੋ ਵਿਭਿੰਨ ਰਤ੍ਨਹਰੂ ਦੇਖਿਰਹੇਕੋ ਚ।

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਵਨਿਧਿ ਹੋ ।

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਮੁ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਮਾ ਨੈ ਉਨਕੋ ਬਾਸ ਚ।

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ਤਯਹਾਨੂੰ ਸ਼ੂਨ੍ਯ ਸਮਾਧਿਮਾ ਏਤਾ ਨਸੁਨਿਏਕੋ ਸ਼ਬਦ ਚ।

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਯਸਤੋ ਅਦ੍ਭੁਤ ਉਮੰਗਕੋ ਆਨੰਦਕੋ ਵਰ੍ਣਨਿ ਗਰ੍ਹਿ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਜਸਲਾई ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅੱਫੈਲੇ ਦੇਖਾਤਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਤਸੈਲੇ ਧੋ ਦੇਖਦੁ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧੰਨੋ ਮਾਨਿਸਲੇ ਜ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਏ ॥੧॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਤਹਾ ਅਨੰਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਨਮਿਤ੍ਰ ਪਨਿ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ ਰ ਬਾਹਰਿ ਪਨਿ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ ਕਣ-ਕਣਮਾ ਵਾਪਤ ਚਨ੍ ॥

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਵਹਾ ਧਰਤੀ, ਗਗਨ ਤਥਾ ਪਾਤਾਲਮਾ ਵਿਦਮਾਨ ਚਨ੍ ॥

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਵਹਾ ਸਮਸਤ ਲੋਕਹਰੂਕੋ ਪਾਲਨਹਾਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ ॥

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਪਰਬ੍ਰਹਮ-ਪ੍ਰਭੂ ਬ੍ਰਹ੍ਮਹੋਸ੍, ਘਾਸੇ ਮੈਦਾਨ ਰ ਪਹਾਡਹਰੂਮਾ ਵਾਪਕ ਚ ॥

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ਜਸਰੀ ਤਹਾ ਲੇ ਆਜ਼ਾ ਦਿਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਧਰਤੀ ਨੈ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਕਾ ਕਾਮਹਰੂ ਪਨਿ ਚਨ੍ ॥

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ਪਤਯ ਪਾਯੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ਹਾਵਾ, ਪਾਣੀ ਰ ਆਗੋਮਾ ਭਗਵਾਨ੍ ਉਪਸਥਿਤ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

ਉਹਾਓ ਚਾਰੈਤਿਰ ਰ ਦਸ ਦਿਸ਼ਾਮਾ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥

ਤ੍ਵਸਭਾਹੇਕ ਅਰੂ ਕੁਨੈ ਠਾਉ ਚੈਨ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥੨॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥੨॥

ਗੁਰੁਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਨਾਨਕਲੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਕਾ ਚਨ੍॥੨॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣ ਰ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿਮਾ ਤ੍ਯੋ ਭਗਵਾਨਲਾਇ ਹੇਨ੍ਰੁਹੋਸ੍।

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੁੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੁੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

ਚੰਦ੍ਰਮਾ, ਸੂਰ੍ਯ ਰ ਤਾਰਾਹਰੂਮਾ ਉਹੀ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰ ਈਸ਼ਵਰ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਆਵਾਜ਼ ਬੋਲ੍ਚ।

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

ਉਹਾਓ ਅਟਲ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ ਰ ਕਹਿਲ੍ਯੈ ਵਿਚਲਿਤ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਚ।

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

ਸਭੈਲੇ ਕਲਾ ਸਿਰ੍ਜਨਾ ਗਰੇਰ (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋ) ਖੇਲ ਖੇਲ੍ਚਨ੍।

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਇਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ਉਹਾँਕੋ ਮੂਲ੍ਯਾਙ੍ਗਨ ਗਰਨ ਸਕਿੰਦੈਨ, (ਕਿਨਕਿ) ਉਹਾँਕਾ ਗੁਣਹਰੂ ਅਮੂਲ੍ਯ ਚਨ੍।

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ईश्वरको ज्योति सबै ज्योतिहरूमा प्रज्वलित हुन्छ।

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

परमेश्वरले संसारको तानाबानालाई नियन्त्रण गर्नुभएको छ।

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

है नानक! गुरुको कृपाले जसको भ्रमको नाश हुन्छ,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ऊभिन्न यो वड विस्वास बन्दछ॥੩॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

सन्तजनले हरेक ठाउँमा भगवान्लाई नै देख्दछ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

जन्तजनको मनमा सबै धर्म नै हुन्छ।

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

सन्तजन सुभ वचन सुन्दछन्।

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

उनी सर्वव्यापक राममा लीन रहन्छन्।

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

जिनि जाता तिस की इह रहत ॥

जुनजुन सन्त-धर्मात्मा ले (ईश्वरलाई) बुझेका छन्, उनीहरूको जीवन-आचरण नै बन्दछ।

सति बचन साधु सभि कहत ॥

सति बचन साधु सभि कहत ॥

साधुले जहिले पनि सत्य बोल्छ।

जे जे होई सोही सुख मानै ॥

जो जो होइ सोई सुख मानै ॥

जे सुकै होस्, ऊ त्यसलाई खुसी ठान्छ।

करन करावनहारु प्रभु जानै ॥

करन करावनहारु प्रभु जानै ॥

ऊ जान्दछ कि प्रभु समस्त कार्य गर्ने तथा गराउने हुनुहुन्छ।

अंतरि बसे बाहरि भी ओही ॥

अंतरि बसे बाहरि भी ओही ॥

सन्तहरूका लागि, परमेश्वर भित्र र बाहिर सबैतिर बस्नुहुन्छ।

नानक दरसनु देखि सभ मोही ॥४॥

नानक दरसनु देखि सभ मोही ॥४॥

हे नानक! उहाँलाई देखेर सबै जना मन्त्रमुग्ध हुन्छन् ॥४॥

आपि सति कीआ सभु सति ॥

आपि सति कीआ सभु सति ॥

ईश्वर सत्य हुनुहुन्छ, र उहाँको सृष्टि पनि सत्य छ।

तिसु प्रभ ते सगली उत्पति ॥

तिसु प्रभ ते सगली उत्पति ॥

सारा संसार त्यही परमेश्वरबाट उत्पन्न भएको हो।

तिसु भावै ता करे बिसथारु ॥

तिसु भावै ता करे बिसथारु ॥

जब उहाँलाई राम्रो लाग्छ, उहाँले सृष्टिको प्रसार गर्नुहुन्छ।

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਧਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਧਰਮਲਾਇ ਉਪਯੁਕਤ ਠਾਨੁਹੁਨ੍ਹ ਭਨੇ, ਉਹਾਓਂ ਅਓਏ ਏਕ ਰੂਪ ਬਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਉਹਾਓਂਸੰਗ ਧਰੇ ਕਲਾਹਰੂ (ਸ਼ਕਤਿਹਰੂ) ਚਨ੍ਹ ਜੁਨ ਵਰਨਿ ਗਨ੍ਹ ਸਕਿੰਦੈਨ।

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਵਹਾਓਂ ਜਸਲਾਇ ਚਾਹਨੁਹੁਨ੍ਹ, ਉਸਲਾਇ ਅਓਏਸੰਗ ਮਿਲਾਉਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਏ ਦੂਰਿ ॥

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਏ ਦੂਰਿ ॥

ਕੇ ਤੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮਲਾਇ ਕਸੈਬਾਟ ਟਾਢਾ ਰ ਕਸੈਕੋ ਨਜਿਕ ਭਨ੍ਹ ਸਕਿਨ੍ਹ?

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਤਰ ਈਸ਼ਵਰ ਸੁਖੰ ਨੈ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਉਹਾਓਂਲੇ ਤ੍ਯੋ ਮਾਨਿਸਲਾਇ (ਉਹਾਓਂਕੋ ਸਰਵਵਿਆਪਕਤਾਕੋ ਬਾਰੇਮਾ) ਬਤਾਉਨੁਹੁਨ੍ਹ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ਜਸਲਾਇ (ਈਸ਼ਵਰ) ਅਓਏਲੇ ਭਿਤ੍ਰੀ ਉਚ੍ਚ ਅਵਸਥਾਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਬਤਾਇਨੁਹੁਨ੍ਹ ॥੫॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖੰ ਸੰਸਾਰਭਰਿਕਾ ਮਾਨਿਸਹਰੂਮਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਤ ਚਨ੍ਹ।

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਸਬੈ ਅਓਖਾਹਰੂਦੁਆਰਾ ਵਹਾਓਂ ਅਓਏ ਨੈ ਦੇਖਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

ਧੀ ਸਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਉਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੋ।

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

ਉਹਾਨੂੰ ਆਪਨੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਮਾਨਿਸਹਰੂਕੋ ਆਵਾਗਮਨ (ਜਨਮ ਰ ਮ੍ਰਤ੍ਯੁ) ਈਸ਼ਵਰਲੇ ਰਚੁਭਾਏਕੋ ਖੇਲ ਹੋ।

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਉਨਲੇ ਮਾਧਾਲਾਇ ਆਪਨੀ ਆਜ਼ਾਕਾਰੀ ਬਨਾਏਕਾ ਚਨ੍।

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥

ਧਧਪਿ ਸਭੈਮਿਤ੍ਰ ਭਾਏ ਪਨਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਜ਼ਾਤ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥

ਜੇ ਕੁਰਾ ਮਨੁਪਨੇ ਹੁਨ੍ਹ, ਵਹਾਓ ਆਪੈ ਨੈ ਮਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

ਉਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਾਣੀ (ਸੰਸਾਰਮਾ) ਜਨਮਨ੍ਹ ਰ ਆਪਨੀ ਆਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਨੀ ਜੀਵਨ ਧ੍ਯਾਛ।

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜਬ ਓ ਪਰੀਖਾਮਾ ਪਛ, ਉਸਲੇ ਧੀ ਪ੍ਰਾਣੀਲਾਇ ਆਪ੍ਰ ਸਿਤ ਮਿਲਾਉਂਦਛ ॥ ੬ ॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ਭਗਵਾਨ੍ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਪਨਿ ਹੁਨ੍ਹ, ਸੰਸਾਰਕਾ ਲਾਗਿ ਨਰਾਮ੍ਰੋ ਹੁੰਦੈਨ।

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਮਨ, ਤੀ ਮਗਵਾਨ੍ਭਾਹੇਕ ਕਸੈਲੇ ਕਹਿਲੇ ਕੇਹੀ ਗਰੇਕੋ ਚ?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ईश्वर आँफै राम्रो हुनुहुन्छ र सबैभन्दा राम्रो उनको कर्म हो।

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

आपनो हृदयको कुरा वहाँ स्वयम् नै जान्नुहुन्छ।

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

वहाँ स्वयम् सत्य हुनुहुन्छ र वहाँको सृष्टि-रचना पनि सत्य छ।

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

तानाबानाले जस्तै उहाँले आँफै सृष्टिलाई आँफूसँग मिलाएका छन्।

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

उहाँको गति तथा विस्तारलाई व्यक्त गर्न सकिन्न।

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

यदि अन्य कोही ती समान भए भने, उनले उनलाई बुझ्न सक्दछन्।

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ईश्वरले गर्नुभएको मानिसले स्वीकार गर्न पर्दछ।

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੨॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੨॥

हे नानक! गुरुको कृपाले यो तथ्यलाई बुझ्नुहोस्॥੨॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲਾਇ ਬੁਝੇ ਮਾਨਿਸ ਸਥੈਂ ਸੁਖੀ ਹੁਨ੍ਹ।

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਲੇ ਉਸਲਾਇ ਆਪ੍ਰਸੰਗ ਮਿਲਾਤਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ਓ ਧਨੀ, ਕੁਲੀਨ ਰ ਆਦਰਯੀਯ ਬਨ੍ਹ।

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਜੂਨ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਭਗਵਾਨ੍ ਬਸਦਛਨ੍, ਉਸਲੇ ਜਿਉਂਦੈ ਮੁਕਤਿ ਪਾਉਂਛ।

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਸੰਸਾਰਮਾ ਯੋ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਜਨਮਨੁ ਧਨ੍ਯ ਹੋ,

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਜਸਕੋ ਕ੍ਰਪਾਲੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰਕੋ ਉਫ਼ਾਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਆਗਮਨਕੋ ਚਾਹਨਾ ਧੀ ਹੋ ਕਿ

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਉਸਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹੇਰ ਅਨ੍ਯ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਇ ਇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ-ਸਮਰਣ ਆਉਂਦਛ।

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਧਸਤਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ ਆਪਿ ਸੁਵਤਨ੍ਤ ਭਏਰ ਸੰਸਾਰਲਾਇ ਪਨਿ ਮੁਕਤ ਗਰਦਛਨ੍।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਸਤਾ ਮਾਹਾਪੁਰੂਖਲਾਇ ਹਾਮੀ ਸਥੈਂ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਛੀਂ ॥੮॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ੜਲੋਕ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਤੀ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਮ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਆਰਾਧਨਾ ਗਰੇ।

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਲੇ ਪਰਮਪ੍ਰਭੂਲਾਇ ਪਾਏਸਕੇ, ਤਿਮੀਹਰੂ ਪਨਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉ ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਪ੍ਰਾਣ ਗੁਰੂਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਨ ਰ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਾਇ ਨਜਿਕਬਾਟ ਸਮਝੀ ਹੇਰ।

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਤਿਸ੍ਰੋ ਹਰੇਕ ਸਾਸਲੇ ਗੋਬਿੰਦਕੋ ਸਿਮਰਨ ਗਰ,

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

ਯਸਲੇ ਤਿਸ੍ਰੋ ਮਨਮਾ ਰਹੇਕੋ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟਾਉਂਚ।

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ਤਿਖਾਕਾ ਚਾਲਹਰੂ ਧਿਆਗੇਰ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਚਰਣਕੋ ਹ੍ਰਦਯਦੇਖਿ ਧਿਆਨਾ ਗਰ।

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

ਅਪਨੋ ਅਹੰਕਾਰ ਧਿਆਗੇਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਗਰ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਸਤਸੰਗਤਿਮਾ ਰਹੇਰ ਆਗੋਕੋ ਸਾਗਰ (ਵਿਕਾਰਹਰੂਕੋ) ਪਾਰ ਗਰ।

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ-ਧਨਲੇ ਆਪਨੋ ਖਜਾਨਾ ਭਰਪੂਰ ਗਰ

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਪੂਰਨ ਗੁਰੁਲਾਇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗਰ ॥੧॥

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

ਤਿਮੀਲਾਇ ਮੁਕਤਿ, ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਰ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਿਮਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਭਜਨ ਗਰ।

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

ਧਸਲੇ ਨਰਕਮਾ ਜਾਨਬਾਟ ਬਚਾਉਂਦਾ ਰ ਆਤਮਾ ਪਾਰ ਹੁੰਦਾ

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

ਗੋਵਿੰਦਕੋ ਗੁਣਸ਼੍ਰੁਤਿ ਗਰੇਰ ਨਾਮ-ਅਮ੍ਰਿਤਕੋ ਰਸਪਾਨ ਗਰ।

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਆਪਨੋ ਮਨਮਨੈ ਨਾਰਾਯਣਕੋ ਧਿਆਨ ਗਰ,

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਜਸਕੋ ਰੂਪ ਏਕ ਥਰ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਚ।

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਉਨੀ ਗੋਪਾਲ, ਦਾਮੋਦਰ, ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੁਨ੍ਹ,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦੁ:ਖਨਾਸ਼ਕ ਰ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਹਾँਕੋ ਨਾਮ ਬਾਰੰਬਾਰ ਸਿਮਰਨ ਗਰਿਰਹੋਸ੍ ਕਿਨਭਨੇ

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਧੋ ਪ੍ਰਾਣੀਕੋ ਏਕ ਮਾਤ੍ਰ ਸਹਾਰਾ ਹੋ ॥ ੨ ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਸਾਧੁਕੋ ਵਚਨ ਉਤਮ ਸ਼ਲੋਕ ਹੋ।

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਧਰੀ ਅਮੂਲ੍ਯ ਰਤਨ ਵਾ ਜਵਾਹਰ ਹੋ।

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥

ਜਸਲੇ ਧੀ ਵਚਨਹਰੂ ਸੁਨ੍ਹ ਰ ਪਾਲਨ ਗਰਦੱਖ, ਉਸਕੀ ਭਵਸਾਗਰਭਾਟ ਉਢਾਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਭੁ ਆਪੈ ਭਵਸਾਗਰਭਾਟ ਪਾਰ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਅਰੂ ਮਾਨਿਸਹਰੂਕੀ ਭਲਾਝੁ ਪਨਿ ਗਛੈ।

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਉਸਕੀ ਜੀਵਨ ਸਫਲ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਉਸਕੀ ਸੰਗਤਿਲੇ ਅਰੂਕੀ ਕਾਮਨਾਹਰੂ ਪੂਰਾ ਗਰਦੱਖ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਜਸਕੀ ਹੁਦਯਮਾ ਈਸ਼ਵਰਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਨਦੱਖ।

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

ਉਨਕੀ ਜਯ ਜਯ ਹੁਨ੍ਹ, ਜਸਕੀ ਲਾਗਿ ਏਕ ਅਨੰਤ ਧੁਨਿ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

ਜਸਲਾਝੈ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਸੁਨੇਰ ਤੁ ਹਰਿੰਤ ਹੁਨ੍ਹ ਰ ਪ੍ਰਭੁਕੀ ਜਯੋਤਿਕੀ ਅਨੁਭੂਤਿਲਾਝੈ ਆਪਨੀ ਭਿੰਨ ਅਨੁਭਵ ਗਰਦੱਖ।

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

ਧਸਤਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਕੀ ਸ਼ਿਰਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁਨੁਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਤੁਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਯਸਤਾ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਕੋ ਸੰਗਤ ਗਨਾਲੇ ਧੇਰੈ ਮਾਨਿਸਹਰੂਕੋ ਤੁਧਾਰ ਹੁਨੇਚ ॥ ੩ ॥

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

ਹੇ ਭਗਵਾਨ ! ਤਪਾਏ ਪ੍ਰਾਣੀਹਰੂਲਾਏ ਭਰਣ ਦਿਨ ਸਕਸਮ ਹੁਨੁਹੁਨੁਚ, ਹਾਮੀ ਤਪਾਏਕੋ ਭਰਣਮਾ ਆਏਕਾ ਚੈ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ਪ੍ਰਭੁਲੇ ਦਯਾ ਗਰੇਰ ਹਾਮੀਲਾਏ ਆਪ੍ਰਸੰਗ ਜੋਤੁਭਏਕੋ ਚ।

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ਅਬ ਹਾਮੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮੇਟਿਯੋ ਰ ਹਾਮੀ ਸਭੈ ਚਰਣ-ਧੂਲੀ ਭਯੌ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਲੇ ਨਾਮ -ਅਮ੍ਰਿਤ ਲਿਨੇ ਬਨੇਕਾ ਚਨ੍।

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵ ਮਸੰਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਨੁਭਏਕੋ ਚ ਰ

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਸੇਵਕਕੋ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਭਯੋ।

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਹਾਮੀ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਧੰਧਾ ਰ ਬਿਕਾਰਹਰੂਬਾਟ ਬਚੇਕਾ ਚੈ,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

ਰਾਮਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨੇਰ ਰ ਜਿਬ੍ਰੋਲੇ ਉਚਾਰਣ ਗਰੇਰ

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ਭਗਵਾਨਲੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗਰੇਰ (ਹਾਮੀਲਾਈ) ਯੋ ਦਯਾ ਗਰੁੰਭਯੋ ਰ

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹਾਮ੍ਹੋ ਪਰਿਸ਼ਰਮ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਦਰਬਾਰਮਾ ਸਫਲ ਭਏਕੋ ਚ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ਹੇ ਸੰਤ ਮਿਤ੍ਰਹਰੂ ! ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਮਹਿਮਾ-ਸਤੁਤਿ

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥

ਸਾਵਧਾਨ ਰ ਏਕਾਗ੍ਰਚਿਤ ਭਏਰ ਗਰ।

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥

ਸੁਖਮਣਿਮਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰ ਗੋਵਿੰਦਕੋ ਮਹਿਮਾ ਰ ਨਾਮ ਚ।

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥

ਜਸਕੋ ਮਨਮਾ ਵਾਸ ਗਞ, ਓ ਧਨਵਾਨ ਬੰਦਚ।

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥

ਉਨਕਾ ਸਮਸਤ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੁਨੇਚ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰੁਖ ਬੰਦਚ ਰ ਸੰਸਾਰਭਰਿ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਹੁਨਚ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰਦੰਬ।

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥

ਉਸਲਾਏ ਪੁਨ:ਜੀਵਨ-ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਕੋ ਚਕਰ ਪਦੈਨ।

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਯੋ ਮਾਨਿਸ ਹਰਿ ਨਾਮਰੂਪੀ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਰੇਰ ਸੰਸਾਰਭਾਟ ਜਾਨੁ

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਮਾਨਿਸਲੇ ਯੋ ਵਰਦਾਨ ਪਾਉਂਓ ॥੫॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਸਹਜ ਸੁਖ, ਸਾਂਤਿ, ਰਿਫ਼ਾਹਰੂ, ਨਵਨਿਧਿਹਰੂ

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਬੁਧਿ, ਜ਼ਾਨ ਰ ਸਰਬ ਉਪਲਬਧਿਹਰੂ ਯਸ ਪ੍ਰਾਣੀਲੇ ਪਾਉਂਓ,

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਿਦਿਆ, ਤਪਸ਼੍ਯਾ, ਯੋਗ, ਪ੍ਰਭੂਕੋ ਧਿਆਨ,

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜ਼ਾਨ, ਉਤਮ ਜ਼ਾਨ,

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਚਾਰਵਟਾ ਪਦਾਰਥ (ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਖ), ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਕਮਲ ਫੁਲ੍ਹ

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

ਸਭੈਮਾ ਬਸਦਾ ਸਭੈ ਮਨਦਾ ਤਟਸਥ ਰਹਨੁ

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਸੁੰਦਰਤਾ, ਬੁੱਧਿਮਤਾ ਏਵੰ ਤਤ੍ਵਵੇਤਾ,

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ਸਮਦਰਸ਼ੀ ਏਵੰ ਏਕ ਵ੍ਰਿਣਿਲੇ ਈਸ਼ਵਰਲਾਇ ਦੇਖਨੁ,

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਉਸਲੇ ਧੀ ਸਭੈ ਫਲਹਰੂ ਪਾਉਂਚਨ੍।

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

ਯੋ ਅਪਨੋ ਮੁਖਬਾਟ (ਸੁਖਮਨੀ) ਸੁਖਕਾ ਮਧਿਕੋ ਯਾਪ ਗਰਦੱਚ ਰ ਗੁਰੁਕੋ ਵਚਨ ਤਥਾ ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਨਾਮ ਮਹਿਮਾ ਮਨ ਲਗਾਏਰ ਸੁਨੇ ਚ ॥ ੬ ॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਕੁਨੈ ਪਨਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਸਲੇ ਧੀ ਗੁਣਹਰੂਕੋ ਮਨਦਾਰਲਾਇ ਹ੍ਰਦਯਦੇਖਿ ਜਪ ਗਰਦੱਚ,

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਉਸਕੋ ਸੰਪੂਰਨ ਧੁਗਮਾ ਸੰਪਾਦਨ ਹੁੰਚ।

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ਧੋ ਵਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦਕੋ ਮਹਿਮਾ ਰ ਨਾਮਕੋ ਧੁਨਿ ਹੋ,

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

ਜਸਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤਿ, ਸਾਸਤ੍ਰ ਰ ਵੇਦਲੇ ਵਰ੍ਣਨ ਗਛੈ।

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਸਮਸਤ ਧਰਮਕੋ ਸਾਰ ਨੈ ਹਰੀਕੋ ਨਾਮ ਹੋ।

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਧੋ ਨਾਮ ਗੋਵਿੰਦਕਾ ਭਕਤਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ ਰਹੰਦਾ।

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਕਰੋਡੀਂ ਅਪਰਾਧਹਰੂ ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਸੰਗਤਲੇ ਨਾਸ਼ ਹੁਨੇ ਗਛੈ।

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਸੰਤਹਰੂਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਮਬਾਟ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ।

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੁਨ ਵਿਅਕਤਿਕੋ ਮਸਤਕਮਾ ਈਸ਼ਵਰਲੇ ਭਾਗਯ ਲੇਖਨੁਭਾਈਕੋ ਛ,

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

ਤ੍ਪਹੀਂ ਵਿਅਕਤਿ ਸਾਧੁਕੋ ਸ਼ਰਣਮਾ ਆਉਂਦਾ ॥੭॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਜੋ ਮਾਨਿਸਕੋ ਹ੍ਰਦਯਮਾ (ਸੁਖਮਨੀ) ਬਾਸ ਗਛੰਦਾ ਰ ਜੋ ਧਸਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਵਕ ਸੁੰਦਰ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਉਸਲੇ ਹਰਿ-ਪ੍ਰਭੁਕੋ ਸਮਰਣ ਗਰਦੱਛ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਉਸਕੋ ਜਨਮ-ਮਰਣਕੋ ਦੁ:ਖ ਨਾਸ ਹੁਨੇਛ।

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਉਹਾਲੇ ਧਰਮ ਦੁਲਭ ਸ਼ਰੀਰਲਾਇ ਤਤਕਾਲ ਵਿਕਾਰਹਰੂਬਾਟ ਬਚਾਏ ਹਾਲਨੁ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਉਨਕੋ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਛ ਰ ਉਨਕੋ ਵਾਣੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪਿ ਛ।

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਏਕੁ ਈਸ਼ਵਰਕੋ ਨਾਮ ਨੈ ਉਸਕੋ ਮਨਮਾ ਬਸਿਸਕੇਕੋ ਹੁਨ੍ਹ।

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁ:ਖ, ਰੋਗ, ਭਯ ਏਵ ਦੁਵਿਧਾ ਊਦੇਖਿ ਟਾਢਾ ਜਾਨ੍ਹ।

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਉਸਕੋ ਨਾਮ ਸਾਧੁ ਹੁਨੇਛ ਰ ਉਸਕੋ ਕਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁਨ੍ਹ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਨੀ ॥

ਉਸਕੋ ਸੋਭਾ ਸਰਵੋਪਰਿ ਹੁਨ੍ਹ।

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਧਿਨੈ ਗੁਣਹਰੂਕਾ ਕਾਰਣ ਧਰਮ ਸ਼ਰਕੋ ਨਾਮ (ਈਸ਼ਵਰਕੋ) ਸੁਖਮਨਿ ਹੋ ॥੮॥੨੪॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ॥

Ek-Oankar. Waheguroo Ji Ki Fateh

ਭਗਵਾਨ੍ ਏਕ ਚਨ੍। ਸਭੈ ਵਿਜਧ ਪਰਮ ਗੁਰੂ (ਭਗਵਾਨ੍) ਕੋ ਹੋ।

ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

Sri Bhagouti ji Sahai

ਆਦਰਨੀਧ ਟਰਵਾਰ ਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਫੁਏਹਰੂਲਾਓ ਨਏ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲੇ ਹਾਮੀਲਾਓ ਸਹਯੋਗ ਗਰੂਨ੍!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੴ॥

Vaar Sri Bhagouti Ji Ki Paatshaahee Dasvee

ਦਸਾਓ ਗੁਰੂਫ਼ਾਰਾ ਪਠਨ ਗਰਿਏਕੋ ਪ੍ਰਯਨੀਧ ਟਰਵਾਰ ਕਵਿਤਾ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਪਿਆਇ॥

Pritham Bhagouti Simar Kai, Guru Naanak Layee Dhiyae

ਪਹਿਲੇ ਟਰਵਾਰ (ਫੁਏਹਰੂਲਾਓ ਨਏ ਗਨੈ ਭਗਵਾਨ੍) ਲਾਓ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍; ਟ੍ਧਸਪਚਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਲਾਓ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ (ਓਨਕੋ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਲਾਓ ਨੋਟ ਗਨੁਹੋਸ੍)।

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ॥

Angad Gur Te Amar Das, Raamdaasai Hoyal Sahai

ਟ੍ਧਸਪਚਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਙਗਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸਲਾਓ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧ੍ਯਾਨ ਗਨੁਹੋਸ੍; ਓਨੀਹਰੂਲੇ ਹਾਮੀਲਾਓ ਸਦ੍ਦਤ ਗਰੂਨ੍! (ਓਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧ੍ਯਾਨ ਕੇਨ੍ਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ॥

Arjan Hargobind No Simrou Sri Har Rai

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਰ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਧਲਾਓ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ ਰ ਧ੍ਯਾਨ ਗਨੁਹੋਸ੍। (ਟਿਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧ੍ਯਾਨ ਕੇਨ੍ਦ੍ਰਿਤ ਗਨੁਹੋਸ੍)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥

Sri HarKrishan Dhiyaa-eeai Jis Dhithi Sabh Dukh Jaye

ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕੋ ਸਮਰਪਣ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ, ਜਸਲਾਇ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇਖੇਰ ਸਭੈ ਦੁ:ਖਹਰੂ ਹਟ੍ਹਚਨ੍ । (ਤਨੀਹਰੂਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ॥

Teg Bahadur Simareeai Ghar No Nidh Avai Dhai

ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦੁਰਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਤ੍ਵਸਪਚਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧਨਕਾ ਨੌ ਸ੍ਰੋਤਹਰੂ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਦਮ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸ਼ੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਬੁੱਢਿ, ਵਿਦ੍ਯਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤਪਾਇਕੋ ਘਰਮਾ ਚਿਟੋ ਆਉਨੇਚਨ੍।

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਰਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

Dasvaa Paatshaah Guru Gobind Singh Ji Sabh Thai Ho-e Sahaai

ਆਦਰਨੀਯ ਦਸ਼ਾਊਂ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਲਾਇ ਸਮ੍ਝਨੁਹੋਸ੍ਰ (ਉਨਕੋ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਮਾ ਧਿਆਨ ਦਿਨੁਹੋਸ੍ਰ)। ਹੈ ਭਗਵਾਨ੍ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਹਾਮੀਲਾਇ ਸਭੈ ਠਾਉਂਮਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਰ ਮਦ੍ਰਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Dasa Paatsaaheea Di Jot Sri Guru Granth Sahib Ji, De Paath Deedaar Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਆਦਰਨੀਯ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਾ ਨਿਹਿਤ ਦਸ ਰਾਜਾਹਰੂਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕੋ ਬਾਰੇਮਾ ਸੋਚੁਹੋਸ੍ਰ ਅਨਿ ਧਿਆਨ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ ਤਥਾ ਆਪਨਾ ਵਿਚਾਰਹਰੂਲਾਇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਕੋ ਦਿਵ੍ਯ ਸਿੱਖਾਤਿਰ ਧੁਮਾਤਨੁਹੋਸ੍ਰ ਰ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਗੁਰੁਹੋਸ੍ਰ। (ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੁਰੂ)।

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ,

ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Panja Piyariya, Chauhaa Sahibzadiya, Chaliya Mukhtiya, Huthiya, Jupiya, Tupiya, Jina Nam Jupiya, Vand Shakiya, Deg Chalahee, Teg Vaahee, Dekh Ke Andhith Keetaa, Tinhaa Piariyaa, Sachiaariyaa Dee Kamaahee, Da Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਿਯ, ਚਾਰ ਚੋਰਾਹਰੂ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਕਾ); ਚਾਲੀਸ ਸ਼ਹੀਦਹਰੂ; ਅਦਮ੍ਯ ਵੱਡ ਸੰਕਲ੍ਪਕਾ

बहादुर सिखहरू; नामको रङमा डुबेका भक्तहरू; नाममा मिसिएका व्यक्तिहरूको कार्यहरूको बारेमा सोचुहोस्। नाम सम्झेर सँगै खाना खानेहरूलाई; निःशुल्क भान्सा सुरु गर्नेहरूलाई; तरवार चलाउनेहरूलाई (सत्यको रक्षा गर्न); अरूको कमजोरीहरूलाई बेवास्ता गर्नेहरूलाई; माथिका सबै शुद्ध र साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू थिए; बोल वाह गुरु! (अद्वितीय गुरु)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Jinaa Singhaa Singhneeyaa Ne Dharam Het Sees Dithe, Bund Bund Kuttai, Khopriya Luhaiya, Charukriya Te Churhe, Aariaa Naal Chiraa Ge, Gurdwaraiya Di Seva Layee Kurbania Keethiya, Dharam Nehee Haariye, Sikhi Kesaa Suwaasaa Naal Nibaahee, Tina Dee Kamaaee Daa Dhiyaan Dhar Ke Bolo Ji Waheguroo

बहादुर सिख पुरुष र महिलाहरूले गरेको अतुलनीय सेवाको बारेमा सोचुहोस् र सम्झनुहोस् जसले आफ्नो टाउको राखे तर आफ्नो सिख धर्मलाई समर्पण गरेनन्। जसले शरीरको हरेक जोडा टुक्रा-टुक्रा पार्छन्; जसले आफ्नो टाउको छाला पार्छन्; जो बाँधिएका थिए र पाङ्ग्रामा राखिएका थिए र टुक्रा-टुक्रा पारिएका थिए; जो आरीले काटिएका थिए;

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

Saarey Takhta Sarbat Gurdwariya Daa Dhiyaan Dhur Ke Bolo Ji Waheguroo
ਆਪਨਾ ਵਿਚਾਰहरू सिख धर्मका सबै सिंहासन र सबै गुरुद्वाराहरूमा केन्द्रित गर्नुहोस्; भन हे गुरु!

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

Prithme Sarbat Khaalsaa Ji Ki Ardaas Hai Ji, Sarbat Khaalsaa Ji Ko Waheguroo Waheguroo Waheguroo Chit Aavai Chit Aavan Ka Sadkaa Surab Sukh Hovai

सुरुमा सबै पूजनीय खालसाहरूले प्रार्थना गर्छन् कि उनीहरूले तपाईंको नामको ध्यान गर्न सकून्; र यस्तो ध्यानद्वारा सबै सुख र सान्त्वना प्राप्त होस्।

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !**

Jahaa Jahaa Khaalsaa Ji Saahib, Tahaa Tahaa Ruchhiya Riyaa-it, Deg Teg
Fateh, Bira Ki Paij, Panth Ki Jeet, Sree Saahib Ji Sahaai Khaalse Ji Ko Bol
Baaley, Bolo Ji Waheguroo

ਜहाँ पनि पूजनीय खालसा उपस्थित हुन्छन्, आपनो सुरक्षा र अनुग्रह प्रदान गर्छन्; निःशुल्क
भान्सा र तरवार कहिल्यै असफल नहुन सक्छ; आपना भक्तहरूको सम्मान कायम
राख्नुहोस्; सिख जनतालाई विजय प्रदान गर्नुहोस्; पूजनीय तरवार सधैं हाम्रो सहायतामा
आउन सक्छ; खालसालाई सधैं सम्मान होस्; भन्नुहोस्, हे गुरु!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ,
ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ
ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!!**

Sikhaa Noo Sikhee Daan, Kesh Daan, Rehit Daan, Bibek Daan, Bharosaa
Daan, Daanaa Sir Daan Naam Daan, Chounkiyaa Jhande Bunge Jugo Jug
Attal, Dharam Ka Jai Kaar Bolo Ji Waheguroo

सिखहरूलाई सिख धर्मको दान, लामो कपालको दान, सिख धर्मको दान, इश्वरीय ज्ञानको
दान, वढ विश्वासको दान, विश्वासको दान र नामको सबैभन्दा ठुलो उपहार प्रदान गर्नुहोस्।
हे भगवान्! राग-रागी, हवेली र झन्डा लामो समयसम्म जिउन्; सत्य सधैं विजयी होस्; भन
वाहे गुरु!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

Sikhaa Daa Man Neevaa, Mat Uchee, Mat Pat Daa Raakhaa Aap
Waheguroo

सबै सिखहरूको हृदय विनम्र होस् र उनीहरूको ज्ञान उच्च होस्; हे प्रभु! तिमि ज्ञानका
रक्षक हो।

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਆਪ ਦੇ
ਹਥੁਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

Hey Nimaneeaa De Maan, Nitaneeaa De Taan, Nioteeaa Di Ot, Sachey Pita
Waheguroo (Aap Di Hazoor....Di Aardas hai Ji)

हे साँचो राजा, हे गुरु! तपाईं नम्र मानिसका गर्व, असहायका शक्ति, आश्रयहीनका आश्रय
हुनुहुन्छ, हामी विनम्रतापूर्वक तपाईंको उपस्थितिमा प्रार्थना गर्दछौं..... (यहाँ गरिएको
अवसर वा प्रार्थनालाई प्रतिस्थापन गर्नुहोस्)।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

Akhar Vaadhaa Ghaataa Bhul Chuk Maaf Karnee, Sarbat De Kaaraj Raas Karney.

ਕ੍ਰਪਾ ਮਾਥਿਕੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪੜ੍ਹਨਾਲੇ ਹਾਮਾ ਗਲਤੀ ਰ ਕਮਜੋਰੀਹਰੂਲਾਓਂ ਕ੍ਰਮਾ ਗੁਨ੍ਹੋਸ੍। ਕ੍ਰਪਾ ਸਬੈਕਾ ਉਦੇਸ਼ਹਰੂ ਪੂਰਾ ਗੁਨ੍ਹੋਸ੍।

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਾਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

Seyee Piyare Mel, Jina Miliya Teraa Naam Chit Aavai, Naanak Naam Chardi Kala, Tere Bhaaney Sarbat Daa Bhalaa

ਹਾਮੀਲਾਓਂ ਸਾੱਚੋ ਭਕਤਹਰੂਸੱਗ ਮੇਟਾਉਨੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗੁਨ੍ਹੋਸ੍ ਜਸਬਾਟ ਹਾਮੀ ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਸਮਰਨ ਗਰਨ ਰ ਧਿਆਨ ਗਰਨ ਸਕਓਂ। ਹੇ ਭਗਵਾਨ੍! ਸਾੱਚੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਕੋ ਮਾਧ੍ਯਮਬਾਟ, ਤਪਾਓਂਕੋ ਨਾਮ ਉਚ੍ਹ ਹੁਨ ਸਕਦਓ, ਅਨਿ ਤਪਾਓਂਕੋ ਈਚ੍ਛਾਅਨੁਸਾਰ ਸਬੈ ਸਮ੍ਰਦ੍ਧ ਹੁਨ ਸਕਦਓ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

Waheguroo Ji Ka Khaalsaa Waheguroo Ji Ki Fateh

ਵਾਹੇਗੁਰੂਜੀਕੋ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹੇਗੁਰੂਕੋ ਫਤੇਹ।

आत्माको यात्रामा लाग्नुहोस्: आफ्नो आत्मालाई पोषण गर्नुहोस्

आफ्नो आध्यात्मिक यात्रालाई उचाल्ने र जीवनमा गहिरो अर्थ खोज्ने अभ्यासहरू पत्ता लगाउनुहोस्।

यात्राको लागि सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू:

नाम जप्नुहोस्: ईश्वरलाई सम्झनुहोस्

राम्रो काम गर्नुहोस्: इमानदारीपूर्वक काम गर्नुहोस्

चुपचाप नबस्नुहोस्: अरुहरूसँग कुरा साझा गर्नुहोस्

हामीलाई आध्यात्मिक मुक्ति (मुक्ति) र न्यायपूर्ण समाजतर्फ मार्गदर्शन गर्नुहोस्। गुरु ग्रन्थ साहिबमा निहित यी सिद्धान्तहरूले सिख जीवनको आधार बनाउँछन्।

चौथो गुरु राम दास जीको दैनिक अभ्यासको लागि ज्ञान: गुरु ग्रन्थ साहिबमा (पृष्ठ 305-306), उहाँले सिखको दैनिक आध्यात्मिक यात्रामा गहिरो अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्नुहुन्छ:

दिनको पहिलो कार्य: गुरुको साँचो शिष्यले प्रत्येक दिन मायालुपूर्वक ईश्वरीय सम्झना गरेर सुरु गर्छ।

शरीर र मनलाई शुद्ध गर्नुहोस्: चाँडै उठ्नुहोस्, स्नान गर्नुहोस्, र ईश्वरको सम्झनामा आँफूलाई डुबाउनुहोस्, आफ्नो आत्मा दिव्य अमृतमा नुहाएको महसुस गर्नुहोस्।

सम्झनाद्वारा मुक्ति: गुरुको शिक्षा पालना गर्नाले र भक्तिपूर्वक ईश्वरीय नाम सम्झनाले सांसारिक आसक्तिले गर्दा हुने दुःख र भित्री अशान्ति हट्छ।

गान र चिन्तन गर्नुहोस्: आफ्नो दैनिक क्रियाकलापहरूमा निरन्तर ईश्वरीय स्तुतिगान गाउनुहोस् र ईश्वरीय नामको चिन्तन गर्नुहोस्।

शान्तिको किरण बन्नुहोस्: प्रत्येक सासमा ईश्वरीय नामलाई मायालु पूर्वक सम्झने गुरुको अनुयायी एक शान्त र प्रेरणादायी आत्मा बन्छ।

दिव्य ज्ञान प्राप्त गर्नुहोस्: गुरुले आफ्नो अनुग्रह प्राप्त गरेकाहरूलाई यो गहन ज्ञान प्रदान गर्नुहुन्छ।

अरूलाई प्रेरित गर्नुहोस्: गुरु नानकले त्यो शिष्यलाई नमन गर्नुहुन्छ जसले ईश्वरीय नाम मात्र सम्झंदैन तर अरूलाई पनि त्यसै गर्न प्रेरित गर्दछ।

दुर्लभ र बहुमूल्य आत्माहरू: साँच्चै समर्पित व्यक्तिहरू दुर्लभ हुन्छन्, तैपनि उनीहरूको ईश्वरीय सम्झनाले अनगिन्ती अरूलाई आध्यात्मिक रूपमा लाभ पुर्याउँछ।

नकारात्मकताबाट बच्नुहोस्: गुरुको शिक्षालाई बेवास्ता गर्ने र आध्यात्मिक अज्ञानताको चक्रमा फसेकाहरूबाट आफूलाई टाढा राख्नुहोस्। तपाईंको उपस्थितिमा मीठो बोल्ने तर तपाईंको पछाडि नकारात्मकता फैलाउनेहरूबाट सावधान रहनुहोस्।

यात्राका लागि दर्शन

सिख धर्मको दर्शनशास्त्रको विशेषता आध्यात्मिक तथा भौतिक संसारको लागि तर्क, व्यापकता तथा "तामझामरहित"दृष्टिकोण हो। यसको धर्मशास्त्र सरलताद्वारा चिह्नित छ। सिख नैतिकतामा, एक व्यक्तिको आँफू प्रतिको कर्तव्य र समाजप्रतिको कर्तव्य (संगत) बीच कुनै द्वन्द्व छैन।

सिख धर्म लगभग 500 वर्ष पहिले गुरु नानकद्वारा स्थापित सबैभन्दा कमि उमेरको विश्व धर्म हो। यसले ब्रह्माण्डको एकजना सर्वोच्च अस्तित्व तथा सृष्टिकर्ता मा गरिने (वाहेगुरु) विश्वासलाई जोड दिन्छ। यसले अनन्त आनन्दको लागि सरल प्रत्यक्ष मार्ग प्रदान गर्दछ अनि प्रेम र विश्वव्यापी भ्रातृत्वको सन्देश फैलाउँछ। सिख धर्म एकेश्वरवादी विश्वास हो र यसले भगवानलाई एक मात्र व्यक्तिको रूपमा चिन्दछ जो समय वा स्थानको सीमितताको अधीनमा हुनुहुन्न।

सिख धर्मले विश्वास गर्दछ कि एक मात्र ईश्वर हुनुहुन्छ, जो सृष्टिकर्ता, पालनकर्ता, विनाशक हुनुहुन्छ र मानव रूप लिनुहुन्न। सिख धर्ममा अवतारको सिद्धान्तको कुनै स्थान छैन। यसले देवी-देवता र अन्य देवी-देवताहरूलाई कुनै मूल्य दिँदैन।

सिख धर्ममा नैतिकता र धर्म सँगसँगै चल्छन्। इमानदारी, करुणा, उदारता, धैर्य र नम्रता जस्ता गुणहरू प्रयास र मनको लगनशीलताले मात्र विकास गर्न सकिन्छ। हाम्रा महान् गुरुहरूको जीवन यस दिशामा प्रेरणाको स्रोत हो।

सिख धर्मले मानव जीवनको लक्ष्य जन्म र मृत्युको चक्रलाई तोडेर ईश्वरमा विलिन हुनु हो भनी सिकाउँछ। यो गुरुको उपदेश पालन गरेर, पवित्र नाम मा ध्यान अनि सेवा गरेर (नाम) र परोपकारको कार्य गरेर पूरा गर्न सकिन्छ।

नाम मार्गले भगवानको स्मरणका लागि दैनिक भक्तिमा जोड दिन्छ। मोक्ष प्राप्तिका लागि काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह गरी (घमण्ड) र अहंकार (सांसारिक मोह) पाँच भावनालाई नियन्त्रण गर्नुपर्छ। संघ रीतिरिवाज र व्रत, तीर्थयात्रा, शकुन र तपस्या जस्ता नियमित अभ्यासहरूलाई सिख धर्ममा अस्वीकार गरिएको छ। मानव जीवनको लक्ष्य ईश्वरमा विलिन हुनु हो र यो गुरु ग्रन्थ साहिबको उपदेशलाई अनुसरण गरेर पूरा हुन्छ। सिख धर्मले भक्ति मार्ग वा निष्ठा मार्गमा जोड दिन्छ। तथापि, यसले ज्ञान मार्ग (ज्ञानको मार्ग) र कर्म मार्गकार्यको मार्गको महत्व (लाई मान्यता दिन्छ। यसले आध्यात्मिक लक्ष्य हासिल गर्न ईश्वरको अनुग्रह प्राप्त गर्नुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिन्छ।

सिख धर्म एक आधुनिक, तार्किक र व्यावहारिक धर्म हो। यसले सामान्य पारिवारिक जीवन मोक्षको (गृहस्थ)लागि कुनै बाधा होइन भन्ने विश्वास गर्दछ। मोक्ष प्राप्तिा लागि ब्रह्मचर्य वा संसारको त्याग आवश्यक छैन। सांसारिक रोगहरू र प्रलोभनहरूको बीचमा अलग रहन सम्भव छ। एक भक्तले संसारमा बाँच्नु पर्छ र अझै पनि आफ्नो सिरलाई सामान्य तनाव तथा प्रलोभनबाट आँफूलाई टाढा राख्नुपर्छ। ऊ एकजना विद्वान् सैनिक अनि भगवान्का लागि सन्त हुनुपर्छ।

सिख धर्म सम्पूर्ण विश्वको एक हो र "धर्मनिरपेक्ष धर्म"यसले जाति, सम्प्रदाय, वंश वा लिंगको आधारमा सबै भेदभावलाई अमान्य गर्दछ। यसले विश्वास गर्दछ कि भगवान्को नजरमा सबै मानिस समान छन्। गुरुहरूले महिलाको समानतामा जोड दिए र कन्या भ्रूण हत्या र सती प्रथालाई अस्वीकार गरे। उनले सक्रिय रूपमा विधवा पुनर्विवाहलाई बढावा दिए र पर्दा प्रथा)महिलाहरू पर्दा लगाउने (लाई अस्वीकार गरे। भगवान्मा मन केन्द्रित गर्नका लागि पवित्र नाम को ध्यान गर्नु पर्दछ (नाम)र सेवा र परोपकारको कार्य गर्नु पर्दछ। भीख मागेर वा बेइमानी गरेर होइन, इमानदारीपूर्वक काम गरेर जीविकोपार्जन गर्नु सम्मानजनक मानिन्छ। अरूसँग साझेदारी गर्नु पनि सामाजिक जिम्मेवारी हो। उक्त व्यक्तिले दशवन्ध आफ्नो कमाइको) 10 प्रतिशतमार्फत खाँचोमा परेकाहरू (लाई सहयोग गर्ने अपेक्षा गरिएको छ। सेवा, सामुदायिक सेवा पनि सिख धर्मको अभिन्न अङ्ग हो। सबै धर्मका मानिसहरूका लागि खुला प्रत्येक गुरुद्वारामा पाइने निःशुल्क सामुदायिक भान्सा)लंगरयस सामुदायिक सेवाको अभिव्यक्त ्रति हो।

सिख धर्मले आशावाद र आशाको वकालत गर्दछ। यसले निराशावादको विचारधारालाई स्वीकार गर्दैन।

गुरुहरूले यो जीवनको एउटा उद्देश्य र लक्ष्य छ भन्ने विश्वास गर्थे। यसले आत्मज्ञान र ईश्वरको प्राप्तिको अवसर प्रदान गर्दछ। यसबाहेक, मानिस आफ्ना कार्यहरूको लागि आफै जिम्मेवार छ। उसले आफ्नो कार्यको परिणामबाट उन्मुक्ति को दावा गर्न सक्दैन। त्यसैले उसले जे गर्छ, त्यसमा धेरै होसियार हुनुपर्छ।

सिख ग्रन्थगुरु ग्रन्थ साहिब ,, शाश्वत गुरु हो। यो एक मात्र धर्म हो जसले पवित्र पुस्तकलाई धार्मिक गुरुको दर्जा दिएको छ। सिख धर्ममा जीवित मानव गुरु को (अवतार)लागि कुनै स्थान छैन।

महिलाहरुको भूमिका

सिख धर्मका सिद्धान्तहरूमा भनिएको छ कि महिलाहरुको आत्मा पुरुषसहर समान हुन्छ र उनीहरूलाई आफ्नो आध्यात्मिकता विकास गर्ने समान अधिकार छ। उनीहरूले धार्मिक जमघटको नेतृत्व गर्न सक्छन्, अखण्ड पथ (पवित्र शास्त्रहरुको निरन्तर पाठ) मा भाग लिन सक्छन्, किर्तन (भजनहरुको सामूहिक गायन) गर्न सक्छन्, ग्रन्थी (पुजारी) को रूपमा काम गर्न सक्छन्। उनीहरूले सबै धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक र धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्दछन्। सिख धर्म पुरुष र महिलालाई समानता प्रदान गर्ने पहिलो प्रमुख विश्व धर्म थियो। गुरु नानकले लैङ्गिक समानताको उपदेश दिए र उनलाई अनुसरण गर्ने गुरुहरूले महिलाहरुलाई सिख पूजा र अभ्यासका सबै गतिविधिहरूमा पूर्ण भाग लिन प्रोत्साहित गरे।

गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"महिला र पुरुष, सबै भगवान्द्वारा सृष्टि गरिएका हुन्। यो भगवान् को खेल हो। तपाईंका सबै रचनाहरू राम्रा र शुद्ध छन्, नानक भन्छन्।- गुरु ग्रन्थ, पृष्ठ 304

सिख इतिहासले पुरुषको सेवा, भक्ति, बलिदान र बहादुरीमा महिलाको भूमिकालाई समान रूपमा चित्रण गरेको छ। सिख परम्परामा महिलाको नैतिक गरिमा, सेवा र आत्मबलिदानका धेरै उदाहरणहरू लेखिएका छन्।

सिख धर्मका अनुसार पुरुष र महिला एउटै सिक्काका दुई पक्ष हुन्। अन्तरसम्बन्ध र अन्योन्याश्रितताको प्रणालीमा जहाँ पुरुष महिलाबाट जन्मन्छ, र महिला पुरुषको बीजबाट जन्मन्छ। सिख धर्मअनुसार पुरुषले महिला बिना आफ्नो जीवनमा सुरक्षित र पूर्ण महसुस गर्न सक्दैन, र पुरुषको सफलता उनीसँग आफ्नो जीवन साझा गर्ने महिलाको प्रेम र समर्थनसँग सम्बन्धित छ जसले आफ्नो जीवन उनीसँग बाँड्छिन् र यसको विपरीत। गुरु नानकले भनेका छन्: "[यी] एक महिला हुन् जसले दौड जारी राखिन्छन्" र हामीले "महिलालाई श्रापित र अभियुक्तको रूपमा मान्नुपर्दैन, [जब] महिलाबाट नेता र राजा जन्मन्छन्।" SGGGS पृष्ठ 473।

उद्धार: उठाउनु पर्ने एउटा महत्त्वपूर्ण कुरा के हो भने धर्मले महिलाहरुलाई मुक्ति प्राप्त गर्न, भगवान्को प्राप्ति, वा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त गर्न सक्षम ठान्छ। यो गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ,

"भगवान् सबै प्राणीहरूमा सर्वव्यापी छन्, भगवान् सबै रूपहरूमा सर्वव्यापी छन्, पुरुष र महिला" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 605)।

गुरु ग्रन्थ साहिबको माथिको कथन अनुसार, भगवान्को प्रकाश दुवै लिङ्गसँग समान रूपमा बस्छ। तसर्थ, पुरुष र महिला दुवैले गुरुको शिक्षालाई पछ्याएर समान रूपमा मोक्ष प्राप्त गर्न सक्छन्। धेरै धर्महरूमा, महिलाहरुलाई पुरुषको आध्यात्मिकताको बाधाको रूपमा हेरिन्छ, तर सिख धर्ममा होइन। गुरुले यसलाई अस्वीकार गर्नुभयो। 'करेन्ट भ्यूज अन सिख धर्म' मा, एलिस बसार्के भन्छिन्,

"पहिले गुरुले महिलालाई पुरुषको बराबरमा राखे... महिला पुरुषका लागि बाधा थिएन, तर भगवान्को सेवा गर्न र मोक्ष प्राप्त गर्नमा सहभागी थियो।"

विवाह: गुरु नानक देवले गृहस्थ जीवनमा ब्रह्मचर्य र त्यागको सट्टा पति र पत्नी समान भागिदार भएर दुवैले ईश्वर ध्यान गर्ने आदेश दिएका छन्। पवित्र पदहरूमा, घरेलु आनन्दलाई पोषित आदर्शको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ र विवाहले भगवान्प्रतिको प्रेमको अभिव्यक्तिका लागि निरन्तर रूपक प्रदान गरेको छ। प्रारम्भिक सिख धर्मका कवि र सिख सिद्धान्तका आधिकारिक व्याख्याता भाइ गुरदासले महिलाहरूलाई उच्च सम्मान दिन्छन्। उनी भन्छन्:

"एकजना महिला, आफ्नो आमा-बुवाको घरमा प्यारी हुन्छिन्, जसलाई उनको बुवा र आमाले धेरै माया गर्नुहुन्छ। आफ्नो ससुरालीमा, उनी परिवारको स्तम्भ हुन्छिन्, उनको असल भाग्यको दायित्व हुन्छिन्... आध्यात्मिक ज्ञान एवम् मोक्षमा भागिदारी र महान गुणसम्पन्न, एकजना महिला, पुरुषका आधा हिस्सा, उनलाई मुक्तिको द्वारसम्म पुऱ्याउँछिन्। (वारन, वि. 16)

समान स्थिति: पुरुष र महिलाहरूको बीचमा समान स्थिति सुनिश्चित गर्नका लागि, गुरुहरूले दीक्षा, निर्देश वा संगत(पवित्र फेलोसिप) र पंगत(एकसाथ भोजन गर्नु)जस्ता क्रियाकलापहरूमा लिङ्गबीच कुनै भेदभाव गरेका छैनन्। सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाशका अनुसार गुरु अमर दासले महिलाहरूले घुम्टोको प्रयोगको विरोध गरेका थिए। उनले केही समुदायहरूको निरीक्षण गर्न चेलाहरूमध्ये महिलाहरूलाई नियुक्त गरे र सतीको अभ्यासको विरुद्धमा प्रचार गरे। सिख इतिहासमा धेरै महिलाहरूको नाम अन्तर्भुक्त छन्, जस्तै माता गुजरी माई भागो, माता सुन्दरी, रानी साहिब कौर, रानी सदा कौर र महारानी जिन्द कौर, जसले आफ्नो समयका घटनाहरूमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेका थिए।

शिक्षा: सिख धर्ममा शिक्षालाई धेरै महत्त्वपूर्ण मानिन्छ। यो हरेक व्यक्तिको सफलताको कुञ्जी हो। यो व्यक्तिगत विकासको प्रक्रिया हो र त्यसैले तेस्रो गुरुले धेरै विद्यालयहरू स्थापना गरे। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

"सबै दिव्य ज्ञान र चिन्तन गुरुको माध्यमबाट प्राप्त हुन्छ" (गुरु ग्रन्थ साहिब, पृष्ठ 831) ।

शिक्षा सबैको लागि आवश्यक छ र सबैले आँफूले सक्ने जति सर्वोत्तम बन्नको लागि काम गर्नुपर्छ। तेस्रो गुरुद्वारा पठाइएका सिख धर्मप्रचारकहरूमध्ये 52 जना महिला थिए। सिख महिलाको भूमिका र स्थितिमा, डा मोहिन्दर कौर गिल लेखिन्छ, "गुरु अमर दासलाई विश्वास थियो कि कुनै पनि शिक्षाले तबसम्म जड लगाउन सक्दैन जबसम्म यसलाई महिलाहरूले स्वीकार गर्दैनन्।"

कपडामाथि प्रतिबन्धः महिलाहरुले घुम्टो नलगाउनु पर्ने आवश्यकता बाहेक, सिख धर्मले परिधान संहिताको सरल तर धेरै महत्त्वपूर्ण विवरण गरेको छ। यो लिङ्को पर्वाह नगरी सबै सिखहरूमा लागू हुन्छ। गुरु ग्रन्थ साहिबमा भनिएको छ कि,

“शरीरलाई असहज बनाउने र मनलाई नकारात्मक विचारहरूले भरिदिने कपडा लगाउनबाट जोगिनुहोस्। SGGS पृष्ठ 16

यसरी, कस्तो प्रकारको कपडाले दिमागलाई नराम्रो विचारहरूले भरिदिन्छ र यसलाई बेवास्ता गर्नुपर्छ भनी सिखहरूले महसुस गर्नेछन्। सिख महिलाहरुले कृपाण (तरवार) र अन्यले आफ्नो रक्षा गर्ने अपेक्षा गरिन्छ, यो महिलाहरुका लागि अद्वितीय हो किनकि महिलाहरुले आफ्नो सुरक्षा गर्ने अपेक्षा गरिएको र शारीरिक सुरक्षाका लागि पुरुषहरूमा निर्भर हुने अपेक्षा नगरिएको इतिहासमा यो पहिलो पटक हो।

SGGS उद्धरणः गुरु नानकजी भन्नुहुन्छ कि, “पृथ्वी र आकाशमा, म अरू कोही देखिदैन। सबै महिला र पुरुषहरूमा, उहाँको ज्योति चम्किरहेको छ। ” Sggs पृष्ठ 223। स्त्रीबाट, पुरुष जन्मन्छ; पुरुषको महिलाभित्र गर्भधारण हुन्छ; उसको एक महिलासँग इन्जमेन्ट र विवाह हुन्छ। महिला उसको साथी बन्छिन्; महिला मार्फत भावी पुस्ताहरू जन्मन्छन्। जब उसकी श्रीमतीको मृत्यु हुन्छ, उसले अर्को महिला खोज्छ; ऊ त्यो महिलासँग बाँधिएको हुन्छ। त्यसोभए किन उनलाई नराम्रो भन्ने? उनीबाट राजाहरू आउँछन्। महिलाबाट महिला आउँछन्; महिला बिना कोही पनि रहँदैन। SGGS पृष्ठ 473

दाइजोको सम्बन्धमाः “हे मेरो प्रभु, मलाई मेरो नाम मेरो विवाहको उपहार र दाइजोको रूपमा दिनुहोस्।” श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, SGGS को पङ्क्ति 18

घुम्टो प्रथाको विषयमाः “पर्खनुहोस्, पर्खनुहोस्, हे दुलही – आफ्नो अनुहार घुम्टोले नढाक्नुहोस्। अन्त्यमा, यसले तपाईंलाई आधा आवरण पनि दिँदैन।” तपाईंको अगाडि अनुहार ढाक्नेहरूको पाइला नपछ्याउनुहोस्। आफ्नो अनुहार ढाक्नुको एउटै मात्र गुण यो हो कि केही दिनको लागि मानिसहरूले भन्नेछन्, “कस्तो सद्गुणी दुलही आइन्।” तपाईंको घुम्टो तब मात्र साँचो हुनेछ जब तपाईं निस्कनुहुन्छ, नाच्नुहुन्छ र परमेश्वरको महिमा गाउनुहुन्छ।- पृष्ठ 484, **SGGS Women**

महिलाहरु र वास्तवमा सबै आत्माहरूलाई आध्यात्मिक जीवन बिताउन कडा रूपमा प्रोत्साहित गरिएको थियो: “आउनुहोस्, मेरा प्रिय दिदीबहिनीहरू तथा आध्यात्मिक साथीहरू, मलाई आफ्नो अँगालोमा कसेर अँगालो मारुहोस्। सँगै सामेल हुनुहोस्, र आफ्ना सर्वशक्तिमान श्रीमान् भगवान्का कथाहरू बताउनुहोस्। ” - गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 17।

“साथीहरू, अन्य सबै कपडाहरुले सुखलाई नष्ट गरिदिन्छ, अङ्गहरूमा लगाएका कुराले दुखाई निम्त्याउँछ, र गलत सोचाइले दिमाग भरिदिन्छ।” - SGGS पृष्ठ 16

पगडीको महत्त्व

सिखको एउटा अभिन्न अङ्ग पगडी हो। सिखहरूले लगभग 1500 देखि र सिख धर्मका संस्थापक गुरु नानकको समयदेखि पगडी लगाई आएका छन्।

पगडी वा "पगडी" लाई प्रायः "पग" वा "दस्तर" मा संक्षेप गरिन्छ, एउटै कपडाका लागि विभिन्न भाषाहरू फरक शब्दहरू भएका छन्। यी सबै शब्दहरूले पुरुष र महिला दुवैले आफ्नो टाउको ढाक्न लगाउने कपडालाई जनाउँछ। यो लामो स्कार्फ वा कहिले काहीँ भित्री "टोपी" वा पट्काजस्तै टाउको वरिपरि लपेटिने कपडाको टुक्रा हो। परम्परागत रूपमा भारतमा, समाजका उच्च दर्जाका पुरुषहरूले मात्र पगडी लगाउँथे; निम्न हैसियत वा निम्न जातका पुरुषहरूलाई पगडी लगाउने अनुमति थिएन।

यद्यपि यो गुरु गोविन्द सिंह जीद्वारा नकाटिएको कपाल राख्न अनिवार्य गरिएको थियो, जुन पाँचको वा आस्थाका पाँच लेखहरूमध्ये एक थियो, यो लामो समयदेखि सन् 1469 मा सिख धर्मको स्थापनादेखि नै सिख धर्मसँग सम्बन्धित छ। सिख धर्म संसारको एक मात्र धर्म हो। जसमा सबै वयस्क पुरुषका लागि पगडी लगाउनु अनिवार्य छ। पश्चिमी देशहरूमा पगडी लगाउने अधिकांश मानिसहरू सिख हुन्। सिख पगडीलाई दस्तार पनि भनिन्छ। 'दस्तार' एउटा फारसी शब्द हो। यसको अर्थ 'ह्यान्ड अफ गड' हो जसको अर्थ उहाँको आशीर्वाद हो।

सिखहरू आफ्ना धेरै र विशिष्ट पगडीहरूका लागि प्रसिद्ध छन्। परम्परागत रूपमा, पगडीले सम्मानको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र लामो समयदेखि कुलीन वर्गका मात्र आरक्षित वस्तु रहेको छ। भारतको मुगल शासनको समयमा, मुसलमानहरूलाई मात्र पगडी लगाउने अनुमति थियो। सबै गैर-मुसलमानहरूलाई पगडी लगाउन कडा प्रतिबन्ध लगाइएको थियो।

गुरु गोविन्द सिंह जीले आफ्ना सबै सिखहरूलाई मुगलहरूको यस चुनौतीलाई बेवास्ता गर्दै पगडी लगाउन आग्रह गर्नुभयो। उहाँले आफ्ना खालका अनुयायीहरूका लागि तयार गरेका उच्च नैतिक स्तरहरूको मान्यताका लागि यो लगाउनुपर्ने थियो। उहाँ आफ्नो खालका अद्वितीय र "बाँकी संसारबाट अलग रहन" दृढ हुन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँ उनीहरूले सिख गुरुहरूले तय गरेको अनौठो मार्ग अनुसरण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। यसरी, एक पगडीधारी सिख सधैं भीडबाट अलग खडा हुन्छ, गुरुको अभिप्राय जस्तै; किनकि उनी आफ्ना 'सन्त-सैनिकहरू' लाई सजिलै चिन्न मात्र नभई सजिलै फेला पार्न पनि चाहनुहुन्थ्यो।

जब कुनै सिख पुरुष वा महिलाले पगडी लगाउँछन्, पगडी अब केवल कपडाको टुक्रा मात्र रहँदैन; किनभने यो सिखको टाउकोसँग एक हुन्छ। सिखहरूले लगाउने आस्थाका अन्य चार वस्तुहरूसँगै पगडीको ठुलो आध्यात्मिक र लौकिक महत्त्व छ। जबकि त्यहाँ पगडी लगाउनसँग सम्बन्धित धेरै प्रतीकहरू छन्-स्वतन्त्रता, समर्पण, आत्मसम्मान, साहस, र धर्मनिष्ठा, तर! सिखहरूले पगडी लगाउने मुख्य कारण आफ्ना संस्थापकप्रति उनीहरूको प्रेम, आज्ञाकारिता र सम्मान देखाउनु हो।

माथिको मुख्य अंशमा भनिएका शब्दहरू अरू कसैद्वारा प्रतिस्थापन गर्न आवश्यक छ। 'यसको कारण' हुन सक्छ

"पगडी हाम्रा गुरुले हामीलाई दिनुभएको उपहार हो। यसरी नै हामी आँफूलाई सिंह र कौरको रूपमा मुकुट लगाउँछौं जसले हाम्रो आफ्नै उच्च चेतनाप्रति हाम्रो प्रतिबद्धतालाई स्थापित गर्दछ। पुरुष र महिलाका लागि समान रूपमा, यो अनुमानित पहिचानले पहिचान, सभ्यता र विशिष्टता व्यक्त गर्दछ। यो अरूका लागि हामी अनन्तको छविमा बाँचिरहेका छौं भन्ने एउटा सङ्केत हो र सबैको सेवा गर्नाका लागि समर्पित छौं। पगडीले पूर्ण प्रतिबद्धता बाहेक अरू केही देखाउँदैन। जब तपाईं आफ्नो पगडी बाँधेर सबैभन्दा अलग हुन छनौट गर्नुहुन्छ, तब तपाईं निडर भएर एक्लो रूपमा खडा हुनुहुनेछ। छ अर्ब मानिसबाट अलग उभिएको व्यक्ति। यो सबैभन्दा उत्कृष्ट काम हो।" (सिखनेटबाट उद्धृत)

नम्रता तपाईंको यात्राको मुख्य सार हो

नम्रता सिख धर्मको एक महत्त्वपूर्ण दृष्टिकोण हो। यस अनुसार, सिखहरूले नम्रतापूर्वक भगवानको अगाडि झुक्नु पर्छ। विनम्रता वा नम्रता पञ्जाबी भाषामा सँगसँगैका शब्दहरू हुन्। नम्रता भनेको एउटा गुण हो जसलाई गुरबानीमा धेरै जोडदार रूपमा प्रचार गरिन्छ। यस पञ्जाबी शब्दको अनुवाद "नम्रता", "उदारता" हो। एक मानिस जसको दिमाग "विनम्रता" वा "अरूभन्दा राम्रो वा बढी महत्त्वपूर्ण छ भन्ने विचारबाट विचलित हुँदैन।

समस्या क्षेत्र -माथिको वाक्य सही छैन -माथिको वाक्य पूर्ण छैन
यो सबै मानव जातिको पालनपोषणको लागि एउटा महत्त्वपूर्ण गुण हो र एकजना सिखको मानसिकताको एउटा अनिवार्य हिस्सा हो तथा यो गुण सधैं सिखमा हुनुपर्दछ। सिख शस्त्रागारमा अन्य चार गुणहरू छन्(सत) सत्य :, सन्तुष्टि (सन्तोख), करुणा र प्रेम (दया) माया।(

यी पाँच गुणहरू एकजना सिखका लागि आवश्यक हुन्छन् तथा यी गुणहरू आत्मसात गर्न र तिनीहरूलाई आफ्नो व्यक्तित्वको एक अंश बनाउनका लागि गुरबानीको ध्यान र पाठ गर्नु उसको कर्तव्य हो।

गुरबानीले हामीलाई के बताउँछ:

"नम्रताको फल भनेको सहज ज्ञानबाट प्राप्त शान्ति र आनन्द हो। नम्रताका साथ उनीहरूले उत्कृष्टताको खजाना भगवान्को ध्यान गर्न जारी राख्छन्। भगवान्सँग परिचित प्राणी नम्रतामा डुबेको हुन्छ। जसको हृदय दया र नम्रतामा स्थिर हुन्छ। सिख धर्मले नम्रतालाई भगवान्को सामु भिक्षा माग्ने पात्रको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

गुरु नानक ,सिख धर्मका प्रथम गुरु:

आफ्नो" हृदयमा प्रेम र नम्रताका साथ सुन्नुहोस् अनि विश्वास गर्नुहोस्, तपाईंभित्रको पवित्र मन्दिरमा भगवान्को नाममा आँफूलाई शुद्ध गर्नुहोस्। -" SGGS पृष्ठ 4

सन्तुष्टि"लाई आफ्नो कानको झुम्का बनाउनुहोस्, नम्रतालाई आफ्नो भिक्षापात्र बनाउनुहोस्, र ध्यानलाई आफ्नो शरीर ढाक्ने खरानी बनाउनुहोस्।-" SGGS पृष्ठ 6।

नम्रताको क्षेत्रमा", शब्द सौन्दर्य हो। अतुलनीय सौन्दर्यका सिर्जना गरिएका रूपहरू छन्।" SGGS पृष्ठ 8

नम्रता", उदारता र अन्तर्ज्ञान मेरो सासु र ससुरा हुन्-" SGGS पृष्ठ 152.

आध्यात्मिकतातर्फको यात्रा

गुरु ग्रन्थ साहिब एक शाश्वत जीवित गुरु हो, जो सिख गुरुहरू, हिन्दू र मुस्लिम सन्तहरूको काव्य रचना हो। यो सङ्ग्रह उनका माध्यमबाट सम्पूर्ण मानवजातिका लागि भगवान् ले दिनुभएको उपहार हो। गुरु ग्रन्थ साहिबको दर्शन कुनै पनि प्रकारको उत्पीडन बिना ईश्वरीय न्यायमा आधारित समाजको हो। यो ग्रन्थले हिन्दू धर्म र इस्लामका धर्मग्रन्थहरूलाई स्वीकार र सम्मान गर्दछ, तर यसले यी धर्महरू मध्ये कुनैसँग नैतिक सद्भाव प्रतिबिम्बित गर्दैन। गुरु ग्रन्थ साहिबमा, महिलाहरूलाई पुरुषको बराबर भूमिकासँगै उच्च सम्मान दिइएको छ। महिलाहरूमा पुरुषहरूमा जस्तै आत्मा हुन्छ अनि यसैले मुक्ति प्राप्त गर्ने समान अवसरका साथ उच्च स्तरको आध्यात्मिकता प्राप्त गर्ने समान अधिकार हुन्छ। महिलाहरूले प्रमुख धार्मिक अनुष्ठानसहित सम्पूर्ण धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक तथा धर्मनिरपेक्ष गतिविधिहरूमा भाग लिन सक्छन्।

सिख धर्मले समानता, सामाजिक न्याय, मानवताको सेवा र अन्य धर्महरूप्रति सहिष्णुताको वकालत गर्दछ। दैनिक जीवनमा करुणा, इमानदारी, नम्रता र उदारताको आदर्शहरूको अभ्यास गर्दै सिख धर्मको आवश्यक सन्देश भनेको सबै भगवान्प्रति आध्यात्मिक भक्ति र श्रद्धा हो। सिख धर्मका तीन आधारभूत सिद्धान्तहरू ध्यान अनि भगवान्लाई स्मरण गर्नु, इमानदारीपूर्वक बाँच्नका लागि काम गर्नु र अरूसँग बाँड्नु हुन्।

आत्माका लागि यस आध्यात्मिक यात्रामा जाने प्रयास गरेकोमा बधाई। अनुवाद कहिल्यै पनि मूलसँग नजिक हुन सक्दैन, विशेष गरी जब सम्पूर्ण गुरु ग्रन्थ साहिब पद्यमा छ र रूपकहरूको प्रयोगले कार्यलाई अत्यन्त गाह्रो बनाउँछ। कृपया तिनीहरूलाई शाब्दिक रूपमा नपढ्नुहोस् तर तिनीहरूको अन्तर्निहित सन्देश बुझ्नुहोस्। भगवान् एक हुनुहुन्छ र उहाँसँगको मिलन मानव जीवनको लक्ष्य हो भन्ने तथ्यमा ध्यान केन्द्रित गरिएको छ।

यो काम वर्षौंदेखि धेरै स्वयंसेवकहरूले गरेका छन्, जसले गर्दा ईश्वरीय सन्देश तपाईंलाई तपाईंको भाषामा पुग्न सकोस्। यदि तपाईंका कुनै प्रश्नहरू छन् भने, कृपया walnut@gmail.com ईमेल गर्न नहिचकिचाउनुहोस् अनि हामी यस यात्रामा तपाईंसँग सामेल हुन चाहन्छौं।